ธรรมกาย

นิตยสารเพื่อการเผยแพร่พระสัทธรรม

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๓ กรกฎาคม–กันยายน ๒๕๔๐

ISSN 0857-2909

- ปกิณกะ ๑
  พระธรรมเทศนาของหลวงพ่อวัดปากน้ำ
- ของดีจากใบลาน : การงาน
- ทางแห่งความเจริญ
- พระผงธรรมกายรุ่นเทพนิมิต

โครงการอบรมพระกัมมัฏฐานตามแนววิชชาธรรมกาย แด่พระสงฆ์ สามเณรและสาธุชนทั่วไป

ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

เปิดอบรมทุกปี ปีละ ๒ รุ่น

รุ่นกลางปี ๑-๑๔ พฤษภาคม รุ่นปลายปี ๑-๑๔ ธันวาคม

การอบรมพระกัมมัฏฐาน รุ่นกลางปี (รุ่นที่ ๓๓) วันที่ ๑-๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐ พระเดชพระคุณ พระเทพปริยัติโมลี วัดพิชยญาติการาม เจ้าคณะภาค ๑๕ ได้กรุณามาเปิดการอบรมและให้โอวาทแก่พระสงฆ์ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา และสาธุชนผู้เข้ารับการอบรม

พระเดชพระคุณ พระเทพญาณมุนี วัดช่องลม เจ้าคณะจังหวัดราชบุรี ได้มาถวายความรู้แก่พระสงฆ์สามเณร ญาติโยม สาธุชนที่เข้ารับการอบรมพระกัมมัฏฐานเป็นประจำ

ทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้จัดทำนิตยสารธรรมกาย

ธรรมกาย

นิตยสารเพื่อการเผยแพร่พระสัทธรรม
ของมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา :

เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสณมหาเถระ ป.ธ. ๙)
เจ้าประคุณ สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรปุญญมหาเถระ ป.ธ. ๙)
พระเดชพระคุณ พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช ป.ธ. ๙)
พระเดชพระคุณ พระเทพสุธี (วิเชียร อโนมคุโณ ป.ธ. ๙)
พระเดชพระคุณ พระภาวนาโกศลเถร (วีระ คณฺฑโม)
พระเดชพระคุณ พระเมธีรัตโนดม (อำนวย ปญฺญาวุฑฺโฒ ป.ธ. ๗)
พระมหาบุญธรรม ปญฺญาวชิโร ป.ธ. ๗
พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล (มงคลบุตร) รป.ม.(ม.ธ.) ป.ธ. ๖
ศาสตราจารย์ ดร. นิคม จันทรวิทุร Hons. Ph.D., M.A. (Labour Econ., SSA)

ผู้จัดการ :

รศ.ดร.พัฒนะ ภวะนันท์ Ph.D., D.I.C., B.Sc.(Hons.)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา :

รศ.ดร. ธีระ เกรอต Ph.D., M.Eng., B.Eng.(Hons.)

กองบรรณาธิการ

พระมหาณัฐพนธ์ เสฏฐธมฺโม ป.ธ. ๙
พระมหาปราโมทย์ ปโมทิโต ป.ธ. ๗
พระมหาศักดา สุมโน ป.ธ. ๗
พระมหาประเสริฐ ปญฺญาเสฏฺโฐ ป.ธ. ๖
พระมหาสัณห์ฐิติ ธมฺมวฑฺฒโน ป.ธ. ๓
พระภาสกร ปภากโร
คุณวีระ เนตยกุล
คุณสมชาย เทียมบุญประเสริฐ วท.ม., M.Sc.
คุณสุทัศน์ นิ่มกุลรัตน์ ภ.บ. (จุฬาฯ)
คุณสุนีรัตน์ นิ่มกุลรัตน์ อ.บ. (จุฬาฯ)
คุณกิติเทพ ชลบุษปกุล M.BA.
คุณวรภัทร ลัดนทินวงศ์ วท.ม., M.Sc.

ฝ่ายภาพ :

พระมหาธุวันต์ ปญฺญาวณฺโณ ป.ธ. ๓

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ :

คุณสุธาร สุขยางค์
คุณส่วน พนมวัฒนากุล

ฝ่ายธุรการ ประสานงาน :

คุณเปรมขุดา ศิริบัณฑิตย์กุล
คุณภาวิดา ศรีนุชจรัสกุล
คุณอาภากร นะตะ

ฝ่ายศิลป์ :

คุณสมโพธิ์ ฉานวังศะ

รูปเล่ม/เรียงพิมพ์ :

บจ. วีชั่นอาร์ต คอร์ปอเรชั่น โทรสาร ๔๒๔-๗๗๒๒
โทรศัพท์ ๔๒๔-๗๗๒๒, ๐๑-๔๘๒-๒๔๐๑

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์ประชาชน ๓๕ ซอยพิพัฒน์ ถนนสีลม กทม.
โทร. ๒๓๕-๐๓๘๙, ๒๓๔-๒๐๖๒, ๒๓๔-๒๗๖๐
แฟ็กซ์ ๒๓๘-๑๐๗๔

อธิบายปก :

พระสิริชัยมงคล
ขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว สำเร็จด้วยเนื้อโลหะพญาเหล็ก
ประดิษฐานในอุโบสถ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

นิตยสาร *"ธรรมกาย"* ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๓ กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๔๐

สารบัญ

จากพระไตรปิฎกและอรรถกถา ๕

พระธรรมเทศนาของหลวงพ่อวัดปากน้ำ

ปกิณกะเทศนา ๑ ..... พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ๗

ของดีจากใบลาน

การงาน ..... สมเด็จพระพุฒาจารย์ ๒๑

หลักปริยัติ

ทบทวนและสรุปธรรมอันเป็นภูมิเป็นอารมณ์ของวิปัสสนา
..... พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖ ๖๒

ธรรมปฏิบัติ

ปกติศีล อธิศีล วิมุตติศีล : ศีลรู้ ศีลเห็น
..... พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖ ๓๕

ตอบปัญหาธรรม ..... ชยมงฺคโล ภิกฺขุ ๑๐๐

ธรรมะสำหรับเยาวชน

ศีลข้อ ๕ ..... ด.ช.พจน์ปรีชา ชลวิจารณ์ ๓๙

ปกิณกะ

รำลึกถึง ศ.บัญญัติ สุชีวะ ..... สมชาย เทียมบุญประเสริฐ ๓๑
ทางแห่งความเจริญและสันติสุข ..... พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ๔๔
จักรพรรดิ/กายสิทธิ์ ภาคผู้เลี้ยง ..... พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ๖๗
พระผงธรรมกายรุ่นเทพนิมิต ๗๖
ประวัติและการบริหารวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ฯ
..... พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ๘๐

ท้ายเล่ม

บุคคล ๔ ประเภท ..... ญาณรัตนะ ๑๑๑

วัตถุประสงค์ : เพื่อสนับสนุนกิจกรรมเผยแพร่พระสัทธรรมตามแนววิชชาธรรมกาย
ของ**สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ใน**โครงการธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชน**
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และ**มูลนิธิ/โครงการพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร
● อัตราค่าสมาชิก : ๑ ปี (๔ เล่ม) ๑๖๐ บาท เล่มละ ๔๐ บาท ●

ถ้อยแถลง

"เมื่อพิจารณาเห็นว่าความดับแห่งเบญจขันธ์ เป็นนิพพานสูญอย่างยิ่ง พึงอย่าเข้าใจว่านิพพานธาตุว่าเป็นตัวสูญ แต่เฉพาะความดับแห่งเบญจขันธ์เท่านั้นเป็นตัวสูญ แต่นิพพานธาตุชื่อว่าสูญ (ว่าง) อย่างยิ่ง คือ สูญ (ว่าง) จากเบญจขันธ์ สูญจากตนและสิ่งที่เนื่องด้วยตน อันเป็นโลกิยธรรม กล่าวคือ สูญ (ว่าง) จากสังขาร สูญ (ว่าง) จากกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทานเท่านั้น พระนิพพานธาตุอันพระอริยเจ้าพระอรหันต์เจ้าท่านบรรลุนั้นยังดำรงอยู่" นี้เป็นเรื่องที่พุทธบริษัทจะต้องทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ติดตามได้ในคอลัมน์**จากพระไตรปิฎกและอรรถกถา**

"แต่ว่าต้องรู้จักเคารพพระพุทธรัตนะ เคารพพระธรรมรัตนะ เคารพพระสังฆรัตนะ จะเคารพกันท่าไหน นี่เป็นพิธีสำคัญนัก ถ้าเคารพไม่ถูกก็ไม่ได้เรื่อง ปฏิบัติศาสนาไปสักสิบปี ยี่สิบ สามสิบปี ก็ไม่ได้เรื่อง ถ้าเคารพพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะไม่ถูก" นี้มาจากพระธรรมเทศนาของ**พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** เกือบทุกท่านคงเข้าใจว่ารู้จักเคารพพระพุทธรัตนะ เคารพพระธรรมรัตนะ เคารพพระสังฆรัตนะ แต่เมื่อมาเห็นพระธรรมเทศนาตอนนี้แล้ว หลายท่านคงสงสัย อยากทราบว่าเคารพอย่างไรถูก อย่างไรไม่ถูก ต้องการหายสงสัย ติดตามได้ในพระธรรมเทศนา**ปกิณกะ**

"ทุกคนก็มีการงาน ไม่มีการงานอยู่ไม่ได้ คฤหัสถ์ผู้ครองเรือนต้องมีการงาน แต่ว่าการงานที่มีนั้น บางคนยิ่งทำงานก็ยิ่งมีควาทุกข์มากขึ้น ๆ บางคนทำงานไปแต่ว่าความทุกข์ไม่มากขึ้น กลับเบาลงไปอีก ก็มีปรากฏอยู่ นั่นเพราะอะไร ก็เพราะว่าไม่ได้ตั้งให้ถูกจุด" นี้มาจากบทความของ**เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์** เจ้าประคุณสมเด็จชี้ให้เห็นว่า ทุกคนต้องมีการงาน บางคนทำงานแล้วทุกข์เบาลงไป แต่ว่าบางคนยิ่งทำงานยิ่งมีความทุกข์ เพราะไม่ได้ตั้งให้ถูกจุด การตั้งให้ถูกจุดนั้นเป็นอย่างไร ติดตามได้ในบทความเรื่อง**การงาน**

"เมื่อผู้ปฏิบัติภาวนาเจริญภาวนาถึงธรรมกายและฝึกเจริญรูปฌานและอรูปฌานจนชำนาญดีแล้ว น้อมเข้าสู่ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ หรือจุตูปปาตญาณ ก็จะสามารถสามารถรู้เห็นผลหรืออานิสงส์ของการรักษาศีลให้บริสุทธิ์สมบูรณ์อยู่เสมอ และผลของการประพฤติผิดศีลจากเรื่องราวหรือเหตุการณ์ในอดีตของตนเองและของผู้อื่นได้" นี้เป็นคำกล่าวที่ชัดเจน ผู้ปฏิบัติธรรมต้องชัดเจน ไม่เช่นนั้นก็จะหลงทาง หลงธรรม ติดตามรายละเอียดได้ในคอลัมน์ธรรมปฏิบัติ เรื่อง**ปกติศีล อธิศีล วิมุตติศีล** โดยหลวงพ่อ**ชยมงฺคโล**

ใช้กายมนุษย์พิเศษทำวิชชาสะสางธาตุธรรม ถูกหรือไม่? ทำไมเมื่อสะสางธาตุธรรม เก็บธาตุธรรมภาคดำและภาคกลาง ๆ จนใสเหมือนเพชรแล้ว ต่อไปยังเห็นมีธาตุธรรมภาคดำ ภาคกลาง ๆ อยู่อีก? นี้เป็นเรื่องของวิชชาธรรมกายชั้นสูง-

การสะสางธาตุธรรม อยากทราบคำตอบติดตามได้ในคอลัมน์**ตอบปัญหาธรรม** โดยหลวงพ่อ**ชยมงฺคโล**

"ผู้รู้จะไม่นิยมสร้างปูชนียวัตถุด้วยวัตถุธาตุเป็นที่สถิตอยู่ของกายสิทธิ์ภาคมารหรือธาตุธรรมภาคดำเลย เว้นแต่ผู้สร้างจะเป็นพระอริยเจ้าหรือผู้ทรงคุณธรรมสูง ผู้ทรงอำนาจสิทธิที่สามารถเจริญภาวนาชำระธาตุธรรมภาคดำ และได้พลิกธาตุธรรมนั้นให้เป็นธาตุธรรมฝ่ายขาวหรือฝ่ายบุญกุศล ที่จะให้สุขสมบัติแต่ส่วนเดียวได้แล้วเท่านั้น มิฉะนั้นแล้วผู้มีไว้ครอบครองที่ไม่มีคุณธรรมสูงพอที่จะควบคุมกายสิทธิ์ภาคมารหรือธาตุธรรมภาคดำให้อยู่ในอำนาจแห่งกระแสธรรมที่จะให้คุณเป็นสุขสมบัติได้แล้ว ภาคมารเขาก็จะทำหน้าที่ของเขาได้เต็มที่ คือชักนำให้ผู้มีไว้ในครอบครองไปสู่ความเสื่อมหรือเป็นโทษ ถึงความทุกข์เดือดร้อนได้ง่าย" พูดถึงวัตถุธาตุกายสิทธิ์ ท่านคงมีความสนใจมากน้อยตามส่วน แต่ท่านทราบหรือไม่ว่า กายสิทธิ์นั้นมีทั้งฝ่ายพระให้ผลเป็นสมบัติ และฝ่ายมารให้ผลเป็นวิบัติ ตรงข้ามกัน อยากทราบรายละเอียดติดตามได้ในบทความเรื่อง**จักรพรรดิ/กายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยง** โดยหลวงพ่อ **ชยมงฺคโล**

หอฉันที่วัดหลวงพ่อสดฯ จ.ราชบุรี นอกจากใช้เป็นโรงครัวและเป็นที่ฉันภัตตาหารของพระภิษุแล้ว ยังจะใช้เป็นที่ประกอบกิจกรรมทางพระศาสนาอีกด้วย งานสร้างหอฉันนี้กำลังดำเนินไปอย่างรวดเร็ว แต่ว่ายังขาดปัจจัยอีกมาก หลวงพ่อชยมงฺคโลจึงได้จัดสร้างพระสมเด็จธรรมกายรุ่นเทพนิมิตขึ้นมาเพื่อให้เป็นที่ระลึกแก่ท่านที่ร่วมเป็นเจ้าภาพหอฉันและกิจกรรมอื่น ๆ ของวัด ในพิธีได้มีครูบาอาจารย์ผู้รักษาพระพุทธศาสนามาร่วมอธิษฐานจิต อาทิ หลวงปู่ใหญ่ ฯลฯ จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระชุดนี้มีความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งอย่างไร ติดตามรายละเอียดการจัดสร้างและประสบการณ์ได้ในบทความ**พระผงธรรมกายรุ่นเทพนิมิต**

บรรณาธิการ ■

"เปิดตา ปิดใจ ไม่อาจพ้น ทุกข์ ภัย วัฏฏสงสาร
เปิดตา เปิดใจ อาจพ้น ทุกข์ ภัย วัฏฏสงสาร
ปิดตา เปิดใจ ย่อมพ้น ทุกข์ ภัย วัฏฏสงสาร"

อาการบรรลุมรรคผลนิพพาน

เมื่อพิจารณาเห็น **อนัตตลักษณะของเบญจขันธ์** ย่อมได้ **อนุโลมขันติ** (เห็นแจ้งในพระไตรลักษณ์) เมื่อพิจารณาเห็น **ความดับ (นิโรธ) แห่งเบญจขันธ์** เป็น **พระนิพพาน (นิโรธธาตุ)** มี **อัตตลักษณะ** ย่อมย่างลงสู่สัมมัตตนิยาม คือ ความกำหนดรู้สภาวะธรรมที่ถูกต้องได้แก่ มรรคญาณ ผลญาณ และปัจจเวกขณญาณ

ดังพระธรรมภาษิตว่า :

"ภิกษุย่อมได้อนุโลมขันติด้วยอาการเท่าไร ย่างลงสู่สัมมัตตนิยามด้วยอาการเท่าไร ภิกษุย่อมได้อนุโลมขันติด้วยอาการ ๔๐ ย่างลงสู่สัมมัตตนิยาม ด้วยอาการ ๔๐.

ภิกษุย่อมได้อนุโลมขันติด้วยอาการ ๔๐ เป็นไฉน? ย่างลงสู่สัมมัตตนิยามด้วยอาการ ๔๐ เป็นไฉน?

ภิกษุพิจารณาเห็นเบญจขันธ์ โดยความเป็นของไม่เที่ยง ๑ เป็นทุกข์ ๑ เป็นโรค ๑ เป็นดังหัวฝี ๑...

เมื่อพิจารณาเห็นเบญจขันธ์โดยความ*เป็นของไม่เที่ยง* ย่อมได้อนุโลมขันติ เมื่อพิจารณาเห็นว่าความดับแห่งเบญจขันธ์ เป็น*นิพพานเที่ยง* ย่อมย่างลงสู่สัมมัตตนิยาม...

เมื่อพิจารณาเห็นเบญจขันธ์โดย*ความเป็นทุกข์* ย่อมได้อนุโลมขันติ เมื่อพิจารณาเห็นว่าความดับแห่งเบญจขันธ์เป็น*นิพพานเป็นสุข* ย่อมย่างลงสู่สัมมัตตนิยาม...

เมื่อพิจารณาเห็นเบญจขันธ์โดยความเป็น*ของไม่ยั่งยืน* ย่อมได้อนุโลมขันติ เมื่อพิจารณาเห็นว่าความดับแห่งเบญจขันธ์เป็น*นิพพานมีความยั่งยืน* ย่อมย่างลงสู่สัมมัตตนิยาม...

เมื่อพิจารณาเห็นเบญจขันธ์โดยความเป็น*ของสูญ*ย่อมได้อนุโลมขันติ เมื่อพิจารณาเห็นว่าความดับแห่งเบญจขันธ์เป็น*นิพพานสูญอย่างยิ่ง* ย่อมย่างลงสู่สัมมัตตนิยาม

เมื่อพิจารณาเห็นเบญจขันธ์โดยความ*เป็นอนัตตา* ย่อมได้อนุโลมขันติ เมื่อพิจารณาเห็นว่าความดับแห่งเบญจขันธ์เป็น*นิพพานเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง* ย่อมย่างลงสู่สัมมัตตนิยาม..."

เมื่อพิจารณาเห็นว่าความดับแห่งเบญจขันธ์ **เป็นนิพพานสูญอย่างยิ่ง** พึงอย่าเข้าใจว่านิพพานธาตุว่าเป็นตัวสูญ **แต่เฉพาะความดับแห่งเบญจขันธ์เท่านั้นเป็นตัวสูญ** แต่**นิพพานธาตุชื่อว่าสูญ** (ว่าง) **อย่างยิ่ง**คือสูญ(ว่าง)**จาก เบญจขันธ์ สูญจากตน**และสิ่งที่เนื่องด้วยตนอันเป็นโลกิยธรรม กล่าวคือ สูญ(ว่าง)**จากสังขาร สูญ**(ว่าง)**จากกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทานเท่านั้น พระนิพพานธาตุอันพระอริยเจ้าพระอรหันต์เจ้าท่านบรรลุนั้นยังดำรงอยู่**

ธรรมกายเป็นอัตตา

ปรํ วา อตฺตภูตโต อญฺญํ ปฏิปกฺขํ วา ตทนตฺถกรํ กิเลสโรจคณํ มนาตติ หึสตีติ ปรโม.

แปลว่า หรือบารมีย่อมทำลายปฏิปักษ์อื่นจากธรรมกายที่เป็น อัตตา หรือย่อมทำลายหมู่โจรคือกิเลสที่ทำความพินาศแก่ธรรมกายที่เป็นอัตตานั้น เหตุนั้น จึงชื่อว่า ปรมะ

ธรรมกายเป็นทั้งสภาวะธรรมและสรีรกาย

กึ ภูตา? มหนฺตธมฺมา ปุริตมหาสมฺภารา พหุธมฺมกายา อเนกธมฺมสภาวสรีรา

แปลว่า ถามว่า ท่านเป็นอย่างไร? ตอบว่า ท่านเป็นผู้มีธรรมยิ่งใหญ่ คือมีบุญสมภารใหญ่ที่ได้บำเพ็ญมาแล้ว มีธรรมกายมาก คือ มีสภาวะธรรมมิใช่น้อยเป็นร่างกาย.

เตน อนตฺตลกฺขณมฺปิ สงฺคเหตฺวา อวสสตฺตนฏฺเฐน อนตฺตา, วิปริณามธมฺมตาย วา อวสวตฺตนฏฺเฐน อนตฺตาติ วุตฺตา.[๓]

แปลว่า พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสงเคราะห์แม้อนัตตาลักษณะด้วยศัพท์นั้นแล้วจึงตรัสว่าชื่อว่าอนัตตา เพราะอรรถว่าไม่เป็นไปในอำนาจ, หรือชื่อว่าอนัตตาโดยความหมายว่าไม่เป็นไปในอำนาจ เพราะมีความแปรปรวนเป็นธรรมดา

---

๑ คัมภีร์ปรมัตถทีปนี อรรถกถาขุททกนิกาย จริยาปิฎก หน้า ๓๒๔

๒ คัมภีร์วิสุทธชนวิลาสินี อรรถกถาขุททกนิกาย อปทาน ภาค ๒ หน้า ๒๔๕

๓ คัมภีร์ปรมัตถีปนี อรรถกถาขุททกนิกาย อุทาน หน้า ๒๒๗-๒๒๘

ปกิณกะเทศนา ๑

โดย

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
หลวงพ่อวัดปากน้ำ

...กลางดวงนั่นแหละ มีรอยอยู่นิดหนึ่ง เท่าปลายเข็ม ปลายจรดนั่นแหละที่ตั้งของใจ ถ้าดำอยู่ละก็มารตั้งเสียแล้ว ถ้าว่าบริสุทธิ์แล้วละก็เป็นของพระแท้ ๆ ถ้าดำอยู่แล้วละก็มารมันตั้งเสียแล้ว มารมายึดเป็นเจ้าของเสียแล้ว ถ้าว่าใสสะอาดแล้วก็นั่นเป็นของพระแท้ ๆ

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ฯ (๓ ครั้ง)

สกฺกตฺวา พุทฺธรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ
หิตํ เทวมนุสฺสานํ พุทฺธเตเชน โสตฺถินา
นสฺสนฺตุปทฺทวา สพฺเพ ทุกฺขา วูปสเมนฺตุ เต
สกฺกตฺวา ธมฺมรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ
ปริพาหูปสมนํ ธมฺมเตเชน โสตฺถินา
นสฺสนฺตุปทฺทวา สพฺเพ ภยา วูปสเมนฺตุ เต
สกฺกตฺวา สงฺฆรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ
อาหุเนยฺยํ ปาหุเนยฺยํ สงฺฆเตเชน โสตฺถินา
นสฺสนฺตุปทฺทวา สพฺเพ โรคา วูปสเมนฺตุ เตติ ฯ

ณ บัดนี้อาตมาภาพจักได้แสดงพระ**ปกิณกเทศนา** เพื่อเป็นปฏิการสนองประคองศรัทธาประดับสติปัญญาคุณสมบัติของท่านผู้พุทธบริษัท ทั้งคฤหัสถ์บรรพชิต บรรดามาสโมสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า เพราะเราท่านทั้งหลาย ล้วนมีใจเคารพในพระพุทธศาสนา มั่นหมายในพระรัตนตรัยมิได้เคลื่อนคลาน เหตุนั้นการที่เคารพในพระพุทธศาสนามั่นหมายในพระรัตนตรัยนั้น วันนี้จะแสดงให้กระชั้นมั่นคง สนับสนุนท่านผู้มั่นคงให้แน่นหนักขึ้นไป เพราะเหตุว่าพระรัตนตรัยนี่แหละเป็นหลักสำคัญ เป็นตัวศาสนาจริง ๆ ถ้าไม่ถูกพระรันตรัยแล้วก็ไม่ถูกศาสนาเหมือนกัน ถ้าถูกพระรัตนตรัยแล้วก็ถูกศาสนาเท่านั้น นี้เป็นข้อสำคัญ

องค์พระบาลีที่ได้ยืนยันยกขึ้นไว้ในเบื้องต้นนั้นว่า **สกฺกตฺวา พุทฺธรตนํ** กระทำความเคารพพุทธรัตนะ **โอสถํ อุตฺตมํ วรํ** อันเป็นดังโอสถอันอุดมประเสริฐ **หิตํ เทวมนุสฺสานํ** เป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย **พุทฺธเตเชน โสตฺถินา นสฺสนฺตุปทฺทวา** อุปัทวันตรายทั้งหลายจงหายไปโดยความสวัสดีด้วยอำนาจพุทธรัตนะ ทุกข์ทั้งสิ้นจงสงบไปด้วยความสวัสดีด้วยอำนาจของพระพุทธเจ้า **สกฺกตฺวา ธมฺมรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ** ความเคารพพระสัทธรรมเป็นโอสถอันอุดมประเสริฐ **ปริพาหูปสมนํ** เป็นเครื่องสงบระงับกระวนกระวายเสียได้ **ธมฺมเตเชน โสตฺถินานสฺสนฺตุปทฺทวา สพฺเพ ภยา วูปสเมนฺตุ เต** อุปัทวะทั้งหลายจงหายไปด้วยความสวัสดีด้วยอำนาจธรรมรัตนะ ภัยทั้งหลาย ภัยซึ่งเป็นที่ตั้งของความน่ากลัวของท่านจงสงบไปโดยความสวัสดีด้วยอำนาจพระธรรมรัตนะ **สกฺกตฺวา สงฺฆรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ** ความเคารพพระสังฆรัตนะเป็นโอสถอันอุดมประเสริฐ **อาหุเนยฺยํ ปาหุเนยฺยํ** ควรเพื่อเป็นประโยนช์แก่ของต้อนรับ **สงฺฆเตเชน โสตฺถินา นสฺสนฺตุปทฺทวา สพฺเพ โรคา วูปสเมนฺตุ เต** อุปัทวะทั้งหลายจงหายไปโดยความสวัสดีด้วยอำนาจพระสังฆรัตนะโรคทั้งสิ้นจงวิบัติไปจงสงบไป โรคทั้งสิ้นของท่านจงสงบไปด้วยอำนาจของพระสังฆรัตนะสามข้อนี้นี่แหละเป็นหลักเป็นประธานสำคัญในพระพุทธศาสนา นี่เนื้อความของพระบาลีคลี่ความเป็นสยามภาษาได้ความเท่านี้

ต่อแต่นี้จะอรรถาธิบายขยายความ เพราะเราท่านทั้งหลายหญิงชาย คฤหัสถ์บรรพชิตไม่ว่า มาบวชใหม่ ๆ เข้ามาเป็นอุบาสกใหม่ ๆ เข้ามาเป็นอุบาสิกาใหม่ ๆ ในพระพุทธศาสนา หรือเก่า ๆ ก็ตาม จงพยายามให้ถูกแนวแผนแบบเดียวกัน ท่านแนะนำไว้นี่แหละเป็นหลักสำคัญวางไว้เป็นเนติแบบแผน ขึ้นสู่คัมภีร์ในท้ายสวดมนต์ของเจ็ดตำนาน หรือสิบสองตำนาน มีปรากฏอยู่ พระสงฆ์สวดมนต์ทุกเมื่อเชื่อวันก็ว่าได้ ท่านให้ท่องไว้ให้ขึ้นปากชำนาญใจ เป็นบรรทัดฐานที่ตั้งของการปฏิบัติของพระพุทธศาสนา ข้อต้นพุทธศาสนิกชน ปฏิบัติพระพุทธศาสนา ท่านแนะนำให้เคารพ พุทธรัตนะ เคารพธรรมรัตนะ เคารพสังฆรัตนะสามอย่างนี้เป็นประเด็นของ **สกฺกตฺวา** ในบทนี้ ใน **ปกิณกะเทศนานี้** เคารพพุทธรัตนะ เคารพธรรมรัตนะ เคารพสังฆรัตนะ นี้เป็นใจความแล้วท่านแยกออกอีก การเคารพพุทธรัตนะ เป็นยาอันอุดมอันประเสริฐ ยาอันอุดมอัน ประเสริฐทำอะไรให้แก่เรา ทำความ สงบโรคภัยไข้เจ็บให้หมดได้ด้วยประการทั้งปวง นี้เป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายนี่ส่วนพุทธรัตนะนี่เป็นข้อสำคัญ ก็ส่วนพระธรรมเล่า เมื่อเคารพพระธรรมรัตนะเป็นอย่างไรบ้าง เป็นโอสถอันอุดมประเสริฐดุจเดียวกัน **ปริพาหูปสมนํ** เป็นเครื่องสงบระงับความกระวนกระวาย นั่นแน่ความกระวนกระวายนะ เราอยากได้สงบนัก เวลากระวนกระวายนะ เราอยากได้สงบนัก เวลากระวนกระวายขึ้นมาแล้วก็ไม่สบายทีเดียว ไม่ว่ากระวนกระวายชนิดอะไร เมื่อถึงพระธรรมแล้วสงบหมด นี่ดีอย่างนี้ประเสริฐอย่างนี้ พระธรรมรัตนะ เคารพพระสงฆ์เล่าเป็นยาอันประเสริฐสุดดุจเดียวกันแต่ว่า **ปริพาหูปสมนํ อาหุเนยฺยํ** ควรเพื่อของอันบุคคลนำมาบูชา ควรเพื่อสิ่งของอันบุคคลจัดไว้ต้อนรับ ของที่เขานำมาบูชานะ ควรแก่พระสังฆรัตนะแท้ ๆ ควรที่เขาจัดของไว้ต้อนรับ ควรแก่

พระสังฆรัตนะแท้ ๆ ของคำนับล่ะ ของเช่นไร ของคำนับน่ะเป็นของสำคัญ เมื่อเขาแต่งงานบ่าวสาวกันใหม่ ๆ เจ้าสาวจะไปหาพ่อผัวแม่ผัว จะไปคำนับพ่อผัวแม่ผัว ต้องแต่งของประณีตทุกสิ่งทุกอย่างภาชนะก็ประณีตทุกสิ่งทุกอย่างสุดฝีมือที่จะประณีตได้ เอาไปคำนับพ่อผัวแม่ผัว นั่นแหละควรแก่พระสงฆ์แท้ ๆ ถวายพระสงฆ์ พระสงฆ์รับได้ ควรแก่พระสงฆ์แท้ ๆ ทีเดียว ของคำนับละ ของต้อนรับล่ะ ต้อนรับเมื่อเขาหมั้น เขานัดว่าจะหมั้นกับสาวละ เจ้าสาวก็แสดงสุดฝีมืออีก มีภาชนะชนิดใด มีเงินทองข้าวของชนิดใด มีเครื่องประณีตเท่าใด ก็มาแต่งต้อนรับทั้งหมดอีกเหมือนกัน นั่นแหละของที่เขามาจัดมาต้อนรับนะ ควรแก่พระสงฆ์แท้ ๆ ทีเดียว นี่ปรากฏอย่างนี้

แต่ว่าต้องรู้จัก**เคารพพระพุทธรัตนะ เคารพพระธรรมรัตนะ เคารพพระสังฆรัตนะ** จะเคารพกันท่าไหน นี่เป็นพิธีสำคัญนัก ถ้าเคารพไม่ถูกก็ไม่ได้เรื่อง ปฏิบัติศาสนาไปสักสิบปี ยี่สิบ สามสิบปีก็ไม่ได้เรื่อง ถ้าเคารพพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะไม่ถูก

ที่เคารพพระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ พระสังฆรัตนะไม่ถูกนะ เคารพอย่างไรก็ไหว้นบเคารพบูชาอยู่อย่างนี้น่ะจะว่าไม่ถูกอย่างไรนั่นแหละไหว้นบเคารพก็จริงแหละ แต่ทว่าใจแกจะเชือนไปทางไหนก็ไม่รู้ ใจแกจะจรดไปตรงไหนก็ไม่รู้ ใจแกจะจรดลงไปถูกพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ หรือไม่ก็ไม่รู้แกจะรู้หรือว่าพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อยู่ที่ไหน แกจะไปจรดถูกอย่างไร นี้แหละ หมดทั้งพระทั้งเณรเดี๋ยวนี้แหละ จรดถูกไม่กี่คนหรอกหนา จรดไม่ถูกก็เคารพไม่ถูก เมื่อรู้ว่าเคารพพุทธรัตนะ เอาใจสอดลงไปตรงไหนก็ไม่รู้ เคารพธรรมรัตนะ เอาใจสอดลงไปตรงไหนก็ไม่รู้ เคารพสังฆรัตนะ เอาใจสอดลงไปตรงไหนก็ไม่รู้ นี่คอยกำหนดไว้ในใจนะ แล้วจะชี้แจงแสดงว่าต้องสอดตรงนั้นต้องสอดตรงนี้ ทำท่านั้นทำท่านี้ ให้เข้าใจทีเดียว เพราะวันเข้าใจทีเดียว เพราะวันเข้าพรรษาเรามาอยู่ใหม่ เริ่มต้นปฏิบัติจริงจังกันละ จะเอาจริง นี่ในทางพระพุทธศาสนาจริงๆ ไม่ให้ทุกข์เข้ามาแทรกสิง ไม่เอาความเหลวไหลละ ตั้งอกตั้งใจทำกันจริง ๆ ทำกันจริงต้องเคารพพุทธรัตนะให้ถูกพุทธรัตนะจริง ๆ เคารพธรรมรัตนะให้ถูกธรรมรัตนะจริง ๆ เคารพพระสังฆรัตนะให้ถูกสังฆรัตนะจริง ๆ เมื่อถูกจริงเข้าแล้วละก็ระงับทุกข์ ระงับภัย ระงับโรค จริง ๆ นะ

อุปัทวะทั้งหลายไปโดยความสวัสดีด้วยอำนาจพุทธรัตนะ ทุกข์ทั้งสิ่งย่อมดับ ย่อมสงบไปถึงความสวัสดี ด้วยอำนาจธรรมรัตนะนั้น **สพฺเพ ภยา วูปสเมนนฺตุ เต** อุปัทวะทั้งหลายย่อมสงบ ย่อมหายไป โดยความสวัสดี ภัยทั้งสิ้นย่อมสงบไปโดยความสวัสดีด้วยอำนาจธรรมรัตนะ ภัยนี่ใครก็กลัวนัก เมื่อเคารพถูกจริง ๆ เข้าละก็ อุปัทวะทั้งหลายย่อมหายไปถึงความสวัสดีด้วยอำนาจธรรมรัตนะ ด้วยอำนาจสังฆรัตนะ โรคของท่านทั้งสิ้นย่อมดับไปสงบไปโดยความสวัสดีด้วยอำนาจสังฆรัตนะ นี่เป็นข้อสำคัญ สงบทุกข์ ระงับทุกข์ ระงับภัย ระงับโรคหายไปหมด ท่านประเสริฐอย่างนี้ นี่เป็นที่ต้องการของเรานักหนา ทีเดียวใคร ๆ ก็ต้องการ ยิ่งคนแก่คนเฒ่าก็ต้องการนัก ย่อมระงับโรคได้คนหนุ่มคนสาวต้องการนักระงับโรคระงับภัยได้ทั้งแก่ทั้งเด็กทั้งหนุ่มทั้งสาวเขาต้องการนัก เพราะระงับทุกข์ได้ ใครก็ไม่ชอบทุกข์ ชอบแต่สุข ทุกข์อย่างนี้ภัยอย่างนี้มันสำคัญนัก โดนใครเข้าละก็หน้าเบ้ เข้าทุกคนหน้าบอกบุญไม่รับ ชักรูปขึ้นมาดูตัวเองก็เกลียดตัวเอง ถ้าไปโดนทุกข์โดนภัยเข้าแล้ว เหตุนี้จะหมดทุกข์ หมดภัย หมดโรคไปได้ ต้องอาศัยเคารพพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ จริง ๆ

เคารพต่อท่านได้ต้องเอาใจจรดตรงไหนนะ **เคารพพุทธรัตนะ** เราจะต้องเอาใจนั้น วางให้ถูกส่วน ภิกษุก็ดี สามเณรก็ดี อุบาสกก็ดี อุบาสิกาก็ดี **เคารพพุทธรัตนะต้อง เอาใจวางให้ถูกส่วน ไว้กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพุทธรัตนะ** ถ้าว่าถูกกลางดวงธรรม ที่เป็นเป้าหมายใจดำมีอยู่ตรงนั้น เอาไปตั้งดิ่งอยู่ตรงนั้นแหละ ธรรมกายก็แจ่มใสใสเป็นกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้าสะอาดสะอ้านเป็น **สงฺขสุทฺธนี** ไม่ราคีเลยทั่วสกนธ์กาย ในพุทธรัตนะนั้นใจก็หยุดนิ่ง นี่แหละ **สกฺกตฺวา พุทฺธรตนํ** เป็นอย่างนี้ นี่**สกฺกตฺวา พุทฺธรัตนํ**

สกฺกตฺวา ธมฺมรตนํ ล่ะ **เคารพพระธรรม**บ้าง ก็ถูกพระธรรมอยู่แล้ว ที่ไปหยุดนิ่งอยู่กลางดวงธรรมนั่นถูกพระธรรมอยู่แล้ว กลางดวงธรรมทีเดียว พระธรรมที่จะเป็นอยู่ได้เจริญ อยู่ได้ก็ต้องอาศัยธรรมรัตนะดวงนั้น **ถ้าหยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมรัตนะแล้วก็ได้ชื่อว่าเคารพพุทธรัตนะด้วย พระธรรมรัตนะด้วย**

ก็สังฆรัตนะเล่า ก็แบบเดียวกันสังฆรัตนะคือธรรมกายละเอียดอยู่ในกลางดวงธรรมรัตนะนั้น ที่ไปเคารพนิ่งนั้นก็ตัว**สังฆรัตนะนั่นแหละเป็นตัวไปหยุดนิ่งอยู่นั่น**ตัวสังฆรัตนะเดียว ธรรมกายละเอียดทีเดียว ธรรมกายละเอียดไปหยุดนิ่งอยู่ทีเดียวนั้นตัวสังฆรัตนะแท้ ๆ **ที่เดียวนั่นเองแหละเคารพพุทธรัตนะ เคารพธรรมรัตนะ เคารพสังฆรัตนะ** ถ้าว่าเคารพอย่างนี้ละก็ ถามดูเถอะพวกมีธรรมกายนั่นเป็นอย่างไรบ้างทุกข์สงบไหม ภัยสงบไหม โรคสงบไหม สบายใจเย็นใจอิ่มใจ ปลาบปลื้ม ใจตื้นใจเต็มทีเดียว แช่มชื่นตื่นเต้นผ่องใสทีเดียว ให้รู้จักหลักอันนี้นะ รู้จักหลักอันนี้นะ รู้จักอันนี้เสียแล้ว ก็จะแสดงวิธีเคารพพุทธรัตนะ เคารพธรรมรัตนะ เคารพสังฆรัตนะ เป็นลำดับไป

สกฺกตฺวา พุทฺธรตนํ กระทำความเคารพพุทธรัตนะ รัตนะเขาแปลว่าแก้ว ไม่ใช่เหลว ๆ ไหล ๆ ไม่ใช่เป็นของไม่มี เคารพกันซ่อกันไปอย่างนั้นเมื่อไร ท่านเป็นองค์ทีเดียวเป็นองค์อย่างไร เราเป็นหญิงก็ดีเป็นชายก็ดีเป็นคฤหัสถ์บรรพชิตไม่ว่า เราเคยนอนฝันไหมล่ะ เคยเคยเห็นไอ้กายที่ฝันออกไปนั้นไหมล่ะ เคยเห็นไอ้กายที่ฝันรูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างไร เหมือนท่านอย่างนี้แหละ เหมือนตัวท่านอย่างนี้แหละ นุ่งห่มก็เป็นอย่างนี้แหละ แต่พอตื่นขึ้นแล้ว เดี๋ยวนี้กายที่ฝันมันไปอยู่อย่างไร ไม่มีใครรู้กัน พอตื่นขึ้นแล้วไม่รู้ว่ามันไปไหนหาย เข้ามาในกายมนุษย์เสียแล้ว ไม่รู้ว่ากายฝันไปอยู่ที่ไหน ไม่รู้จริง ๆ ไม่รู้แท้ทีเดียวจะให้ตามจริงไม่ถูกว่ามันอยู่ที่ไหน ฝันไปแล้วปรากฏทีเดียว มามีตัวป้อล่ออยู่ ทำเรื่องของฝันเป็นที่เป็นทางของมัน พอมันเลิกฝันแล้ว ตื่นขึ้นแล้ว ก็เป็นกายมนุษย์เสียแล้ว กายที่ฝันไปอยู่ที่ไหน นี่มันลึกลับอย่างนี้เห็นไหมล่ะ นี่มันลึกลับอย่างนี้ ที่จะเอาใจไปจรดถูก พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ไม่ใช่เป็นของง่าย เป็นของยากที่เดียว ถ้าว่าคนไม่สนใจจริง ๆ จรดไม่ถูกทีเดียวละ พูดอย่างนี้ไม่รู้เรื่อง แสดงอย่างนี้ก็ไม่รู้เรื่องเสียด้วย เพราะไม่สนใจ เพราะทำไม่ถูก มันก็ไม่สนใจด้วย เพราะใจหยาบ กิเลสมันหนาเกินไปไม่อยากสนใจ ไม่อยากให้ถูก

พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ กลัวกิเลสมันจะหมดเสียมันเป็นเสียอย่างนั้น กิเลสคนมันเป็นอย่างนั้น เพราะเหตุนั้น การที่เข้าถึง พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะนี่นะไม่ใช่เป็นของง่าย วัดปากน้ำสอนตรง ๆ เสนอตรง ๆ บอกโต้ง ๆ ชัด ๆ ไม่ได้บังอย่างหนึ่งอย่างใด ไม่ได้ซ่อนเร้นเลย เพราะเหตุว่าพระรัตนะตรัย พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ เป็นของกลาง ไม่ใช่เป็นของใคร ใครก็มีเดียวกันมีทุกคน หญิงก็มีชายก็มี เด็กเล็กมีด้วยกันทั้งนั้น

จะเข้าถึงพุทธรัตนะเป็นอันดับไปนา ตั้งใจฟังให้แน่นอน ตั้งใจให้ถูกนา **ต้องเอาใจหยุดตรงศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์** เมื่อเราบริสุทธิ์ดังแสดงแล้วตั้งแต่วันวานนี้ บริสุทธิ์กายวาจาใจ ไม่มีร่องเสียเลย เราอยู่ข้างซีกที่บริสุทธิ์เดียว ข้างขวาข้างซ้ายไม่ไปละ ไปซีกข้างถูก ไม่ไปซีกข้างผิด ซีกข้างบริสุทธิ์สนิททางพระ ทางมารไม่ไป ชั่วไม่มีเลยเท่าเส้นขนปลายขน แต่พอเช่นนั้นแล้วก็เอาใจหยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์กลางดวงของมนุษย์ นี่เป็นดวงจริง ๆ นะ ใส เท่าฟองไข่แดงของไก่ตั้งอยู่กลางกาย สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย สะดือทะลุหลังขึงด้วยกลุ่มเส้นหนึ่งตึงขวาทะลุซ้าย ขึงด้ายกลุ่มเส้นหนึ่งตึง เอาให้ตรงตรงกลางจรดกัน ตรงนั้นเรียกว่ากลางกั๊ก **กลางกั๊กนั่นแหละ ถูกกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์** ใสบริสุทธิ์เท่าฟองไข่แดงของไก่ใจกายมนุษย์เข้าจรดดังนี้ ใจบริสุทธิ์ดังนี้ ใจจรดอยู่กลางกั๊กในกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์นั่นแหละ ถ้าใจไปจรดตรงกลางถูกเข้าแล้วละก็ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายนั้นแด่นให้เป็นกายมนุษย์นั่นแหละ ถ้าว่าถึงถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียด สองเท่าฟองไข่แดง ของไก่ หยุดอยู่กลาง

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียดแบบเดียวกัน ถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ สามเท่าฟองไข่แดงของไก่ หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์นั่นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียด สี่เท่าฟองไข่แดงของไก่ กลมรอบตัว หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียดนั่นแหละ พอถูกส่วนเข้าจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหม หัวเท่าฟองไข่แดงของไก่ หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมนั่นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียด หกเท่าฟองไข่แดงของไก่ หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียดนั่นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหม เจ็ดเท่าฟองไข่แดงของไก่ หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมนั่นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมละเอียด แปดเท่าฟองไข่แดงของไก่ เป็นชั้น ๆ เข้าไปอย่างนี้ นี่เข้าไปละ เข้าไปเป็นชั้น ๆ อย่างนี้ จำเสียให้แน่ทีเดียว เข้าไปอย่างนี้ จิตอย่างนี้เข้าไปถูก ไปถูกพุทธรัตนะทีเดียว

พอเข้าไปถูกส่วนดังนี้แล้วแน่นอนแล้ว นิ่งอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมละเอียดนั่นแหละพอถูกส่วนเข้า **เข้าถึงธรรมกาย** ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายใหญ่เท่าหน้าตักธรรมกาย วัดผ่านเส้นศูนย์กลางเท่าหน้าตักธรรมกาย กลมรอบตัว หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั่นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายละเอียด วัดผ่านเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลมรอบตัว หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้ธรรมกายละเอียดนั่นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระโสดา ๕ วา ผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลมรอบตัว หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระโสดานั่นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระโสดาละเอียด วัดผ่านเส้นศูนย์กลาง ๑๐ วา กลมรอบตัว หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระโสดาละเอียดนั่นแหละ ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระสกทาคา วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๑๐ วา กลมรอบตัวเท่ากัน หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระสกทาคานั่นแหละพอถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระสกทาคาละเอียด วัดผ่านเส้นศูนย์กลาง ๑๕ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระกายพระสกทาคาละเอียดนั่นแหละ ถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอนาคา วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๑๕ วา กลมรอบตัว หยุดถูกศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอนาคานั่นแหละพอถูกส่วนเข้าจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอนาคาละเอียด วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอนาคาละเอียดนั่นแหละพอถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอรหัต วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอรหัตนั่นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้วจะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอรหัตละเอียด วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๓๐ วากลมรอบตัว นี่เสร็จกิจในพระพุทธ-ศาสนาพระสมณโคดมสั่งสอนแค่นี้ ถ้าแค่นี้ละก็ต่อแต่นั้นก็เรียนชั้นสูงต่อไปถ้าว่าสอนแค่นี้แล้วเป็นปล่อยตัวได้ พึ่งตัวได้แล้ว นี่วัดปากน้ำสอนแค่นี้เหมือนกัน แต่ยังเหาะเหินเดินอากาศไม่ได้ มารมันยังขวางอยู่ หลักสำคัญแค่นี้ เมื่อรู้จักหลักนี้แล้วละก็นี่แหละ **เข้าถึงธรรมกายแล้ว เรียกว่า เคารพพระรัตนตรัยนะ** เป็นลำดับเข้าไปอย่างนี้นะ ทีนี้รู้จักหลักละดวงธรรมที่ทำให้เป็นมนุษย์ กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์เป็นดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียด กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียด เป็นดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ เป็นดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียดกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียด ก็มีดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหม มีดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียด กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียด มีดวง

ธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหม กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหม มีกายอรูปพรหมละเอียดกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมละเอียด นี่ ๘ ดวงแก้ว พอถึง ๘ ดวง ก็กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมละเอียด ก็มีดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายเท่าหน้าตักธรรมกายกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย ก็ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายละเอียดวัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลมรอบตัว จนกระทั่งถึง ๓๐ วา นี่ขึ้นไปอย่างนี้ นี่หลักสำคัญจะเคารพพุทธรัตนะนั้น ต้องให้ถูกหลักดังนี้ เริ่มต้นทีเดียวยังไม่ถูกพุทธรัตนะ จะถูกพุทธรัตนะไม่ได้ต้องเลย ๘ ดวงขึ้นไปก่อนจึงจะถูกพุทธรัตนะ เริ่มต้นทีเดียวต้องเข้าไปดังนี้ ทำใจหยุดนั่ง นอน เดิน ยืน ขี้ เยี่ยวไม่รู้ให้หยุด บังคับให้หยุด ขี้ก็ช่าง เยี่ยวก็ช่าง นั่งก็ช่าง นอนก็ช่าง เดินก็ช่าง เวลาตื่นแล้วก็ตั้งกันเป่งเชียวละ ถ้าไม่หยุดไม่ยอมกัน นี่อย่างนี้ อย่างนี้เรียกว่าปฏิบัติศาสนาจริงกันละ ไม่ท้อแท้ไม่ป้อมแป้กันละ แข็งแกร่งทีเดียว วางใจให้หยุดกึกเชียวพอหยุดกึกได้แล้วละ เอาละคราวนี้ ตั้งแต่งหยุดไปทีเดียว นี้แหละ ตั้งไปหยุดไปจนกระทั่งถึง ๘ กาย แบบเดียวกันหมด ไม่ได้มีทางอื่นเคี้ยวคดไปอย่างหนึ่งอย่างใดเลย

ที่พระองค์ทรงรับสั่งให้องคุลิมาร **สมณะหยุด ๆ ๆ** หมดรสหมดฤทธิ์เข้าแล้วพระองค์ทรงเหลียวพระพักตร์มาว่า **สมณะหยุดแล้วท่านไม่หยุด** แน่ คำว่าหยุดอันนี้ตั้งแต่ต้นจนพระอรหัตทีเดียว หยุดอันเดียวนี่ หยุดในหยุด หยุดในหยุดนะ หยุดกลางของหยุดหยุดกลางของหยุดอย่างนั้นแหละ นี่เป็นตัวจริงอย่างนี้ หยุดกลางของหยุด ๆ ๆ ๆ ถ้าว่าไม่หยุดเลยไม่ถูกศาสนาสักนิดหนึ่ง **ถ้าว่าหยุดเวลาไรถูกศาสนาเวลานั้น** ถ้าว่าหยุดเวลาไร**ถูกพุทธรัตนะเวลานั้น** ถ้าว่าหยุดเวลาไร**ถูกธรรมรัตนะเวลานั้น** ถ้าว่าหยุดเวลาไร**ถูกสังฆรัตนะเวลานั้น** ถ้าว่าไม่หยุดแล้ว ก็ไม่ถูกพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อย่างแน่ทีเดียว ไม่ต้องสงสัยละ อย่าไปโทษใครเลย โทษตัวเอง โทษใครก็ไม่ได้ โทษตัวของตังเองคนอื่นเขาหยุดได้ ตัวหยุดไม่ได้ ก็โทษตัวเอง โทษคนอื่นไม่ได้ จะไปเวรให้ใครก็ไม่ได้ต้องว่าเองโทษตัวเองทีเดียว ภิกษุสามเณรบางรูปอยากได้ธรรมเต็มที่ อุตส่าห์พยายามทำใจให้หยุดนิ่ง หยุดหนักเข้าบางทีมันไม่หยุด ทำไปเท่าไร ๆ ก็ไม่หยุด บ่นแต่ไม่หยุดนั่นแหละ จนกระทั่งทำไม่เป็นเสียเลย บางท่านทำประเดี๋ยวเดียวเป็นเสียแล้ว

เป็นเรื่องไปทีเดียว อย่างกับผู้ที่เทศน์นี้ เคยเป็นอุปัชฌาย์บวชให้เขา สามเณรบางรูป ภิกษุบางรูป พอปรารภบวช พอปรารภบวช พอปรารภผมก็เป็นทีเดียว เอาผมมาพิจารณาทีเดียว ทำใจหยุด ผมเป็นนิมิตสมาธิทีเดียว พอบอกให้เท่านั้นแหละแกเห็นทีเดียว เห็นผมทีเดียว เห็นผมแล้วก็ อ้าวผมน่ะมันเป็นอย่างไรรูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างไร ประมาณบอกถูกละโคนไปทางไหน ปลายทางไหนสีสรรวรรณะเป็นอย่างไร บอกถูกละ นิ่งเข้ากลางผมน่ะแหละประเดี๋ยวเดียวผมแปลงสีประเดี๋ยวเดียวเป็นดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ประเดี๋ยวเดียวพอบอกขาดคำเป็นแล้ว ท่านองค์นั้นเป็นแล้ว อ้าวเป็นอยู่กลางดวง อยู่กลางดวงนั่น พอหยุดก็ให้อยู่กลางดวงนั่น กลางดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์นั่น กลางดวงนั่นแหละมีรอยอยู่นิดหนึ่ง เท่าปลายเข็มปลายจรดนั่นแหละที่ตั้งของใจ ถ้าดำอยู่ละก็มารตั้งเสียแล้ว **ถ้าว่าบริสุทธิ์แล้วละก็เป็นของพระแท้ๆ ถ้าดำอยู่แล้วละก็มารมันตั้งเสียแล้ว มารมายึดเป็นเจ้าของเสียแล้วถ้าว่าใสสะอาดแล้วก็นั่นเป็นของพระแท้ ๆ** ใจต้องนิ่งอยู่ที่เดียวที่รอหยุดของกลางดวงเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ รอยใสนั่นเป็นกลางหยุด หยุดอยู่กลางนั่นหยุด พอหยุดถูกส่วนเข้าเท่านั้นหยุด อ้ายลักษณะที่หยุดน่ะ ซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน นอก ในไม่ไปละหยุดที่กลางนั่น กลางของกลาง ซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน นอก ใน ไม่ไปกลางของกลาง ๆ ๆ ถูกส่วนเข้า เป็นดวงศีลทีเดียว เท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์เหมือนกัน หยุดในกลางดวงศีลก็มีรอยหยุดอีกเหมือนกัน หยุดอยู่ที่เดียว หยุดในหยุด กลางของกลาง ๆ ๆ พอหยุดก็เข้ากลางใจที่หยุดเชียว กลางของกลาง ๆๆ พอถูกส่วนเข้าก็เห็นดวงสมาธิทีเดียว หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ พอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุดเชียวกลางของกลาง ๆ ๆ ซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน นอก ใน ไม่ไป กลางของกลาง ๆ ๆ ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงปัญญาหยุดอยู่ศูนย์กลางของดวงปัญญาเข้ากลางของใจที่หยุดนั่นกลางของกลาง ๆ ๆ ปฏิบัติไม่ถูกหลักแล้วนานเชียวกว่าจะได้ถ้ารู้จักหลักแล้วประเดี๋ยวเดียว พอถูกส่วนเข้าเท่านั้นเห็นดวงปัญญาหยุดอยู่กลางดวงปัญญา ที่รอยหยุด พอใจหยุดก็กลางของกลาง ๆ ๆ พอถูกส่วนเข้าก็เห็นดวงวิมุตติ หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ รอยที่หยุดมีอีกทีเดียวแบบเดียวกัน พอใจหยุด ก็กลางของใจทีหยุด กลางของกลาง ๆ ๆ พอถูกส่วนเข้าเห็นดวงวิมุตติญาณ-

ทัสสนะอีกทีเดียว หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะอีกพอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุด กลางของกลาง ๆ ๆ **พอถูกส่วนเข้าก็เห็นกายฝัน**แล้วนั่น กายฝันนี่เองอยู่ในกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะอยู่นี่เอง เมื่อก่อนข้าไม่รู้จัก เมื่อข้าฝันแล้วก็หายไป ข้าไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน เจ้าอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนี่เองพอเข้าถูกส่วนเข้าแล้วเป็นเรื่องไป ไปอย่างนี้แหละ

คราวนี้พอใจกายมนุษย์ละเอียดหยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียดเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์แบบเดียวกัน เห็นดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ดวงศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ พอถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะก็เห็นกายทิพย์

หยุดอยู่กลางกายทิพย์อีกแบบเดียวกัน หยุดอยู่กลางกายทิพย์ เข้ากลางของหยุดหนักเข้าไปพอถูกส่วนเข้าเห็นดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงตลอดขึ้นไปดวงวิมุตติญาณทัสสนะเห็นกายทิพย์ละเอียด

หยุดอยู่กลางกายทิพย์ละเอียดอีกแบบเดียวกัน พอถูกส่วนเข้าเห็นดวง ๕-๖ ดวงนั่นถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ก็เห็นกายรูปพรหม

หยุดอยู่กลางกายรูปพรหมอีก พอถูกส่วนเข้าเห็นดวงทั้ง ๖ นั้นอีก ถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ เห็นกายรูปพรหมละเอียด

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียด พอถูกส่วนเข้าแบบเดียวกันเข้าถึง ๖ ดวง ถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะเห็นกายอรูปพรหม

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหม พอถูกส่วนเข้าเห็นดวงทั้ง ๖ ดวง ถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ เห็นกายอรูปพรหมละเอียด

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมละเอียดอีก พอถูกส่วนเข้าเห็นดวงทั้ง ๖ อีก

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะเห็นกายธรรม รูปเหมือนพระปฏิมากรเกตุดอกบัวตูม ใสเป็นกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้าดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรรมกายวัดผ่าเส้นศูนย์กลางเท่าหน้าตักธรรมกาย กลมรอบตัว ในกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั่นมีธรรมกายละเอียด หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุดอกบัวตูม

แค่นี้แหละ ถูกละพุทธรัตนะนั่นแหละเข้าถูก เรียกว่า เคารพพุทธรัตนะถูก เข้าแล้วถูกพุทธรัตนะทีเดียว เคารพธรรมรัตนะถูก เข้าแล้วเห็นดวงธรรมรัตนะทีเดียว เคารพสังฆรัตนะถูก เข้าแล้วเห็นธรรมกายละเอียดทีเดียว นี่ในบท **สกฺกตฺวา** ประสงค์แค่นี้ ประสงค์แค่นี้ นี่ตัวจริงเป็นอย่างนี้ เมื่อรู้จักตัวจริงอย่างนี้แล้ว เคารพให้ถูกอย่างนี้นะ ถ้าเคารพถูกอย่างนี้แล้วบาลีบอกอานิสงส์ทีเดียว **สกฺกตฺวา พุทฺธรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ** ใครเข้าไปถึงละก็ ดังโอสถอัน อุดมประเสริฐทีเดียว ลวกไข้ที่กำลังดิ้นขวักไขว่ ๆ พออีกเข้าเท่านั้นหลับเรียบสบายใจเย็นฉ่ำ โรคภัยไข้เจ็บหายหมดนั่นระงับเสียอย่างนั้น **พอถึงพุทธรัตนะเท่านั้นแหละ ความร้อนด้วย ราคะ โทสะ โมหะ ด้วยทุกข์ด้วยภัย ด้วยโรคต่าง ๆ หายเป็นปลิดทิ้งหมด** หายอย่างนั้น หายอย่างไรโรคหายอย่างนั้นจริง ๆ จัง ๆ อย่างนี้ ท่านจึงได้วางตำราไว้ **โอสถํ อุตฺตมํ วรํ หิตํ เทวมนุสฺสานํ** เป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย มนุษย์เข้าถึงแล้วต้องเป็นแบบเดียวกัน เทวดาเข้าถึงแล้วก็เป็นแบบเดียวกัน พุทธรัตนะนี่แบบเดียวกันหมด รสชาติแบบเดียวกันหมด ปรากฏอย่างนี้นี่เขาจึงเรียกว่าเป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย **พุทฺธเตเชน โสตฺถินา นสฺสนฺตุปทฺทวา สพฺเพ ทุกฺขา วูปสเมนฺตุ เต** อุปัทวะทั้งหลายหายไปโดยความสวัสดีด้วย อำนาจพุทธรัตนะทุกข์ทั้งสิ้นของท่านย่อมสงบไป ด้วยอำนาจพุทธรัตนะ สงบจริง ๆ เมื่อไปถึง เข้าแล้วสงบแล้วจริง ๆ ถามพวกธรรมกายดูได้ พวกธรรมกายถามได้ สงบจริง ๆ อย่างนี้นี่อานิสงส์เคารพพุทธรัตนะ

เคารพพระธรรมก็ได้ ถ้าถึงพระธรรมก็แบบเดียวกัน คล้ายกัน **สกฺกตฺวา ธมฺมรตนํ** เคารพพระสัทธรรม เคารพพระธรรมรัตนะ **ปริพาหูปสมนํ พอถึงธรรมรัตนะเข้าเท่านั้นแหละความเร่าร้อนสงบ ความเร่าร้อนสิ้น เร่าร้อนด้วยเพลิง ราคะ โทสะ โมหะ ดับหมดไม่เหลือเลย** ทุกข์อันหนึ่งอันใดหายหมด เข้าถึงธรรมรัตนะเสียแล้วความเร่าร้อนไม่มีเลย

เย็นฉ่ำหมดทั่วทั้งร่างกายสบายทีเดียว นี่อานิสงส์บอกไว้ว่าเป็นอย่างนี้ เมื่อถึงเข้าแล้วเป็นอย่างนี้ทีเดียว **ปริพาหูปสมนํ ธมฺมเตเชน โสตฺถินา นสฺสนฺตุ ปทฺทวา** อุปัทวะ ทั้งหลายย่อมหายไปโดยความสวัสดีด้วยเดชของพระธรรม ภัยทั้งสิ้นของท่านย่อมสงบไปโดยความสวัสดีด้วยเดชของพระธรรม มาถึงพระธรรมเข้าแล้ว จริง ๆ อย่างนี้ ถามดูได้ พวกที่ได้ธรรมกาย ผู้ที่ถึงนะ ไม่ต้องไปถามใครนะ ใครได้ ใครถึง ถามได้ทีเดียวเดี๋ยวนี้ในวัดปากน้ำมีธรรมกาย ๑๕๐ กว่าคน เป็นผู้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะแล้ว

ส่วนสังฆรัตนะเล่าเมื่อเข้าถึงแล้ว เข้าถึงสังฆรัตนะ **อาหุเนยฺยํ ปาหุเนยฺยํ** เข้าถึงสังฆรัตนะแล้วก็แช่มช้อยทีเดียว ควรเพื่อของนำมาต้อนรับ ของนำมาถวาย ควรเพื่อของที่เข้าจัดไว้ต้อนรับ ควรทั้งสองประการ นำมาถวายก็ควร ต้อนรับก็ควร ควรทั้งสองนัย **อาหุเนยฺยํ ปาหุเนยฺยํ สงฺฆเตเชน โสตฺถินา นสฺสนฺตุปทฺทวา สพฺเพ โรคา วูปสเมนฺตุ เต** อุปัทวะทั้งหลายย่อมหายไปด้วยอำนาจสังฆรัตนะ โรคทั้งสิ้นของท่านย่อมสงบไปโดยความสวัสดีด้วยอำนาจของพระสงฆ์

มีอานิสงส์บอกไว้ด้วยอำนาจพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะเป็นดังนี้ ไม่ต้องสงสัยละ ไม่ต้องสงสัยทีเดียว เมื่อรู้จักหลักอันนี้เป็นหลักจริงของพุทธศาสนา พุทธศาสนาท่านบอกตรง ๆ ไว้อย่างนี้ บัดนี้ วัดปากน้ำสืบเอามาใช้แล้วเป็นธรรมกาย ๑๕๐ กว่า รสชาติเขารู้กันแล้ว เขาพูดกันได้เป็นเสียงเดียวกัน รสชาติเป็นเสียงเดียวกัน ให้ทำเป็นอย่างนี้นะ ถ้าทำเป็นอย่างเขาแล้วละก็ ก็เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะถูกส่วนเข้าดังนี้ละก็ **พระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหนก็พูดได้นะ อยู่นิพพานก็ไปได้ พระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหนไปได้หมด หรือจะอาราธนามาที่นี่ก็ได้ เดี๋ยวนี้ก็ได้ทีเดียว** นี่เป็นหลักจริง เป็นหลักจริงอย่าทอดทิ้ง ให้เอาใจใส่ทุกถ้วนหน้า

ที่ได้ชี้แจงแสดงมาตามวาระพระบาลีคลี่ความเป็นสยามภาษาตามมตยาธิบายพอสมควรแก่เวลา **เอเตน สจฺจวชฺเชน** ด้วยอำนาจความสัจที่ได้อ้างธรรมปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนอวสานนี้ **สทา โสตฺถี ภวนฺตุ เต** ขอความสุขสวัสดีจงบังเกิดมีแด่ท่านทั้งหลาย บรรดามาสโมสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า อาตมภาพชี้แจงแสดงมาพอสมควรแก่เวลา สมมุติว่ายุติธรรมิกถา โดยอรรถนิยมความเพียงเท่านี้ **เอวํ** ก็มีด้วยประการฉะนี้ ■

การงาน

โดย
สมเด็จพระพุฒาจารย์ (อุปเสณมหาเถระ ป.ธ.๙)
เจ้าอาวาสวัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร
ประธานสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

ท่านสาธุชนทั้งหลาย รายการธรรมะสำหรับวันนี้ จะได้พูดเรื่อง **การงาน** เรื่องการงานในทางพระพุทธศาสนานั้น พระพุทธองค์ได้ทรงสอนไว้ ทั้งการงานของคฤหัสถ์ผู้ครองเรือน และการงานของพระภิกษุสงฆ์ สามเณร ซึ่งไม่ได้ครองเรือน การงานทั้ง ๒ ประการนี้มีความสำคัญสำหรับชีวิตของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้ครองเรือน หรือผู้ไม่ได้ครองเรือน อย่างพระภิกษุสามเณร ก็ตาม อย่างที่มีธรรมภาษิตอยู่บทหนึ่งว่า **ชีวิตของคนเรานั้น จะบริสุทธิ์แจ่มใสขึ้นไปได้ก็เพราะการงานอย่าง ๑** แต่ไม่ใช่หมายความว่า เพียงการงานอย่างเดียว

จึงจะขอพูดถึงเรื่องการงานทั้ง ๒ อย่าง คือ ทั้งของฝ่ายผู้ที่ครองเรือน และผู้ที่ไม่ได้ครองเรือน แต่จะพูดของฝ่ายผู้ครองเรือนเสียก่อน เรื่องชีวิตของผู้ครองเรือนนั้น พระจะพูดให้สมบูรณ์บริบูรณ์ได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระที่ไม่เคยครองเรือน หรือไม่คิดที่จะครองเรือน ก็ย่อมยากที่จะพูดให้ตรงตามความเป็นจริงได้ทุกประการ แต่จะอาศัยแนวขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดถึงเรื่องการครองเรือน เรื่องการงานของผู้ครองเรือน

พระพุทธองค์ได้ตรัสถึงความสุขของผู้ที่ครองเรือนว่า **จะมี**

ความสุขได้ เพราะเหตุที่ได้มีทรัพย์สินเงินทองเพื่อการเป็นอยู่เพียงพอ จะมีความสุขได้ก็เพราะรู้จักจับจ่ายใช้สอย จะมีความสุขได้ก็เพราะการงานที่ทำนั้นไม่ก่อให้เกิดโทษ เป็นทุกข์ในทางใจโดยประการต่าง ๆ และ **จะมีความสุขได้เพราะเหตุที่ไม่เป็นหนี้สิน ไม่ก่อหนี้สินให้เกิดขึ้น** ความสุขทั้ง ๔ ประการนี้ ท่านทั้งหลายจะเห็นได้ว่า เนื่องแต่การงานนั้นเองเป็นสำคัญ **ถ้าไม่มีการงานหรือทำการงานไม่ถูกต้อง ทำการงานไม่จริงจังดังนี้เป็นต้น ก็จะเกิดเป็นทรัพย์สินเงินทองขึ้นไม่ได้ จึงสำคัญอยู่ที่การงานนั้นแหละ** จึงมีความสุขเพราะมีทรัพย์สินเงินทองมีเพียงพอที่จะจับจ่ายใช้สอย นี้ก็เป็นตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นว่า การงานนั้นเป็นต้นเหตุ

พระพุทธเจ้าตรัสไว้โดยประการอื่น ๆ อีก เช่นว่า **คนที่ขยันหมั่นเพียร ย่อมจะหาทรัพย์สินเงินทองได้ ทรัพย์สินเงินทองย่อมเกิดขึ้นแก่ผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่ต่อการงาน** แต่ก็ไม่ใช่หมายความว่ามีแต่เพียงอย่างนี้อย่างเดียวเท่านั้น เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่จะทำให้คนมีทรัพย์สินเงินทอง ซึ่งเป็นเหตุให้มีชีวิตดำเนินไปได้โดยสะดวก มีความสุขตามแบบอย่างของผู้ครองเรือน

การงานของผู้ครองเรือน จึงมีความมุ่งหมายในการที่จะให้สิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่ชีวิตนั้น ได้บังเกิดมีขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน **ถ้าไม่มีความเข้าใจอะไรที่เพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง ก็จะทำให้ความเป็นผู้มีการงานนั้นต้องหนักใจ ความเป็นผู้มีทรัพย์สินเงินทองต้องหนักใจ**

ที่ว่ามีการงานหรือทำการงานไปพร้อมกับความหนักใจหรือมีความหนักใจนั้น ก็คือไปคิดว่าเมื่อทำงานนี้ก็จะต้องให้ได้เงินเท่านั้น เมื่อทำงานนี้ก็จะต้องให้มีสิ่งได้อย่างนั้นอย่างโน้น เมื่อทำงานนี้ก็หวังอย่างนั้นอย่างนี้ เมื่อหวังเกินไป ไม่ได้มีอะไรเป็นเครื่องหน่วงเหนี่ยวไว้บ้าง ก็เกิดความทุกข์ ถึงข้อเท็จจริงว่า **คนเรานั้นปรารถนาแต่ไม่ได้มาปรารถนาก็มีต้องการจะได้มากแต่ได้น้อยก็มี ไม่ได้มีความรู้สึกนึกคิดไปในทางพระพุทธศาสนา อย่างนี้การทำงานก็กลายเป็นความทุกข์พร้อมกันไปด้วย** มีความทุกข์ควบคู่ไปกับการทำงาน เช่นบางทีตั้งเข็มไว้ว่า เมื่อทำงานนี้แล้วก็จะได้ฐานะตำแหน่งสูงขึ้นไป **ไม่ได้นึกถึงว่าทำการงานเพื่อให้ชีวิตดำเนินไปได้เป็นสำคัญ** แม้จะได้สิ่งนั้นมาคือตำแหน่งหน้าที่มาก็จริง **แต่ตำแหน่งหน้าที่นั้นก็ไม่ใช่ว่าจะเอามาต้มยำทำแกงรับประทานได้**

แต่ว่าคนก็ไปติดอยู่ส่วนนั้นแหละมาก นึกว่าเมื่องานนี้ดีแล้วก็จะได้ตำแหน่งแห่งที่สูงขึ้นไปอย่างนั้นอย่างนี้ เมื่อไม่ได้ก็ทำให้ความทุกข์เกิดขึ้น อย่างนี้แหละที่ว่าไม่ได้คิดตามทางพระศาสนา คิดว่าเมื่อทำงานแล้วสิ่งนั้นสิ่งนี้จะต้องมีตามขึ้นมา เมื่อสิ่งนั้นสิ่งนี้ไม่ได้ตามมา ไม่ได้ตามที่ต้องการ ก็เกิดเป็นความทุกข์

คนเราบางคนทำงานไปแล้วสิ่งที่จำเป็นแก่ชีวิตนั้นได้สมความปรารถนา มากบ้างน้อยบ้าง แต่ต้องทะเลาะเบาะแว้งกัน จะต้องริษยาอาธรรม์กัน จะต้องแก่งแย่งกัน ดังนี้เป็นต้น นี้ก็เนื่องมาจากการที่มุ่งทำงานเพื่อที่จะให้ได้สิ่งต่าง ๆ โดยไม่ได้มีความรู้สึกนึกคิดที่ถูกต้องไว้บ้าง **ความรู้สึกคิดที่ถูกต้อง ก็คือความรู้สึกนึกคิดตามหลักธรรมะนั้นเอง** ไม่ใช่เรื่องอะไรอื่น อย่างที่พูดกันมากว่าได้ และสามารถที่จะเป็นอยู่ได้ด้วยผลแห่งงานที่ทำนั้น แต่ก็ยังมีความทุกข์ไม่อิ่ม เพราะยังขาดบางสิ่งบางอย่างที่ตนต้องการสูงขึ้นไป เหนือขึ้นไป ดังที่พูดถึงเรื่องตำแหน่งหน้าที่ **นึกว่าเมื่อทำอย่างนี้ได้เงินได้ทอง ได้อะไรที่จะดำเนินชีวิตไปได้โดยสะดวกแล้ว แต่ก็ต้องได้ตำแหน่งหน้าที่ด้วย นี่แหละเป็นความทุกข์ที่ควบคู่กันมา** และเป็นเหตุเป็นปัจจัย แห่งเรื่องของความไม่เป็นสุขอีกมากมาย เช่นว่า จะว่า ทำงานเพื่องาน แต่ว่าเป็นคำที่สวยเท่านั้นเอง ส่วนมากผู้ที่พูดว่าทำงานเพื่องานนั้นแหละ ก็มีปัญหาเพราะงานที่ตนทำ ปัญหานั้นก็ไม่ใช่ปัญหาอะไร นึกว่าจะเป็นเหตุนั้นเหตุนี้ นึกว่าจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ที่สำคัญก็คือไม่ได้สิ่งที่ตนปรารถนาเพราะการทำงานนั้น นี่แหละเป็นเรื่องสำคัญของผู้ครองเรือน

ผู้ครองเรือนจึงจะต้องนึกอยู่เสมอว่า **การงานนั้นเพียงเพื่อที่จะให้สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้น อันเนื่องมา**

แต่การนั้นหรือเพราะการงานนั้นเพียงเพื่อที่จะให้ชีวิตนี้ดำเนินไปได้ ทุกคนก็ปรารถนาทั้งนั้นแหละ ก็ยังเป็นปุถุชนอยู่ ยังครองเรือนอยู่ด้วย ก็ต้องการว่าให้ได้สิ่งนั้นให้ได้สิ่งนี้เพราะทำงาน แต่ก็อย่าไปให้สิ่งนั้นสิ่งนี้ที่ต้องการนั้น มาเป็นเหตุแห่งความทุกข์ นี่เป็นเรื่องใหญ่ คนที่เป็นทุกข์อยู่ในปัจจุบันนี้หรือที่แล้วมาก็ตาม เพราะเหตุที่เราไม่ได้ทำใจกันในเรื่องนี้แหละให้ดี เมื่อไม่ได้ทำใจให้ดีก็เป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ การงานที่ทำนั้นก็ยากอยู่แล้ว บางทีก็ต้องอดหลับอดนอน ต้องเหน็ดเหนื่อย แถมยังมีความทุกข์ตามมาอีกด้วย เป็นสิ่งที่ไม่ควรจะเป็นเลย ถ้าพูดกันจริง ๆ เพราะทุกคนก็ไม่มีใครต้องการความทุกข์ ไม่ว่าความทุกข์ในระดับไหน ไม่ต้องการทั้งนั้น ดังนั้นแม้การงานจะมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต แต่ก็ต้องให้นึกอยู่เสมอว่า **อย่าหลงไปจนกระทั่งว่าเมื่อมีงานแล้วต้องได้สิ่งนั้นบ้างสิ่งนี้บ้าง เกินกว่าที่เราควรจะได้** หรือแม้ควรจะได้ต้องนึกไว้ตามความเป็นจริงว่า **เราต้องการให้ได้แต่ก็ไม่ได้ก็มี** อย่างที่พระพุทธเจ้าท่านว่า ยมฺปิจฺฉํ น ลภติ ตมฺปิ ทุกฺขํ **ต้องการสิ่งใดแล้วไม่ได้สิ่งนั้น ก็เป็นความทุกข์** ก็สวดกันได้เป็นส่วนใหญ่ ทั้งฝ่ายวัดทั้งฝ่ายบ้านก็สวดกันได้ ต้องการสิ่งใดแล้วไม่ได้สิ่งนั้น ก็เป็นความทุกข์ สิ่งที่เราต้องการจะได้นั้น บางทีก็ไม่ใช่จำเป็นต่อชีวิตอย่างไร อย่างที่กล่าวมาแล้ว บางทีก็ทำไปแล้วก็กลัวเขาไม่เห็น หรือเกิดใครไม่สนใจไม่เห็นเข้าก็เสียใจอีก ที่จริงก็ควรจะมีความเข้าใจ ใครจะเห็นหรือไม่เห็นก็ตาม แต่ว่าการงานที่ทำก็คือการงาน การงานนั้นไม่ใช่อยู่ที่คนอื่นเห็น หรือคนอื่นไม่เห็น คนอื่นจะเห็นก็ตาม ไม่เห็นก็ตาม แต่เมื่อทำไปแล้ว ก็เป็นการงานอย่างนี้ก็เป็นความทุกข์เสียเปล่า ๆ มากมายเหลือเกิน ลองนึกกันดูก็แล้วกัน

เพราะฉะนั้นต้องทำความเข้าใจให้ดีว่า **ชีวิตของคนเราจะดำเนินไปได้ก็เพราะการงาน ถ้าไม่มีการงานชีวิตก็ดำเนินไปไม่ได้** สิ่งที่จะมีเพื่อให้ชีวิตดำเนินไปได้โดยสะดวก ก็เนื่องมาแต่การงาน ทรัพย์สินเงินทอง ข้าวของต่าง ๆ นี้ก็เนื่องมาแต่การงาน ทำงานให้ถูกต้อง ทำงานให้ดี ทำงานให้เป็น ดังนี้เป็นต้น สิ่งเหล่านั้นก็จะเกิดขึ้น แต่ก็ต้องมีความเข้าใจดังที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากยิ่งในปัจจุบันนี้ คนในโลกก็มากขึ้น ผู้คนมากมายคนที่มีความชำนาญในด้านเดียวกันก็มีเป็นจำนวนมาก คนที่เก่งกาจสามารถก็มีจำนวนมากขึ้น ๆ การทำงานของคนก็ต้องแก่งแย่งแข่งกัน

จึงต้องตั้งหลักให้ดี ถ้ามัวไปแก่งแย่งแข่งกันแล้ว แทนที่จะให้การงานนั้นบันดาลให้มีความสุข ตามหลักของผู้ครองเรือน ตามสมควรแก่การครองเรือนของคน ก็กลายเป็นความทุกข์ บางคนการงานดีให้ผลดีเหลือเกิน ให้ผลเนื่องจากการงานที่ทำ แต่ว่าไปปรารถนาเกินไว้ในอีกส่วนหนึ่ง เช่นว่า ต้องการที่จะให้คนอื่นเขาเห็นต้องการที่จะให้คนอื่นเขายกย่องบูชา ก็ไปติดอยู่ตรงนั้นอีก พอเขาไม่ยกย่องเข้าก็เกิดเป็นโทมนัสเกิดเป็นความทุกข์ อย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นี่แหละเป็นเรื่องที่สำคัญของการงาน **การครองเรือนจำเป็นจะต้องมีงาน ผู้ครองเรือนถ้าไม่มีงานก็ใช้ไม่ได้ และผู้ครองเรือนถ้าขี้เกียจ เกียจคร้านไม่ทำการงานก็ใช้ไม่ได้อีก** การครองเรือนก็เป็นสุขไม่ได้ ตนเองเป็นสุขไม่ได้ ลูกเมียก็เป็นสุขไม่ได้ หาความสุขไม่ได้ เพราะความเป็นผู้ไม่เอาใจใส่ต่อการงาน เพราะไม่มีการงาน หรือมีการงานแล้วแต่ไม่เอาใจใส่ต่อการงาน ก็ล้วนแต่เป็นความลำบากในการดำเนินชีวิตทั้งนั้น จึงจะต้องกำหนดไว้ให้ดี ว่าชีวิตกับการงานนั้นเป็นสิ่งที่จะต้องคู่กัน ในขณะเดียวกันก็ต้องระมัดระวัง **อย่าให้การงานที่ควบคู่กับการดำเนินชีวิตนั้นต้องก่อให้เกิดเป็นความทุกข์เพิ่มขึ้น** เมื่อมีงานแล้ว งานนั้นแหละเป็นทางที่คลายความทุกข์ ไม่ใช่ให้ความทุกข์เกิดมากขึ้นเพราะการงานที่ทำ

ท่านทั้งหลาย ลองนึกดูเถิด **ถ้าคนเรานึกได้อย่างนี้เท่านั้นแหละ การทำงาน แม้แต่ในการครองเรือน ก็จะเป็นไปได้โดยสะดวกสบายใจยิ้มได้กับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าเวลาไหน ก็ยิ้มรับเหตุการณ์เหล่านั้นได้ทั้งนั้น** เพราะเรามีความเข้าใจดีแล้วว่า ชีวิตของเราดำเนินไปได้เพราะการงาน

ที่เราทำก็เพียงพอแล้ว ถ้าจะได้สิ่งอื่นมา ก็เป็นสิ่งเกินสิ่งเลยไป ไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิต นี้ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการงานของผู้ที่ครองเรือน ที่จริงมีเรื่องที่จะต้องพูดเกี่ยวกับเรื่องการงานของผู้ครองเรือนนั้นมาก แต่ขอพูดในแง่ที่จะไม่ให้การงานนั้นทำให้เกิดความทุกข์แก่ชีวิตของผู้ครองเรือนจนเกินกว่าเหตุเป็นสำคัญ มุ่งหมายที่จุดนี้เป็นจุดใหญ่

ได้ปรารภถึงเรื่องการงาน ๒ อย่าง คือการงานที่คนทั้งหลายทำกันอยู่ เพื่อการเป็นการอยู่อีกอย่างหนึ่งนั้น ก็คือการงานในทางธรรมะ ถ้าจะพูดกันตรง ๆ ก็คือการงานที่เป็นการปฏิบัติธรรม แต่ว่าเรื่องนี้ควรจะพูดให้กว้างสักเล็กน้อย เพราะมิฉะนั้นแล้วจะเกิดความเข้าใจผิดหลายอย่าง เพราะว่าผู้ที่เข้ามาบวชในพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะในบ้านเมืองของเรา บางรูปก็ประสงค์ที่จะเล่าเรียนศึกษาให้ได้ความรู้ในพระธรรมวินัยตามแบบที่ทางคณะสงฆ์ได้กำหนดวางไว้ ที่เรียกว่าเรียนนักธรรม เรียนบาลี บางท่านก็ไม่ประสงค์ที่จะเรียนตามหลักสูตรที่ทางคณะสงฆ์กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการกำหนดไว้นานแล้ว เรียนเพื่อเอาความรู้เฉย ๆ ให้ได้ความเข้าใจว่าธรรมะเป็นอย่างไรอย่างนั้นก็มี บางท่านบางพวกก็ต้องการที่จะปฏิบัติธรรมโดยตรง ไม่ต้องการที่จะเล่าเรียนศึกษาธรรมะ บาลี ไม่ต้องการที่จะเล่าเรียนศึกษาความรู้ความเข้าใจจากตำรับตำราอะไรมากมายนัก มุ่งอย่างเดียวที่จะปฏิบัติให้ได้ผลเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ทั้งนั้น จึงควรที่จะได้กำหนดให้ดี เพื่อที่จะได้เห็นว่าการเรียนธรรมะ บาลี เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในพระธรรมวินัยตามที่ทางคณะสงฆ์ในประเทศไทยกำหนดไว้นั้นก็เป็นเรื่องที่ดี การเรียนที่ไม่ได้มุ่งไปตามหลักสูตรที่ทางคณะสงฆ์กำหนดวางไว้ ว่าเรียนธรรมะ เรียนบาลี เอาแต่เพียงให้เข้าใจ เช่นเล่าเรียนศึกษาจากพระไตรปิฎกโดยตรง อ่านพระไตรปิฎกโดยตรง อย่างนี้ก็ดี ไม่มุ่งหมายที่จะเล่าเรียนศึกษา ทั้ง ๒ อย่างดังที่กล่าวมาแล้ว มุ่งจะปฏิบัติธรรมอย่างเดียวเท่านั้น ให้ได้ความเข้าใจเห็นแจ้งอย่างนั้นก็เป็นเรื่องที่ดี จึงอย่าให้สับสนปนเปกันไป และอย่าให้เกิดความเข้าใจไขว้เขวผิดไป ควรจะตั้งจุดหรือ**ตั้งหลักให้ถูกว่า จะเรียนธรรมะ บาลี เพื่อให้รู้พระธรรมวินัย ตามหลักสูตรของทางคณะสงฆ์ก็ดี การเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ไม่ต้องเรียนตามหลักสูตรนั้นก็ดี ต้องการที่จะให้ความทุกข์ในใจนั้นน้อยลงไป**

ความทุกข์ที่จะเกิดขึ้นนั้นไม่มีใครต้องการ ไม่มีใครปรารถนาต้องการที่จะให้ความทุกข์นั้นน้อยจนกระทั่งไม่มีความทุกข์ด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้น**จะเป็นการเรียนอย่างไรก็ตาม** หรือ**แม้แต่การปฏิบัติธรรม**ก็ตาม ต้องจับหลักให้ได้ว่า **มุ่งที่จะให้ความทุกข์น้อยลงไป ๆ** ส่วนจะหมดทุกข์เมื่อไหร่นั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่ต้องคอยดูตัวเองอยู่เสมอว่าที่เรียนอยู่เวลานี้ทุกข์มากไหม ที่ปฏิบัติอยู่เวลานี้ มีความทุกข์มากไหม ที่สนใจในการเล่าเรียนศึกษา สนใจในการปฏิบัติธรรม ความทุกข์มากขึ้นไหม หรือว่าเบาลงไป ดูจุดนี้ให้มาก แต่ว่าไม่ต้องให้คนอื่นเขาดู ดูตัวเอง และในขณะเดียวกันก็ไม่ต้องไปเป็นห่วงคนอื่นเขา ไม่ต้องไปดูคนอื่นเขามากกว่าการดูตัวเอง ดูคนอื่นก็ดูได้ แต่ว่าดูแล้วอย่าให้เกิดความทุกข์ เราดูตนเอง เมื่อดูแล้วก็จะรู้ว่าความทุกข์ในใจนั้นน้อยลงไปหรือไม่ เพราะว่าการศึกษาเล่าเรียนในทางพระพุทธศาสนานั้น **จะเล่าเรียนอย่างไรก็ตาม เบื้องปลายนั้นต้องเป็นการบรรเทาทุกข์ ให้ความทุกข์น้อยลงไปและหมดทุกข์เป็นที่สุด** อาจจะมีคำถามเกิดขึ้นได้ว่า ก็ที่พระภิกษุ สามเณรท่านเรียนอยู่ในปัจจุบันนี้ บางทีก็เรียนอย่างนั้นบ้าง อย่างนี้บ้าง อย่างนั้นจะเป็นการเพิ่มทุกข์หรือไม่เพิ่มทุกข์ ก็ตอบได้ว่า **ถ้าเข้าใจไม่เพิ่มทุกข์ แต่ถ้าไม่เข้าใจเพิ่มทุกข์แน่** ไม่ว่าจะเล่าเรียนอะไร เป็นการเพิ่มทุกข์ทั้งนั้น ถ้าไม่เข้าใจ แม้แต่การงานของผู้ครองเรือน ก็เช่นเดียวกัน

ทุกคนก็มีการงาน ไม่มีการงานก็อยู่ไม่ได้ คฤหัสถ์ผู้ครองเรือนต้องมีการงาน แต่ว่าการงานที่มีนั้น บางคนยิ่งทำงานก็ยิ่งมีความทุกข์มากขึ้น ๆ บางคนทำงานไปแต่ว่าความทุกข์ไม่มากขึ้นกลับเบาลงไปอีก ก็มีปรากฏอยู่ นั่นเพราะ อะไร ก็เพราะว่าไม่ได้ตั้งจุดให้ถูก การเล่าเรียนในทางพระพุทธศาสนานี้ก็เหมือนกัน แม้จะสึกหาลาเพศ เพราะเหตุว่ายังละยังตัดอะไรไม่ได้หมดสิ้น คิดจะสึกหาลาเพศไปทำอย่างนั้นไปทำอย่างนี้ ก็ต้องบอกแก่ตนเองว่า **อย่าเป็นไปเพื่อเพิ่มความทุกข์มากขึ้น ต้องให้ความทุกข์น้อยลงไป** เพราะว่าความทุกข์ไม่เป็นที่ปรารถนาของเรา ถ้าเรานึกว่าทำอย่างนั้นจะเป็นการลดความทุกข์ แต่ความทุกข์เกิดมีมากขึ้น ต้องบอกแก่ตัวเองว่านั่นเป็นความเข้าใจผิดของเราเสียแล้ว จึงมีความทุกข์มากขึ้น ถ้าจะถามว่าแล้วอะไรล่ะ ที่ทำให้เข้าใจผิดไป จนกระทั่งมีความทุกข์มากขึ้น

อย่างนั้น ก็ตอบได้ตามแนวของอริยสัจ คือมาจากสมุทัย คือตัณหาอย่างเดียวเท่านั้นแหละ คือต้องการอย่างนั้น ต้องการอย่างนี้ ต้องการอย่างโน้น แล้วก็มีโมหะคอยสนับสนุนเป็นฉากสำคัญอยู่ ความทุกข์ก็เกิดขึ้นเป็นธรรมดา

เพราะฉะนั้นการงาน **แม้แต่การงานในทางพระศาสนา** ซึ่งถ้าจะพูดอีกอย่างหนึ่ง **ก็มุ่งไปที่พระกัมมัฏฐาน** เพราะคำว่ากัมมัฏหรือกรรมะ แล้วเอาไปรวมกับคำว่าฐานะ จึงเรียกว่า กัมมัฏฐาน หรือ กรรมฐาน กรรมะตัวนั้นก็คือการงาน แต่มุ่งหมายเอาการงานที่จะต้องทำเกี่ยวกับจิตใจทำอย่างไร คือทำจิตใจที่สับสนวุ่นวาย มีเครื่องทำให้เศร้าหมอง ทำให้มัว ทำให้ร้อน ทำให้กินไม่ได้นอนไม่หลับ ทำให้กระสับกระส่าย การงานที่ว่านี้ก็คือ เพื่อต้องการที่จะทำสิ่งดังที่กล่าวนั้นให้น้อยลงไป บรรเทาให้เบาบางลงไป เป็นการช่วยตัวเองไม่ใช่เรื่องอื่น ช่วยให้ตนเองได้พ้นจากอาการที่ไม่ปรารถนา อยู่ในลักษณะที่ผงเข้าตา หรือว่าเรื่องของตัวเองมองเห็นยาก มองไม่ค่อยเห็นหรอกว่าเป็นความทุกข์เกิดขึ้น เพราะอย่างนั้นเพราะอย่างนี้ แล้วก็ไม่ค่อยจะได้ดูว่าเป็นความทุกข์หรือไม่ แล้วที่เกิดมานี่ต้องการความทุกข์อย่างนั้นหรือไม่ ถ้าหากว่าคอยดูอยู่เสมอ ๆ แล้วก็จะบอกกับตนเองได้ว่า อ๋อเพราะเหตุนี้เองเราจึงมีความทุกข์อยู่ ดังนั้น**การงานในทางพระพุทธศาสนา** ถ้าจะมุ่งอีกทางหนึ่ง **ก็คือกรรมฐานเป็นเรื่องโดยตรง กรรมฐานนั้นมีความจำเป็นอย่างมาก**

ผู้ที่ครองเรือนต้องมีการงาน และผู้ที่ครองเรือนที่มีการงานเหล่านั้นก็ไม่มีใครสักคนหนึ่งที่ทำการงานในการครองเรือนเพื่อให้เกิดความทุกข์ ล้วนแต่มีความรู้สึกว่าถ้าทำงานอย่างนี้แล้ว ความทุกข์ก็จะน้อยลงไป กำจัดความยากจนลงไปได้ ความทุกข์ก็น้อยลงไป ไม่มีบ้าน ถ้ามีบ้านอยู่ความทุกข์ก็น้อยลงไป ก็คิดไปอย่างนั้น แต่ว่าจะถูกหรือไม่นั้นอีกอย่างหนึ่ง โดยความเป็นจริงแล้ว**ความทุกข์จะน้อยลงไป เบาลงไปก็เพราะความเข้าใจ เข้าใจว่านี่เป็นความทุกข์ นี่เป็นต้นเหตุแห่งความทุกข์ ถ้าเข้าใจอย่างนี้แล้วละก็ ความทุกข์ก็จะเบาลงไป** ผู้ที่ครองเรือนต้องทำการงาน แต่ถ้าทำความเข้าใจให้ดีความทุกข์ก็น้อยลงไป ผู้ที่ต้องการปฏิบัติในทางพระศาสนาถ้าเข้าใจมองให้ดีแล้วความทุกข์ก็น้อยลงไป เรื่องอะไรที่เราจะต้องเอาความทุกข์ มาทับถมให้กับตัวเอง เอาความทุกข์มาใส่ให้แก่ตัวเอง ทั้ง ๆ ที่รู้กันอยู่ว่าความทุกข์นั้นไม่เป็นที่ปรารถนาเลย ดังนั้น**การที่จะทำความเข้าใจได้ชัดเจนแจ่มแจ้งนั้น ต้องเนื่องมาแต่การปฏิบัติทำใจให้สงบและให้สงบอย่างถูกต้อง พิจารณาความเป็นจริงของสรรพสิ่งทั้งหลาย** แม้จะเนื่องด้วยตนโดยตรงหรือนอกจากตนออกไปก็**มองให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง** ถ้าทำอย่างนี้ ปฏิบัติอย่างนี้ไว้เสมอ ๆ แล้ว นั่นแหละเป็นการงานตามที่พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้ เป็นการงานทางจิตใจ และนั่นแหละเป็นทางที่จะให้ความทุกข์น้อยลงไป **ไม่ว่าจะเป็นคฤหัสถ์ผู้ครองเรือน ไม่ว่าจะเป็นสมณะ ชี พราหมณ์ ผู้ไม่ครองเรือน ถ้าไม่เข้าใจแล้วทุกข์ทั้งนั้น** แล้วความทุกข์ที่แบกอยู่ทับถมอยู่ในตัวเองนั้น ก็มองไม่เห็นด้วยกันทั้งนั้น ที่มองไม่เห็นเพราะอะไร เพราะความเข้าใจผิด ยึดมั่นถือมั่น มีทิฐิ มีมานะว่าอย่างนั้น ว่าอย่างโน้น แถมเข้าใจผิดไปเสียอีกด้วยว่า ถึงคนอื่นก็เหมือนเรา นึกว่าคนอื่นเป็นเราเราเป็นคนอื่น ไม่ได้นึกว่าคนอื่นเขาไม่ได้มืดมนเหมือนกับเราอย่างนั้นมองไม่เห็น นึกว่าคนอื่นก็เหมือน ๆ กันอย่างนั้นแหละ คนอื่นก็ร้อนเหมือนเรา คนอื่นก็อยากได้เหมือนกับเรานี่แหละ เข้าใจผิดไป ไม่รู้ว่านั่นก็เป็นความเข้าใจผิด เป็นความมืดมน ตนจึงต้องมีความทุกข์ที่แบกอยู่ไม่สิ้นสุดเท่านั้นแหละ **แต่ว่าบางทีก็ไม่รู้ว่าแบกความทุกข์ไว้ มีความทุกข์ทับถมอยู่ เหมือนกับหนอนอยู่ในอุจจาระ หรือหนอนอยู่ในที่สกปรก ก็ไม่รู้สึกว่าเป็นที่สกปรกไม่รู้สึกขยะแขยง** เพราะเป็นหนอนอยู่ในที่ทั้น ข้อนั้นฉันใด **คนที่ไม่พิจารณามองให้เห็นว่านี่เป็นความทุกข์ทับถมอยู่ที่ตนก็เหมือนกันนั่นแหละ กลับจะเอร็ดอร่อยไปในความทุกข์นั่นเสียอีก** เหมือนกับหนอนที่กินอุจจาระกินของสกปรกต่าง ๆ

เอร็ดอร่อยด้วยความเข้าใจผิด แท้ที่จริงก็คือของไม่ดี ไม่สะอาด **คนทั้งหลายก็เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นสมณะ ชี พราหมณ์ หรือจะเป็นผู้ครองเรือน ถ้ามีความเข้าใจผิดก็อยู่ในลักษณะหนอนเหมือนกัน** จึงควรที่จะหันมาดูว่าพระพุทธเจ้าท่านหวังดีอย่างไร ทรงสอนไว้อย่างไร เราควรจะปฏิบัติอย่างไร สำนักปฏิบัติเวลานี้ที่ปฏิบัติมุ่งไปในทางดับความทุกข์ บรรเทาความทุกข์นั้นมีมาก จึงขอให้เสาะแสวงหาเพื่อต้องการที่จะให้ไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง คือการบรรเทาทุกข์และดับทุกข์เป็นที่สุด

เรื่องการงานที่พูดมาทั้ง ๒ ประการพอให้เห็นเป็นเค้า เป็นข้อคิดเท่านั้นเอง ไม่ใช่หยิบเอาประเด็นที่สำคัญขึ้นมาพูด เวลาสำหรับการบรรยายในวันนี้ได้สิ้นสุดลง ขอความสุขสวัสดีจงมีแก่ท่านสาธุชนทุกท่าน

■■■■

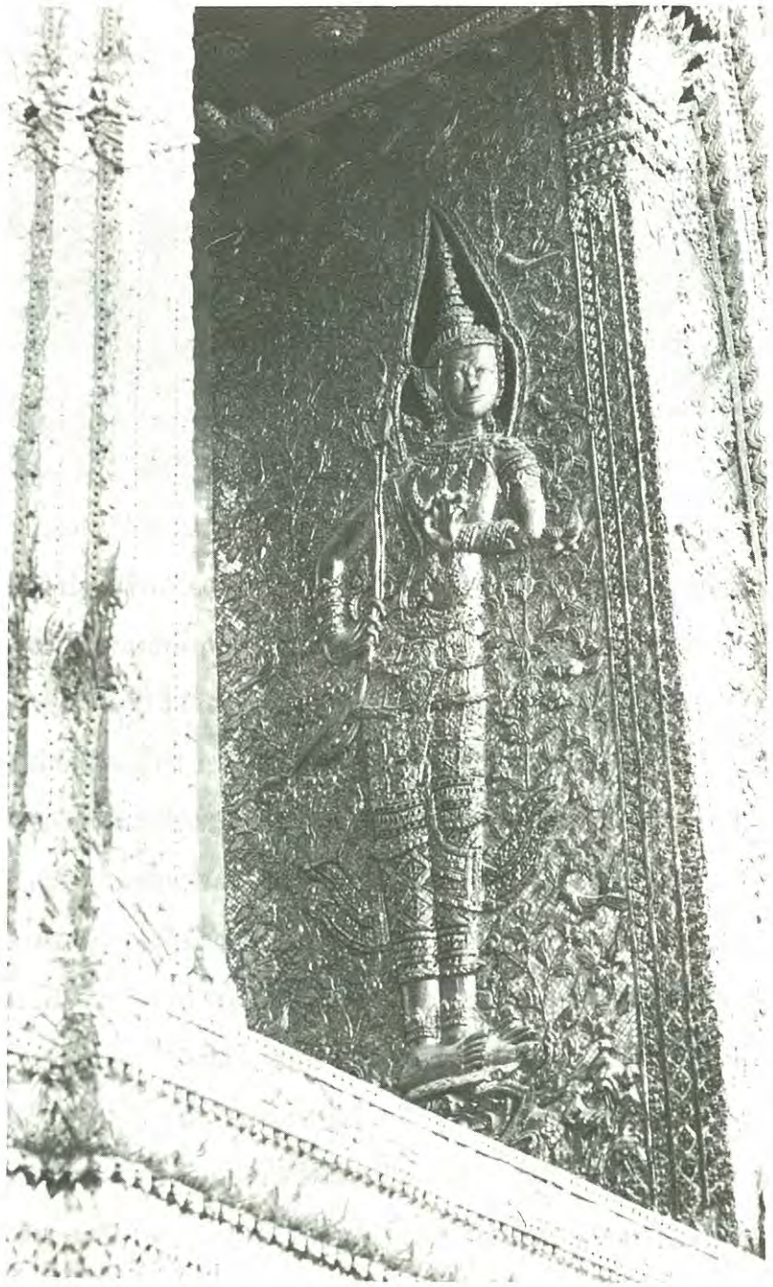

รำลึกถึง ศ.บัญญัติ สุชีวะ

โดย

สมชาย เทียมบุญประเสริฐ

ชีวิตมนุษย์ประกอบด้วยส่วนที่เป็นร่างกายและจิตวิญญาณ จิตวิญญาณเมื่อปฏิสนธิแล้วเจริญเติบโตเป็นร่างกายที่ประกอบด้วยเนื้อหนัง เลือด ลมปราณ และอุณหภูมิ หรือที่เรียกกันว่าธาตุทั้ง ๔ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ และในที่สุดเมื่อร่างกายแตกดับไปก็จะแปรสภาพกลับคืนสู่ธาตุทั้ง ๔ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ เช่นเดิม การเกิดกับการตายจึงเป็นของที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของสัตวโลก คือการเริ่มต้นจากดิน น้ำ ลม ไฟ และสิ้นสุดกลับไปสู่สภาวะเดิม คือดิน น้ำ ลม ไฟ ต่างกันที่จิตวิญญาณอันเป็นที่สั่งสมบาปบุญคุณความดี เพื่อที่จิตวิญญาณจะเคลื่อนย้ายไปสู่ภพภูมิใหม่ เวียน

วนจนถึงที่สุดของที่สุดของความดี คือ พระนิพพาน อันเป็นอมตะและวิมุตติสุขหลุดพ้นจากอาสวะได้ การเกิดและการจากของบุคคลในสังคมโลก ถึงแม้จะมีลักษณะธาตุ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) ที่เหมือนกัน แต่แตกต่างที่ผลแแห่งคุณความดี ดังเช่น ศ.บัญญัติ สุชีวะ อดีตประธานมูลนิธิพุทธถาวนาวิชชาธรรมกาย เป็นบุคคลตัวอย่างของคนดีและคุณความดี ซึ่งการจากไปเป็นเพียงการแตกดับของขันธ์ แต่ผลงานและคุณความดีมิได้ดับสลายตามสภาพของร่างกายไป การรำลึกนึกถึงผลงานปฏิปทา อุปนสัยและคุณธรรมยังคงเป็นที่อาลัยถึงอยู่เสมอ

ดังคำกล่าวของอาจารย์หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ที่ได้กล่าวถึงปฏิปทาของ ศ.บัญญัติ สุชีวะ ที่ได้แสดงต่อสังคมและแวดวงสหธรรมิก โดยการรับคำเชิญเป็นประธานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย เมื่อครั้งก่อตั้งมูลนิธิและสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ในหนังสือรวมปาฐกถาธรรม ที่แจกในงานพระราชทานเพลิงศพ ศ.บัญญัติ สุชีวะ ตอนหนึ่งว่า

"ท่านเป็นบุคคลเรียบง่ายสุภาพ อ่อนโยน และเที่ยงตรงเป็นที่สุด ผู้ใด(รวมทั้งอาตมาเองด้วย) เสนอความเห็นที่ท่านมีเหตุผลและหลักการที่เหนือกว่า ท่านก็จะแสดงความเห็นพร้อมด้วยหลักการและเหตุผลที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างตรงไปตรงมาและสุภาพ เสมือนพี่ชายที่คอยดูแลน้อง ๆ มิให้กระทำการใด ๆ ที่อาจเสี่ยงต่อความพลาดพลั้งเสียหาย หรือไม่เหมาะสมได้ ซึ่งพวกเราต่างก็ยอมรับหลักการเหตุผล และคำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสมนั้น ๆ ของท่านด้วยความเคารพนับถือ

ท่านศาสตราจารย์บัญญัติ สุชีวะ จึงเป็นกัลยาณมิตรผู้ทรงคุณธรรมของมิตรแท้ ของครูอาจารย์ และของพี่ที่ดีแก่พวกเราทุกคน คือเป็น**คนน่ารัก (ปิโย) น่าเคารพ (ครุ)** ด้วยความประพฤติที่หนักแน่นอยู่ในความถูกต้องเหมาะสม บริสุทธิ์ และยุติธรรม เป็นที่พึ่งอาศัยได้ **เป็นบุคคลที่ควรเอาเป็นเยี่ยงอย่างระลึกถึง (ภาวนีโย) เป็นที่ปรึกษาที่ดี (วตฺตา)** รู้จักพูดแนะนำด้วยหลักการและเหตุผลที่ดี **อดทนต่อถ้อยคำ (วจนกฺขโม)** พร้อมที่จะรับฟังคำปรึกษาหารือและคำเสนอแนะวิพากษ์วิจารย์ต่าง ๆ **เป็นผู้สามารถชี้แจงแถลงเหตุผลที่ลึกซึ้งได้ (คมฺภิรญฺจ)** และ**เป็นผู้คอยชักจูงไปแต่ในทางที่ดี ไม่ชักนำไปในทางเสื่อมเสียหรือเหลวไหลไร้สาระ (โน จฏฺฐาเน นิโยชเย)** เป็นเรื่องที่ประทับใจอาตมภาพและคณะผู้ร่วมงานทุกคน

นอกจากนี้ คุณสุทัศน์ นิ่มกุลรัตน์ กรรมการและเลขานุการมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ซึ่งเป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ติดต่องานและเคารพนับถือในปฏิปทาของ ศ.บัญญัติ สุชีวะ โดยเฉพาะจริยาวัตรของท่านที่มีคุณลักษณะพิเศษเป็นที่ประทับใจของกรรมการมูลนิธิฯและบุคคลที่ได้รู้จักพบเห็น คุณสุทัศน์ได้เล่าให้ฟังว่า

ท่าน ศ.บัญญัติ เป็นบุคคลที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ในขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งสูงสุดในสถาบันตุลาการ คือประธานศาลฎีกา เมื่อคุณสุทัศน์ขอเข้าพบเพื่อขอให้ท่านเซ็นหนังสือหรือขอคำปรึกษาใด ๆ ท่านจะปฏิบัติต่อผู้น้อยความความโอบอ้อมอารี ไม่ถือตัว ข้อนี้เป็นที่ประจักษ์แก่บุคคลทั่วไปแม้พบเห็นท่านแต่ไกล หากรีรอที่จะเข้าไปใกล้ท่านแล้วจึงเคารพนบไหว้ท่าน เป็นอันว่าไม่ทันทุกที เพราะท่านจะทักทายและไหว้ก่อนโดยปราศจากการถือตัว เป็นเครื่องยืนยันว่า**ท่านไม่มีสักกายทิฏฐิ หรือความยึดมั่นถือมั่นในตัวตน อันเป็นภูมิธรรมชั้นสูงที่ท่านมีอยู่ ทั้งนี้เพราะท่านได้ปฏิบัติตนอ่อนน้อมถ่อมตนต่อสมณะ บุคคลที่สูงกว่าจนเคยชินเป็นธรรมชาตินิสัย**

ท่าน ศ.บัญญัติ เป็นบุคคลที่เสมอต้นเสมอปลาย และประกอบด้วยน้ำใจไมตรี ในบางกรณีเมื่อคุณสุทัศน์จำเป็นต้องไปพบท่านที่บ้านพัก ท่านก็จะต้อนรับเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างแม้เวลาผ่านไปเป็นสิบปี ท่านดีอย่างไรก็คงสภาวะความดีอย่างนั้น มีแต่จะดีขึ้นกว่าเดิม ไม่ว่าจะมีตำแหน่งใหญ่สูงสุดหรือเกษียณแล้วก็ตาม ท่านจะเดิน

ออกมาส่งแขกที่หน้าประตูบ้าน เปิดปิดประตูด้วยตัวเอง และคอยช่วยกำกับดูแลรถเข้าออกให้ได้รับความสะดวกด้วยตัวท่านเอง เป็นน้ำใจที่มีเมตตาและโอบอ้อมอารีเป็นอย่างยิ่ง ท่าน ศ.บัญญัติ เป็นตัวอย่างของบุคคลในครอบครัวที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า "Family Man" คือมีความรักและให้เกียรติภริยาคือ คุณหญิงสุมน สุชีวะ เป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากเมื่อทางวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม มีกิจกรรมทางพุทธศาสนาที่สำคัญ เช่น กฐิน ท่านพร้อมด้วยภริยาจะให้เกียรติมาเป็นประธานจัดงานทุกครั้ง ร่วมกันทำบุญและสร้างบารมี มีทิฏฐิเสมอกัน ซึ่งในปัจจุบันสามีภรรยามักจะแยกไปคนละทาง

นี้เป็นตัวอย่างบางส่วนในเรื่องที่ ศ.บัญญัติ ได้มีส่วนร่วมงานในกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาและแสดงปฏิปทาอันน่ายกย่องสรรเสริญ ทั้งนี้ยังไม่นับคุณูปการที่ท่านได้ทำไว้ต่อวงการตุลาการ ชีวิตการทำงานเพื่อสังคมและประเทศชาติ รวมทั้งกับผู้บังคับบัญชา เพื่อร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา และบุคคลในครอบครัว

การจากไปของ ศ.บัญญัติ จึงเป็นการแตกดับขันธ์ ๕ การเสื่อมสลายของธาตุดิน น้ำ ไฟ ลม แต่คุณความดีและกุศลผลบุญที่ท่านได้ประกอบไว้ดีแล้ว ที่จะเป็นแบบอย่างแก่อนุชนรุ่นหลังให้ถือเป็นแนวทาง มิได้เสื่อมสลายไปด้วย ท่านยังเป็น ศ.บัญญัติ บุคคลที่ผู้ที่ได้พบเห็น คบหา ร่วมงาน อาลัยรัก และเสียดายในการจากไปของท่านเสมอ

ขอบุญกุศลที่ท่านได้ประกอบไว้ดีแล้วต่อบวรพุทธศาสนา ตลอดจนพลานุภาพแห่งวิชชาธรรมกายของหลวงพ่อวัดปากน้ำ รวมทั้งคุณงามความดีที่ท่านมีต่อสถาบันตุลาการ สถาบันครอบครัว สถาบันทางสังคมและประเทศชาติ โปรดดลบันดาลและเป็นพลวปัจจัยให้จิตวิญญาณท่านไปสู่สัมปรายภพอันสูงสุดเทอญ

■■■■

ปกติศีล อธิศีล วิมุตติศีล : ศีลรู้ ศีลเห็น

พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ. ๖

ในข้อแนะนำปฏิบัติภาวนาลำดับที่ ๖ ได้กล่าว **ศีลที่เห็น**ซึ่งเป็น **อธิศีล** หรือ**ศีลยิ่ง** ที่แท้จริงไม่ใช่เพียงแต่ **ศีลที่รู้**หรือ **เจตนาศีล** ในทางปริยัติเท่านั้น

แต่เท่าที่กล่าวมาแล้วนั้นก็ยังนับเป็นแต่เพียงการเข้าถึง **อธิศีล** ของกายในภพ ๓ ยังมี **อธิศีล** ของกายธรรม ซึ่งพ้นภพ ๓ ไปแล้ว ที่เป็น **อธิศีล** หรือ **ศีลยิ่ง** ไปกว่า **ศีลที่เห็น** ของกายในภพ ๓ ต่อไปอีก กล่าวคือ

เมื่อผู้เจริญภาวนาได้รวมใจให้หยุด ให้นิ่งไป ณ ที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗ เหนือระดับสะดือสองนิ้วมือ อันเป็นฐานที่ตั้งของใจได้ถูกส่วนเข้า **"ใจ"** อันประกอบด้วย **ดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด** และ**ดวงรู้** ก็จะรวมหยุดเป็นจุดเดียวกัน เป็น**เอกัคคตารมณ์** และก็จะ**เข้าสิบเข้าศูนย์** คือตกศูนย์ลงไปยังศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๖ ตรงระดับสะดือพอดี แล้วดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ใสบริสุทธิ์ประมาณเท่าฟองไข่แดงของไก่ หรืออย่างโตเท่าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์จะลอยขึ้นมายังศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เป็นดวงกลมใสแจ่มบังเกิดขึ้น เมื่อผู้เจริญภาวนารวมใจหยุดในหยุดนิ่งลงไป ณ ที่ศูนย์กลาง ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์นั้น พอหยุดถูกส่วนเข้า ดวงธรรมก็ตกศูนย์อีก ผู้ปฏิบัติก็จะเห็นดวงธรรม

ว่าหายไป แล้วปรากฏ **ดวงศีล** ซึ่งมีขนาดเท่าเดิมแต่ใสละเอียดกว่า ผุดลอยขึ้นมาแทนที่ **ศีลที่เห็นนี้** เอง ที่เป็น **อธิศีล** หรือ **ศีลอันยิ่ง** แท้ ๆ เพราะ**เมื่อใจของบุคคลเข้าถึงและจรดติดดวงอธิศีลนี้แล้ว กาย วาจา ใจ ตลอดทั้งเจตนา ความคิดอ่านทั้งสิ้นทั้งปวงเป็นอันสะอาดหมดจด**

แต่ถ้าใจไม่จรดติดอยู่ที่ดวงศีลนี้ก็ดี หรือ ดวงศีลมัวหมองไม่ผ่องแผ้วก็ดี ความบริสุทธิ์ กาย วาจา และใจ ตลอดทั้งเจตนาความคิดอ่านทั้งหลายก็ลดลงตามส่วน

นอกจากนี้ผู้ถึงธรรมกายแล้ว หรือแม้เพียงถึงดวงศีลนี้ ย่อมสามารถพิจารณาเห็นจิตใจของตนเองและของผู้อื่นว่า มีความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ และเจตนาความคิดอ่านเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีเรื่องศีลนี้ เมื่อผู้ปฏิบัติภาวนา เจริญภาวนาถึงธรรมกายและฝึกเจริญรูปฌานและอรูปฌานจนชำนาญดีแล้ว น้อมเข้าสู่ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ หรือ จุตูปปาตญาณ ก็จะสามารถรู้เห็นผลหรืออานิสงส์ของการรักษาศีลให้บริสุทธิ์สมบูรณ์อยู่เสมอ และผลของการประพฤติผิดศีลจากเรื่องราวหรือเหตุการณ์ในอดีตของตนเองและของผู้อื่นได้

เมื่อผู้ปฏิบัติธรรมสามารถเจริญปัญญาจากการที่ได้ทั้งรู้และทั้งเห็นดั่งนี้แล้ว ย่อมรู้จักทางเจริญและทางเสื่อมได้ชัดแจ้งกว่าผู้อื่นที่ไม่สามารถจะรู้เห็นดังที่กล่าวนี้ได้เป็นธรรมดา ศีลของผู้ปฏิบัติธรรมดังกล่าวจึงบริสุทธิ์สมบูรณ์และมั่นคงยิ่งขึ้น

ดวงศีลนี้อยู่ในท่ามกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายของทุกกายจนสุดกายหยาบ กายละเอียด

โดยการเจริญภาวนา ทำใจให้หยุดให้นิ่ง กลางของกลาง ๆ ผ่าน **ดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ และดวงวิมุตติญาณ-ทัสสนะ**นี้เองจาก**กายมนุษย์หยาบ** ก็จะถึง**กายมนุษย์ละเอียด, กายทิพย์หยาบ, กายทิพย์ละเอียด, กายรูปพรหมหยาบ, กายรูปพรหมละเอียด กายอรูปพรหมหยาบ** กายทั้งแปดนี้เป็นกายในภพ ๓ คือ **กามภพ รูปภพ** และ**อรูปภพ**

โดยการปฏิบัติในแนวเดียวกันนี้ต่อไปอีก ก็จะถึง กายธรรม หรือ **ธรรมกาย**ซึ่งมีลักษณะเหมือนพระพุทธปฏิมา เกตุดอกบัวตูม ใสบริสุทธิ์เหมือนเพชรลูกที่เจียระไนแล้ว มีรัศมีสว่างปรากฏอยู่ในท่าขัดสมาธิ หันหน้าไปในทางเดียวกันกับผู้ปฏิบัติ ตรงที่ศูนย์กลางกายนั้นแหละ มีขนาดโตเกือบ ๕ วา บางรายอาจจะเห็นในครั้งแรกขนาดประมาณคืบหนึ่งก็มี แต่ถ้าหากรวมใจหยุดในหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายธรรมนี้แล้ว ก็จะ

ขยายโตขึ้นเต็มส่วนเองอย่างโตมีขนาดถึง ๒๐ วา คือกายพระอรหัต

กายธรรมนี้เองที่เป็นกายนอกภพ พ้นภพ ๓ สูงขึ้นไปอีก **เมื่อถึงกายนี้แล้วจะเห็นว่าดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย ดวงอธิศีล ดวงอธิจิต ดวงอธิปัญญา ดวงวิมุตติและดวงวิมุตติญาณทัสสนะจะขยายโตเท่าหน้าตักและส่วนสูงของธรรมกายทุกกาย**

เมื่อเข้าถึงธรรมกายแล้ว **ดวงศีล** ในกายทั้ง ๘ กายภายใน ภพ ๓ คือตั้งแต่กายมนุษย์ไปถึงกายอรูปพรหมละเอียด ก็ควรจะเป็น **ปกติศีล** ไป ส่วน**ดวงศีล** ในท่ามกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั้นก็เป็น**อธิศีล** ไป เพราะ**ศีลในดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั้นยิ่งกว่าศีลของ ๘ กายในภพ ๓** ที่กล่าวข้างต้น แต่ธรรมกายเป็นกายที่พ้นภพ ๓ ออกไป

ดวงศีล ในกายธรรมนั้นแหละ เป็น **อธิศีล** แท้ ๆ เมื่อใจของกายธรรมหยุดนิ่งอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าก็จะถึง**ดวงสมาธิ** ซึ่งเป็น **อธิจิต** แท้ ๆ ทีเดียว เมื่อถึงอธิจิตนี้แล้วใจของธรรมกายก็หยุดอยู่กลางดวงสมาธินั่น ถูกส่วนเข้าก็จะถึง**ดวงปัญญา** ขนาดเดียวกันแต่ใสสว่างกว่าดวงต้น ๆ นี่เป็น **อธิปัญญา** แท้ ๆ เมื่อใจของธรรมกายหยุดนิ่งอยู่กลางอธิปัญญา ถูกส่วนเข้าก็จะถึง**ดวงวิมุตติ** แล้วต่อไปก็จะถึง **ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ** ตามลำดับ เมื่อใจของธรรมกายหยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าก็จะถึง**กายธรรมละเอียด**

โดยการปฏิบัติผ่านดวงธรรม ดวงอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา วิมุตติ และวิมุตติญาณทัสสนะ ก็จะถึง ธรรมกายพระโสดา พระโสดาละเอียด ซึ่งมีขนาดหนักตักความสูงและเส้นผ่านศูนย์กลางดวงธรรม ๕ วา, ธรรมกายพระสกิทาคา และพระสกิทาคาละเอียด มีขนาดหน้าตักความสูงและเส้นผ่าศูนย์กลางดวงธรรม ๑๐ วา, ธรรมกายพระอนาคา พระอนาคาละเอียด มีขนาดหน้าตัก ความสูงและเส้นผ่าศูนย์กลางดวงธรรม ๑๕ วา, ธรรมกายพระอรหัต และพระอรหัตละเอียด มีขนาดหน้าตักความสูงและเส้นผ่าศูนย์กลางดวงธรรม ๒๐ วา ใสละเอียดและมีรัศมีสว่างยิ่งนัก

เมื่อถึงกายพระอรหัตละเอียดนี้แล้ว หมดกิเลสเสียแล้ว แม้จะเป็นการหมดกิเลสชั่วคราวด้วยการข่มกิเลส ซึ่งเรียกว่า**วิกขัมภณ-วิมุตติ** แต่ถ้าปฏิบัติภาวนาจนถึงหมดกิเลสโดยสิ้นเชิง เป็น**สมุจ-เฉทปหาน** กายธรรมก็เป็น **วิราคธาตุ วิราคธรรม ล้วน ๆ** เมื่อเป็นเช่นนี้ **ดวงศีล ดวงสมาธิ** และ**ดวงปัญญา** ก็สูงกว่า **อธิศีล**

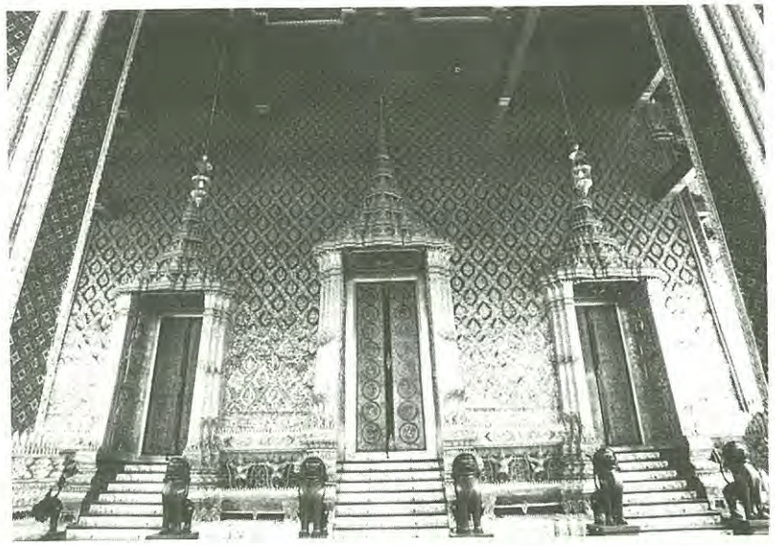

อธิจิต และ**อธิปัญญา** เพราะ**พระนิพพาน คือธรรมกายพระอรหัตที่บรรลุอรหัตผลแล้วนั้นเป็นวิมุตติทั้งสิ้นเสียแล้ว** ดวงธรรม ดวงศีล ดวงสมาธิ และดวงปัญญา ซึ่งโตเต็มส่วนถึง ๒๐ วา เป็นวิมุตติไปแล้ว **ดวงศีล** จึงเป็น**วิมุตติศีล, ดวงสมาธิ** จึงนับเป็น**วิมุตติจิต** และ**ดวงปัญญา** จึงนับเป็น**ดวงวิมุตติปัญญา**

เมื่อใจของธรรมกายพระอรหัตหยุดนิ่งอยู่กลางดวงอธิปัญญา ถูกส่วนเข้าก็จะถึงดวงวิมุตติ วิมุตติ-ญาณทัสสนะ แล้วก็กายธรรมละเอียด ๆ ต่อ ๆ ไปอีก กายและดวงธรรมก็จะใสละเอียดยิ่งขึ้นไปอีก

เมื่อท่านทั้งหลายเจริญภาวนามาจนถึงกายธรรม ผ่านดวงธรรม ที่ทำให้เป็นธรรมกาย ดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ และดวงวิมุตติญาณทัสสนะดั่งนี้แล้ว **ก็จะเข้าใจเรื่องนี้อย่างแจ่มแจ้งด้วยตัวของตัวเองว่าสติสัมปชัญญะ ความรู้สึกผิดชอบ ชั่วดี และกาย วาจา ใจ ตลอดทั้งเจตนาความคิดความอ่านทั้งหลายของตนเองนั้นมีความบริสุทธิ์สมบูรณ์เพียงใด และตนควรจะแก้ไขความประพฤติปฏิบัติของตนเองที่ไม่สะอาดบริสุทธิ์ให้ดีขึ้นอย่างไร นับเป็น อตฺตาหิ อตฺตโน นาโถ คือ ตนเป็นที่พึ่งของตน ได้อย่างแท้จริง**

■ ■ ■ ■

ศีลข้อ ๕

โดย

ด.ช.พจน์ปรีชา ชลวิจารณ์*

สิ่งเสพติดมึนเมานั้นมีอยู่ในโลกนี้มาหลายพันปี ก่อนพุทธกาลก่อนสมัยคนโรมันผมไม่แน่ใจว่ามันถูกเสพตั้งแต่เมื่อไหร่แต่เท่าที่รู้สมัยเปอร์เซีย กรีซ และอียิปต์โบราณประมาณ ๕,๐๐๐ ปี มาแล้วพวกเขายังดื่มไวน์กันเลยครับ สิ่งพวกนี้มีโทษมาก โทษหนักกว่าศีลข้ออื่นทั้งหมด พระศาสดาท่านตรัสโทษของสิ่งพวกนี้ไว้มากมาย แต่ผู้คนส่วนมากในปัจจุบันนี้เมินเฉยและละเลยโทษของมันไปหมด

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏ-ฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานสิกขาบทคือเว้นจากเหตุเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทใน (การดื่ม) น้ำเมากล่าวคือสุราเมรัย)

ศีลข้อนี้ไม่ได้ห้ามแค่สุราเท่านั้นน่ะครับ แต่สิ่งเสพติดมึนเมาทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ โคเคน เฮโรอีน เช่น ยาม้า และกัญชา บุหรี่ ฯลฯ ก็ห้ามเสพทั้งหมด ยาเสพติดพวกนี้เป็นสิ่งที่ไม่ดีเพราะ ๑. เป็นสิ่งที่ให้โทษ ๒. เป็นสิ่งเสพแล้วติด

ไม่ใช่ให้โทษนิด ๆ น่ะครับ

**นักเรียนชั้น ๓ โรงเรียน Winchester College, Winchester, England*

ให้โทษมากครับ เมื่อเราเสพสิ่งเสพติดมึนเมาพวกนี้เข้าไป เราจะรู้สึกเคลิบเคลิ้มเป็นสุข เพราะว่ามันจะไปกระตุ้นส่วนหนึ่งของสมองที่นำความเพลิดเพลินจอมปลอมให้กับเรา และความเพลิดเพลินจอมปลอมนี้แหล่ะครับที่ทำให้คนเป็นทุกข์เหมือนอยู่ในนรก และเมื่อตายลงก็ตกนรกหมกไหม้จริง ๆ จำนวนนับไม่ถ้วน นับชาติไม่ถ้วน ก่อนอื่นผมจะอธิบายทุกข์เสียก่อน

ขั้นแรกที่คนธรรมดาสามารถรู้สึกถึงและเข้าใจครับ เมื่อเสพเข้าไปแล้วพวกเขาก็จะรู้สึกเพลิดเพลินจึงชอบ เขาจึงอยากเสพอีก เสพอีก เสพอีก สูญเสียเงิน สูญเสียทรัพย์ไปในสิ่งพวกนี้มาก เมื่อสูญเสียไปมาก ๆ เขาก็จะรู้สึกว่าเงินที่จะเอาไปใช้ในสิ่งที่จำเป็นหรือสิ่งที่ดีกว่านี้เช่น **ค่าไฟ ค่าน้ำประปา ค่าเล่าเรียนลูก ค่าเสื้อผ้านั้นมีไม่พอหรือว่ามีงบประมาณน้อยลง บางคนรวยก็อาจจะรอดไป แต่บางคนก็มีหนี้สิ้นท่วมหัวครับ**

ขั้นที่สองในขณะเดียวกันเขาก็จะรู้สึกเหมือนกันว่าร่างกายของเขานั้นอ่อนแอลง ขี้โรคขึ้น สมัยนี้น่ะครับวิทยาศาสตร์ก้าวหน้าไปมาก เขาค้นพบว่าสิ่งเสพติดพวกนี้ทำลายร่างกายตั้งแต่หัวจรดเท้าเลย ยกตัวอย่างเช่น แอลกอฮอล์ สามารถทำให้เราเป็นโรคสมองเสื่อมตลอดชีวิต ตับอักเสบ ตับแข็ง มะเร็งที่หลอดอาหาร ความดันโลหิตสูง ทำให้เสี่ยงต่อโรคหัวใจวาย กระดูกอ่อนแอผอมลงและเปราะง่ายครับ และพอเริ่มรู้ตัวถึงความทุกข์ก็สายเกินไปเสียแล้ว

ขั้นที่สามเมื่อเราเสพไปนานๆ เข้ามาก ๆ เข้าสิ่งพวกนี้ก็จะกระหายอยากที่จะเสพอีก ไม่ได้เสพก็รู้สึกหงุดหงิด ทุรนทุรายเหมือนกับอยู่ในนรก อยากจะไปทุบตีคนอื่นทั้ง ๆ ตนเองเป็นผู้ที่ก่อเหตุแห่งทุกข์ตั้งแต่แรก

โทษของมันยังไม่หมดนะครับ

ผมจะขออธิบายถึงโทษของสิ่งพวกนี้ที่คนส่วนมากไม่รู้กัน เมื่อเราเสพสิ่งพวกนี้ไปเราจะรู้สึกเคลิบเคลิ้มเป็นสุข ที่เคลิบเคลิ้มเป็นสุขนั้นเพราะอะไร เพราะว่าสิ่งพวกนี้มันกำลังควบคุมสมองเรา ควบคุมจิตใจเราให้ขาดสติ ขาดการทรงตัว ขาดความยับยั้ง ขาดความคาดคะเน และขาดความจำครับ และขั้นที่สี่เมื่อขาดสิ่งพวกนี้ เขาก็สามารถจะทำผิดศีลได้ทุกข้อเลยครับ ตั้งแต่ไปทะเลาะวิวาท ฆ่าคน ไปลักขโมย ไปหมกมุ่นสำส่อนในกาม มีชู้ ไปหลอกลวงคน ความชั่วเกิดขึ้นได้หมดเลยครับ เมื่อขาดสติ บางคนอาจจะคิดว่าไม่เห็นจะเป็นอะไรเลย เสพนิดหน่อย ขาดสตินิด ๆ หน่อย ๆ ไม่เป็นอะไรหรอก เพราะมีสติพอที่จะห้ามใจไม่ให้เบียดเบียนคนอื่นได้ถึงจะไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น ก็ยังบาปครับ เพราะเป็นการเบียดเบียนตนเอง **บางคนคิดว่า การให้สิ่งเสพติดมึนเมาให้โทษเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท** เช่น ให้สุรา เบียร์ เหล้าองุ่น เป็นต้น ว่า**เป็นบุญ** ว่า**เป็นความดี เป็นเครื่องประสานไมตรี** เพราะให้ของที่ผู้รับพอใจ ชอบใจ แต่**กรรมของการให้สิ่งเสพติดมึนเมาย่อมให้ผลคล้าย ๆ กับกรรมอื่น ๆ** ล่ะครับ ถ้าเรายิ่งให้เราก็ยิ่งได้ ถ้าใครยิ่งขโมย เขาก็ยิ่งได้ความเสียหายหรือทุกข์ยากต่อไป จากผลของกรรมชั่วคือ อทินนาทานา ถ้าใครฆ่าสัตว์ ฆ่าคน เขาก็อาจจะถูกผู้อื่นฆ่าหรือเจ็บป่วยเป็นโรคภัยไข้เจ็บ ถ้าใครฆ่าตนเอง ก็จะได้รับผลกรรมเหมือนกับการฆ่าผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เวรจากการฆ่าตนเองนี้จะดลใจให้ตัดสินใจฆ่าตัวเองอยู่เรื่อยไปหลายภพหลายชาติ จนกว่าจะมีปัญญามีสติรู้ตัวว่าไม่ดีแล้วหยุดฆ่าตัวตาย ถ้าใครยิ่งเสพสิ่งเสพติดมึนเมาทำให้เป็นผู้ประมาท ขาดสติ ขาดการทรงตัว ขาดความยับยั้ง ขาดความคาดคะเน ขาดความจำ

ใครสนับสมุนหรือปกป้องการผลิต การขาย การแจกจ่ายยาเสพติด ผลกรรมนั้นย่อมจะส่งผลให้เขาและบุตรหลานญาติมิตรของเขาให้ยิ่งขาดสติ ขาดการทรงตัว ขาดความยับยั้ง ขาดความคาดคะเน ขาดความจำ ให้เป็นผู้ประมาทขาดสติ และควบคุมจิตใจไม่ได้มากขึ้นหลาย ๆ เท่า ถ้าเสพหนักก็อาจจะส่งผลให้ไปเกิดเป็นสัตว์นรก ครั้งพ้นเวรจากนรก มาได้เกิดเป็นมนุษย์อีกก็มาเกิดเป็นคนปัญญาอ่อน คนโง่หรือคนบ้าอีกหลายภพหลายชาติเป็นต้น กรรมส่งผลตรงกับที่เขาทำทั้งนั้นเลยครับ ถ้าเราสังเกตดี ๆ คนปัญญาอ่อน คนบ้าคนโง่จะไม่ค่อยมีสติขาดการทรงตัว ความยับยั้ง ชั่งใจ ขาดความจำ และขาดความควบคุมจิตใจ หรือมีสติ

ควบคุมจิตใจน้อยกว่าคนธรรมดา

ผู้ที่เสพติดหนัก ๆ เข้าจิตที่เป็นอกุศลก็อาจจะส่งผลให้ไปเกิดในนรก ผู้ที่ดื่มสิ่งเสพติดมึนเมาก็อาจจะถูกน้ำทองแดงกรอกปาก ผู้ที่สูบสิ่งเสพติดมึนเมาก็อาจจะถูกเผาปากเป็นต้นครับ ทรมานมาก แต่ไม่ตาย ต้องทนต่อไปจนกว่าจะชดใช้กรรมหมดแล้วเท่านั้น

ไม่ใช่เพียงผู้ที่เสพเท่านั้นน่ะครับ ผู้ให้ ผู้ผลิต ผู้ขาย ผู้โฆษณา ผู้สนับสนุน ผู้ปกป้องการผลิต การจำหน่าย จ่ายแจกสิ่งเสพติดมึนเมาพวกนี้ก็ได้รับผลจากกรรมชั่วเช่นกัน เพราะเป็นการให้อธรรมแก่ผู้อื่น เป็นสิ่งที่ไม่ดี

เมื่อหลายเดือนก่อนหลวงป๋าบอกผมว่า การผิดศีลข้อ ๕ นี่ร้ายแรงที่สุด ร้ายแรงกว่าศีลข้ออื่น ๆ ทั้งหมดหลายเท่าเลยครับ เพราะว่าถ้าเราสังเกตกรรมที่ได้รับมาจากการเสพสิ่งเสพติดมึนเมาอย่างที่ผมบอกไปแล้ว ถ้าใครเสพมันมาก ๆ กรรมชั่วจากการเสพยาเสพติดนี้ก็จะส่งผลให้ตกนรก ตกนรกนี่ไม่ใช่แป๊ปเดียวน่ะครับ นานแสนนาน บางทีขึ้นจากขุมใหญ่มาขุมที่เล็กลงอีก แล้วถ้าโชคดีได้เกิดเป็นมนุษย์กรรมก็ยังส่งผลให้เกิดเป็นคนโง่ เป็นคนบ้า เป็นคนปัญญาอ่อนอีกหลาย ๆ ชาติ ถ้าเราคิดดูให้ดีน่ะครับ ในช่วงเวลานับเป็นร้อย ๆ ชาติที่เรารับกรรมจากการเสพสิ่งเสพติดมึนเมานั้น โอกาสที่เราจะได้มีปัญญาเกิดสัมมาทิฏฐิ มุ่งหน้าบำเพ็ญบารมีเพื่อมรรคผลนิพพานที่สิ้นแห่งทุกข์นั้นมีน้อยมาก แทบจะไม่มีเลยครับ เพราะพวกคนบ้า คนปัญญาอ่อน คนโง่ มีโอกาส แทบศูนย์เปอร์เซ็นต์ที่จะเข้าใจถึงพระสัทธรรม แต่ถ้าเราไม่เสพสิ่งพวกนี้จะทำให้เรามีสมองที่ดี เรียนหนังสือดี มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาดและว่องไว โอกาสที่จะเกิดปัญญามีสัมมาทิฏฐิก็มากขึ้น แล้วถ้าเราเจริญภาวนานั่งสมาธิด้วยล่ะก็ กรรมดีนี้ก็จะส่งผลให้ได้รับผลที่ดี คือจะทำให้เป็นผู้สติปัญญาเฉลียวฉลาด และมีความจำ มีสติ มีความคาดคะเนที่ดียิ่งขึ้น ไม่ต้องรอถึงชาติหน้าก็ได้ครับ ผู้ที่เจริญภาวนาบ่อย ๆ นาน ๆ ก็คงจะรู้สึกว่าสมาธิ สติ ความจำดีขึ้นเยอะเลยครับ

ถ้าเราจะพิจารณาเปรียบเทียบความทุกข์ที่ผู้เสพจะได้รับกับความสุขชั่วขณะที่สิ่งเสพติดมึนเมาที่เขาได้มา ความทุกข์มันมากกว่าความสุขหลายเท่า หรือมากกว่านั้นอีกครับ พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ตรัสบอกโทษของสิ่งเสพติดพวกนี้ไว้มาก ขอให้พวกเราตั้งใจฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ท่านด้วยก็จะทำให้ชีวิตของเขาเป็นสุข ไม่เป็นทุกข์ครับ.

โทษของเหล้าและสิ่งเสพติดมึนเมาอื่น ๆ

เหล้าก็เหมือนยาทำลายชีวิต
ให้มัวเมา มึนหลง ในความชั่ว

เหล้าก็เหมือนยาทำลายจิตใจ
กินเหล้าเมาก่อนตาย แล้วจะกลัว

เหล้าก็เหมือนยาทำลายประสาท
ลงนรก ทองแดงกรอก ยังไม่ตาย

เหล้าก็เหมือนยาทำลายชาติหน้า
ต่อจากบ้า ก็คนโง่ สมองเท่าปาด

เหล้าก็เหมือนยาทำลายชาติโน้น
จิตเลอะเทอะ ผิดมากมาก เป็นอาจิณ

เหล้าก็เหมือนยาทำลายชีวิต
หวังความสุข สติเลิศ สมองดี

เป็นโรคจิต ตับแข็ง กระเพาะรั่ว
ชีวิตมั่ว อยู่เพื่อตาย ทำลายตัว

ให้เกิดภัย จิตใจดำ และขุ่นมัว
นิมิตชั่ว เห็นนรก ร้องโวยวาย

ให้ประมาท ให้วายวอด ให้ฉิบหาย
เผาไม่ไหม้ ร้อนเป็นไฟ ทุกข์ไม่ขาด

เกิดเป็นบ้า ปัญญาล้า อีกหลายชาติ
เรียนประมาท งานตกต่ำ ไม่มีกิน

ความโง่ล้น อวิชชา ให้ผิดศีล
ตายติดดิน นรกกิน สิ้นความดี

สุขนิด ๆ ทุกข์นั้นรับ พัน ๆ ปี
บารมี ถึงนิพพาน เลิกเสพเอย

พจน์ปรีชา ชลวิจารณ์
๒๕/๑๒/๓๙

ปาฐกถาธรรม

เรื่อง ทางแห่งความเจริญและสันติสุข*

โดย

พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล

เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

เจริญพรสาธุชนทุกท่าน วันนี้อาตมภาพก็ได้มีโอกาสมาพบกับท่านผู้ฟังอีกเช่นเคย ในรายการปาฐกถาธรรมทางสถานีวิทยุแห่งประเทศไทยนี้ เมื่อครั้งที่แล้วอาตมภาพได้กล่าวถึงข้อปฏิบัติอันเป็น **"ทางแห่งความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุข"ในปัจจุบัน**ทันตาเห็น คือในภพชาตินี้ ในวันนี้อาตมภาพจะได้กล่าวถึงข้อปฏิบัติอันเป็น**ทางแห่งความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุข** ต่อไป**ในภายหน้า** แม้ในภพชาตินี้ และในภพชาติต่อ ๆ ไป จนตราบเท่าถึงให้บรรลุมรรคผลนิพพาน ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง และที่เป็นบรมสุข

ข้อปฏิบัติที่จะให้เกิดผลเป็นความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขต่อๆ ไปในภายหน้านี้ ชื่อว่า **"สัมปรายิกัตถะ"** แปลความว่า **"ประโยชน์ในภายหน้า"** มีอยู่ ๔ ประการด้วยกัน คือ **สัทธาสัมปทา ๑** คือความถึงพร้อมด้วยศรัทธา **สีลสัมปทา ๑** ความถึงพร้อมด้วยศีล **จาคสัมปทา ๑** ความถึงพร้อมด้วยการเสียสละหรือบริจาค และ **ปัญญาสัมปทา ๑** ความถึงพร้อมด้วยปัญญา ดังจะได้อธิบายขยายความต่อไป.

ข้อ ๑ **สัทธาสัมปทา** ความถึงพร้อมด้วยความเลื่อมใสศรัทธาในบุคคลที่ควรศรัทธา และในข้อปฏิบัติที่ควรศรัทธา

* *ออกอากาศทางสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย วันอาทิตย์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๐*

ประการแรก **บุคคลที่ควรแก่การเชื่อถือ เลื่อมใสศรัทธา ควรคบหา ควรเคารพบูชา ควรเอาเป็นเยี่ยงอย่าง** นั้น ได้แก่ **บุคคลที่มีความประพฤติปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ด้วยสติปัญญาอันเห็นชอบ** คือ **เห็นแจ้งในทางเจริญรุ่งเรืองและสันติสุข ทั้งในปัจจุบัน**และใน**อนาคต ตามที่เป็นจริง** ว่า**ควรดำเนิน** แล้ว**ดำเนินชีวิตไปในทางที่ให้เกิดประโยชน์เช่นนั้นยิ่ง ๆ ขึ้นไป** และทั้ง**เห็นแจ้งในทางเสื่อมที่จะนำไปสู่โทษ** และ**ความทุกข์เดือดร้อน ตามที่เป็นจริง** ว่า**ไม่ควรดำเนิน** แล้ว**ละเว้นการดำเนินชีวิตไปในทางที่ไร้สาระประโยชน์ที่จะเป็นโทษ**และ**ความทุกข์เดือดร้อน เช่นนั้นเสีย** บุคคลผู้ควรแก่การเลื่อมใสศรัทธาเช่นนี้ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสเรียกว่า **"บัณฑิต"** ดังพระพุทธดำรัสในอุโภอัตถสูตร ในโกสลสังยุตว่า

ทิฏฺเฐ ธมฺเม จ โย อตฺโถ โย จตฺโถ สมฺปรายิโก อตฺถาภิสมยา ธีโร ปณฺฑิโตติ ปวุจฺจติ.

ธีรชนท่านเรียกว่า"บัณฑิต" เพราะถือเอาประโยชน์ทั้งสองไว้ได้ คือ ประโยชน์ในปัจจุบัน และประโยชน์ในภายหน้า.

บุคคลที่มีความประพฤติปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ด้วยสติปัญญาอันเห็นชอบเช่นนี้ ที่ชื่อว่า **"บัณฑิต"** โดยคุณธรรม คือ **สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า**และ**พระปัจเจกพุทธเจ้า** ที่รองลงมา ได้แก่ **พระอรหันตสาวกของพระพุทธเจ้า** และ**พระอริยเจ้าชั้นรองลงมาจนถึงผู้ทรงศีลทรงธรรม ที่รอง ๆ ลงมาตามลำดับ** เหล่านี้แหละคือ **บุคคลที่น่าเลื่อมใส ศรัทธา ที่ผู้มีปัญญาพึงคบหา พึงเคารพบูชา และพึงเอาเป็นเยี่ยงอย่าง เพราะมีแต่จะนำผู้ศรัทธาและคบหานั้นไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง**และ**สันติสุขอันเป็นประโยชน์สุขทั้งในปัจจุบันและอนาคต แต่ถ่ายเดียว**

ส่วนบุคคลผู้ไร้สติปัญญา ไม่เห็นทางเจริญรุ่งเรือง และสันติสุขตามที่เป็นจริง อันจะให้เกิดประโยชน์สุขทั้งในปัจจุบันและในภายหน้า แล้วตัดเสียซึ่งประโยชน์ทั้ง ๒ กลับถือเอาแต่สิ่งที่ไร้สาระประโยชน์ เห็นกงจักรเป็นดอกบัว เห็นความชั่วว่าดี และดำเนินชีวิตไปในทางเสื่อมที่ให้เกิดโทษหรือความทุกข์เดือดร้อน ท่านเรียกว่า **"คนพาล"** คือ**คนโฉดเขลาเบาปัญญา เป็นบุคคลที่ไม่น่าเลื่อมใสศรัทธา ไม่ควรคบ ไม่ควรบูชา ไม่ควรเอาเป็นเยี่ยงอย่าง เพราะจะนำผู้ศรัทธาและคบหาด้วยนั้น ไปสู่ความเสื่อมหรือเป็นโทษ ถึงซึ่งความทุกข์เดือดร้อนทั้งในปัจจุบันและในอนาคตได้**

ประการที่ ๒ **ข้อปฏิบัติที่น่าเลื่อมใสศรัทธานั้น** ก็คือ **คำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้โดยชอบด้วยพระองค์เอง แล้วสั่งสอนหลักธรรมเพื่อนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขไม่ไปในทางเสื่อม ไม่ไปในทางที่เป็นโทษเป็นความทุกข์เดือดร้อน** คือคำสอน

๑. ให้ละเว้นความชั่ว ทางกาย ทางวาจา และทางใจ

๒. ให้ปฏิบัติแต่ความดี ทางกาย ทางวาจา และทางใจ

๓. ให้ชำระจิตใจให้ผ่องใส จากกิเลสนิวรณ์เครื่องกั้นปัญญา **เพื่อชำระปัญญาให้บริสุทธิ์** จากอวิชชา กิเลส ตัณหา อุปาทาน เหตุแห่งทุกข์

ทั้ง ๓ ประการนี้แหละที่เป็นหลักธรรมคือข้อปฏิบัติที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นข้อปฏิบัติที่ผู้มีจิตศรัทธาได้ศึกษาและปฏิบัติตามแล้ว ย่อมได้รับผลเป็นความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขทั้งในปัจจุบันและในอนาคต แต่ส่วนเดียว **ไม่มีโทษคือไม่มีผลให้เป็นความทุกข์เดือดร้อนเลย**

เพราะการ**ละเว้นความชั่ว** ก็คือ**การไม่สร้างเหตุแห่งความทุกข์เดือดร้อนอีก การปฏิบัติแต่คุณความดี ก็เป็นการสร้างเหตุแห่งความเจริญและสันติสุข** และ**การชำระจิตใจให้ผ่องใส ก็จะสามารถช่วยให้เจริญปัญญารู้แจ้งในเหตุแห่งความเจริญและสันติสุขที่ควรดำเนิน** และ**รู้แจ้งในเหตุแห่งความเสื่อมคือที่จะเป็นความทุกข์เดือด-ร้อนที่ไม่ควรดำเนิน ได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น** การดำเนินชีวิตย่อมจะเป็นไปแต่ในทางที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ที่จะให้ผลเป็นแต่ความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุข ทั้งในปัจจุบัน และอนาคตแต่ส่วนเดียว ด้วยประการฉะนี้

ข้อ ๒ **สีลสัมปทา** ความถึงพร้อมด้วยศีล ได้แก่ ความประพฤติปฏิบัติทางกายและทางวาจาที่เรียบร้อยดี ไม่มีโทษ ที่เป็นความสุจริตทางกาย ทางวาจา และการอาชีพ และที่มีระเบียบวินัยอันดีงาม ที่ไม่เจตนากระทำกรรมอันเป็นการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น อีกนัยหนึ่ง ศีล เป็นข้อปฏิบัติที่เว้นจากความชั่วหรือทุจริตทางกาย ทางวาจา และการงานในอาชีพ จึงเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า **"ศีล"** เป็น**ข้อห้ามประพฤติชั่ว** คือ **ให้หยุดประพฤติชั่วหรือบาปอกุศล**นั่นเอง และเป็นที่ทราบกันว่า **ธรรมเป็นข้อประพฤติดี** แท้ที่จริงแล้ว ศีลก็เป็นธรรมะคือข้อประพฤติดีเหมือนกัน แต่เป็นข้อประพฤติดีโดยการงดเว้น เลิกละหรือหยุดประพฤติชั่วนั่นแหละ

การศึกษาทำความเข้าใจในเรื่องศีลทั้งข้อปฏิบัติที่ให้งดเว้นและทั้งเหตุผลที่บุคคลพึงต้องรักษาศีลให้เข้าใจแจ่มแจ้งในโทษของการประพฤติผิดศีล และคุณของการมีศีล แล้วอบรมความประพฤติปฏิบัติทางกาย ทางวาจา และทางการงานในอาชีพของตนให้อยู่ในระเบียบวินัยที่ดี ที่เป็นความสุจริตที่เรียบร้อยดี ไม่มีโทษ ไม่เจตนาประพฤติเบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น ชื่อว่า **อธิศีลสิกขา** แปลว่าการศึกษาอบรมศีลอันยิ่ง เป็นหนึ่งในไตรสิกขาคือการศึกษาอบรมตน ๓ อย่าง ได้แก่ **อธิศีลสิกขา** การศึกษาอบรมในศีลอันยิ่ง **อธิจิตต-สิกขา** การศึกษาอบรมในจิตอันยิ่ง และ **อธิปัญญาสิกขา** การศึกษาอบรมในปัญญาอันยิ่ง

ศีลขั้นพื้นฐานที่บุคคลทุกคนควรปฏิบัติ คือ **ศีล ๕** ได้แก่

ข้อ ๑ การงดเว้นจากการฆ่าสัตว์ หรือจากการทำลายชีวิตทั้งปวง

ข้อ ๒ การงดเว้นจากการถือเอาของที่เขามิได้ให้ จากการคดโกง จากการฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือการคอรัปชั่นต่าง ๆ เป็นต้น

ข้อ ๓ การงดเว้นจากการประพฤติผิดในกาม

ข้อ ๔ การงดเว้นจากการกล่าวเท็จ โกหก หลอกลวงต่าง ๆ และ

ข้อ ๕ การงดเว้นจากการเสพสิ่งเสพติดมึนเมาให้โทษ เป็นที่ตั้งแห่งความประมาททั้งหลาย

ส่วนผู้ที่ประสงค์จะรักษาให้สูงขึ้นไปอีก เพื่อขจัดขัดเกลากิเลสให้ยิ่งขึ้นไปอีก ก็รักษาศีล ๘ ซึ่งมีข้อปฏิบัติที่เพิ่มไปจากศีล ๕ คือ ศีล ข้อ ๓ เปลี่ยนเป็นเว้นจากการประพฤติผิดพรหมจรรย์ คือเว้นจากการร่วมประเวณี

อีก ๓ ข้อ ข้อ ๖ เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล คือเวลาหลังเที่ยง

ข้อ ๗ เว้นจากการฟ้อนรำขับร้อง บรรเลงดนตรี และดูการละเล่นอันเป็นข้าศึกต่อพรหมจรรย์

และเว้นจากการตบแต่งเครื่องแต่งกายด้วย เครื่องหอม เครื่องประดับทั้งหลาย และ

ข้อ ๘ เว้นจากการนั่งนอนบนที่นั่งที่นอนสูงใหญ่ หรูหราเป็นต้น

สำหรับสามเณรผู้นับเป็นหลากของสมณะในพระพุทธศาสนา ก็รักษาศีล ๑๐ พระภิกษุสงฆ์ในธรรมวินัยนี้ คือ ในพระพุทธศาสนาก็รักษาศีล ชื่อว่า สิกขาบท อันเป็นพระวินัยพุทธบัญญัติเฉพาะที่มีมาในพระปาฏิโมกข์ ๒๒๗ ข้อ

เพราะเหตุใดบุคคลจึงต้องมีศีล เพราะผู้ประพฤติผิดศีล ย่อมต้อง ได้รับผลจากกรรมชั่วเช่นนั้นให้ได้รับความทุกข์เดือดร้อนตามกรรม ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต หรือมีผลให้เป็นอุปสรรคแก่ความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขในชีวิตอีกต่อไป ส่วนผู้มีศีล คือ ผู้งดเว้นจากความประพฤติ ที่เป็นการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น หรือผู้ที่งดเว้นกรรมที่เป็นบาปอกุศลคือที่เป็นความทุจริตทางกาย ทางวาจา และการงานในอาชีพ ย่อมเป็นผู้ปราศจากความทุกข์เดือดร้อนจากเวรภัยจากกรรมชั่วใหม่อีก และย่อมไม่มีอุปสรรคขัดข้องในความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุข

และถ้ายิ่งได้กระทำความดีอื่นควบคู่ไปกับการมีศีล ยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก ก็ยิ่งจะได้รับผลเป็นความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีกดัง ที่อาตมภาพจะขอยกตัวอย่างความประพฤติผิดศีลอันเป็นกรรมชั่วคือทุจริต ต่าง ๆ เปรียบเทียบกับความเป็นผู้มีศีลอันเป็นกรรมดีคือสุจริต ที่จะให้ผลตามกาลเวลาและตามหน้าที่ของกรรมนั้น ๆ สักหนึ่งตัวอย่าง พอเป็นเครื่องเตือนใจและประดับสติปัญญาไว้ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง **ผู้ประพฤติผิดศีลข้อกาเมสุมิจฉาจาร** คือ **ความประพฤติผิดในกาม** กล่าวโดยความหมายขั้นพื้นฐานเบื้องต้นของศีลข้อนี้ ผลกรรม ที่จะเกิดแก่ผู้มักประพฤติผิดศีลข้อนี้โดยตรงในปัจจุบันคือในภพชาตินี้ ชื่อว่า **ทิฏฐธรรมเวทนียกรรม** ที่เห็นกันได้ง่ายคือ ความทุกข์ที่จะเกิดมีแก่สมาชิกของครอบครัวทุกฝ่ายเพราะความหวาดระแวง ความระหองระแหง ความทะเลาะเบาะแว้ง ซึ่งกันและกัน และความแตกแยกภายในครอบครัว **ตัวเองก็หาความสันติสุขที่แท้จริงไม่ได้นอกจากความสุขที่ได้รับจากการสนองตัณหาเพียงชั่วแล่นชั่วขณะ แล้วก็ ต้องกลับเป็นทุกข์เดือดร้อนด้วยปัญหานานาประการ** ดังที่ปรากฏเป็นข่าวอื้อฉาวเป็นที่ทราบกันทั่วไปอยู่เสมอ ฝ่ายคู่สมรสก็มีแต่ความโทมนัสใจ เจ็บช้ำน้ำใจเมื่อตนเป็นผู้ทุศีล ไม่ซื่อสัตย์ไม่จริงใจต่อคู่สมรสของตน แล้ว

จะไปหวังความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี ความจริงใจ จากใครได้ แม้ในหัวใจลึก ๆ ของลูก ๆ ก็พลอยเศร้าใจ และขาดความนับถือเชื่อถือพ่อหรือแม่ผู้ประพฤติผิดศีลเช่นนั้น ในสังคมที่มีความเจริญทางจิตใจ คือที่มีศีลมีธรรมดีพอสมควรแล้ว จึงไม่นิยมยกย่องนับถือ และกลับประณามบุคคลผู้ทุศีลเช่นนี้ ในประเทศที่พัฒนาทางวัฒนธรรมศีลธรรมดีแล้ว จะไม่เลือกตั้งหรือแต่งตั้งบุคคลทุศีลเช่นนี้ให้ทำหน้าที่ในระดับผู้นำหรือผู้บริหารประเทศ และแม้ในวงการธุรกิจที่ใหญ่โต ก็ไม่นิยมแต่งตั้งบุคคลผู้ทุศีลเช่นนี้ให้ทำหน้าที่บริหารกิจการที่มีความรับผิดชอบสูงเช่นนั้น เพราะเขาถือว่า **ถ้าบริหารการบ้านไม่เรียบร้อยคือเมื่อไม่อาจทำครอบครัวให้สันติสุขได้แล้วจะเป็นผู้นำบริหารประเทศชาติ ให้เกิดความสันติสุขแก่ประชาชนโดยส่วนรวมทั้งประเทศได้อย่างไร** แม้แต่ในสังคมย่อยภายในครอบครัวตนเอง ยังก่อปัญหาให้เกิดความแตกแยก ไม่เรียบร้อยไม่สงบสุขได้ แล้วจะมาทำหน้าที่เป็นผู้นำผู้บริหารประเทศให้เกิดความสงบเรียบร้อยสันติสุขได้อย่างไร

ยังมีโทษข้ออื่น ๆ อีกมาก เช่น ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ขาดคนนับถือเชื่อถือลงไปมาก และทำให้ลูกหลานมีปมด้อยอีกด้วย แล้วยังเป็นเหตุให้ฐานะทางเศรษฐกิจภายในครอบครัวพลอยขาดความมั่นคงลงไปอีก เพราะการเงินต้องถูกแบ่งแยกไปทั้งบ้านใหญ่และบ้านน้อย ยิ่งมีลูกทั้งบ้านใหญ่ทั้งบ้านน้อยอีก ก็ยิ่งมีภาระเพิ่มมากขึ้นไปอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีรายได้น้อยถึงปานกลาง นี้ก็เป็นเหตุปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดการประกอบอาชีพทุจริตหรือการ

คอรัปชั่น ฉ้อราษฎร์บังหลวง และการแสวงหาอำนาจที่ไม่เป็นธรรม เพื่อการหารายได้นอกระบบที่ไม่เป็นธรรมให้ได้มาก ๆ เพียงเพื่อสนองตัณหาในเรื่องของ กาม กิน เกียรติ ที่เป็นปัญหาใหญ่ ทั้งทางการเมือง ทางการเศรษฐกิจ และทางสังคม ก็เพราะมีเหตุปัจจัยจากสังคมย่อย คือพ่อบ้านแม่เรือนประพฤติทุศีลอันเป็นปัญหาภายในครอบครัว แล้วลุกลามเกี่ยวโยงมาถึงปัญหาใหญ่ระดับประเทศชาติดังที่เราได้ยินได้ฟังอยู่เสมอในทุกวันนี้ แม้ผู้ที่มีฐานะดี มีอำนาจวาสนาสูงก็ไม่พ้นความทุกข์เดือดร้อนจากความประพฤติผิดศีลเช่นนี้ เช่น เกิดปัญหาการแก่งแย่งมรดก หรือทรัพย์สิน ถึงเป็นคดีความหรือถึงเข่นฆ่าเอาชีวิตกันก็มี ดังนี้เป็นต้น

ความประพฤติผิดศีลข้อกาเมสุมิจฉาจารนี้ ถ้ากล่าวถึงความหมายอย่างกว้างไปถึงความเป็นนักเลงผู้หญิง หรือผู้หญิงก็เป็นนักเลงผู้ชาย ความหมกมุ่นหรือสำส่อนในกิเลสกามและวัตถุกาม คือ ในรูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะคือสิ่งสัมผัสทางกาย ชื่อว่า **"อบายมุข"** อันเป็น**ปากทางแห่งความฉิบหายอีกด้วยแล้ว**ก็จะเห็นโทษเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ ความเสี่ยงชีวิตที่จะได้รับการถ่ายเทเชื้อโรคติดต่อร้ายแรงถึงกันและกัน เช่น โรคเอดส์ หรือ HIV วัณโรค และถ้ายิ่งไปหมกมุ่นติดอยู่ในแหล่งอบายมุข แหล่งบันเทิงเริงรมย์อีกก็ยิ่งจะเสียทั้งสุขภาพกาย สุขภาพจิต และเสียเงินทองไปในเรื่องไร้แก่นสารสาระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งย่อมเกี่ยวโยงไปถึงการเสพและติดสิ่งเสพติดมึนเมาอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท การติดเที่ยวกลางคืน การคบคนชั่วเป็นมิตร และต่อ ๆ ไปถึงการประกอบอาชีพทุจริต ถ้าเป็นผู้ใหญ่ก็เสียคน เป็นเด็กเยาวชนก็เสียการเรียน เสียอนาคต กลายเป็นคนไร้ค่า เหมือนไม้ผุ ๆ ที่รอคนเผา หรือไม้ริมตลิ่งที่นับวันจะถูกน้ำเซาะ ดินจนหมดแล้วก็โค่นล้มตายไปในที่สุด

นี้ว่าแต่เฉพาะโทษในความประพฤติผิดศีลข้อกาเมสุมิจฉาจารทั้งความหมายอย่างแคบและอย่างกว้าง ที่จะได้รับผลกรรมโดยตรงที่เห็นได้ง่ายในภพชาติปัจจุบัน

ยังมีผลกรรมที่เห็นได้ยากสำหรับปุถุชนอีกมาก เช่น ผลกรรมจากกาเมสุมิจฉาจารหรือการสำส่อนในกิเลสกามและวัตถุกาม เป็น**อุปัตถัมภกกรรม** ที่ช่วยสนับสนุนซ้ำเติมเวรกรรมจากที่ได้เคยประพฤติผิดศีลข้อปาณาติบาต แต่อดีตติดตามมารอให้ผล ให้ให้ผลเร็วและแรงขึ้นเช่นอาจติดโรคเอดส์รอวันตาย หรืออาจเกิดอุบัติเหตุหรืออาจเกิดกรณีวิวาทเข่นฆ่ากันถึงตาย หรือบาดเจ็บร้ายแรงปางตาย เพราะผู้หญิงเป็นเหตุ และเป็น**อุปปีฬกกรรม** ที่เข้าขัดขวางกรรมดีที่ได้เคยทำไว้กำลังให้หรือกำลังจะให้ผล ให้ให้ผลน้อย หรือให้ให้ผลแต่เพียงระยะเวลาสั้น เช่น เคยทำมาค้าขึ้นหรือค้าขายดีมีกำไรก็กลับประสบอุปสรรคขัดข้องถึงกิจการค้าขาดทุนหรือถึงล้มละลายได้ หรือการทำหน้าที่การงานมีอุปสรรคขัดข้องมาก ไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร หรือถึงมีคดีความให้ต้องเดือดร้อนต่าง ๆ

เมื่อก่อนตาย จิตใจเศร้าหมองด้วยกิเลสกาม เพราะความติดใจหรือความห่วงใยในวัตถุกาม ก็จะเป็นชนกกรรมปรุงแต่ง หรือนำให้ไปเกิดในทุคคติภูมิในภพชาติต่อไปได้ เช่นไปเกิดเป็นเปรต สัตว์นรก อสุรกาย หรือสัตว์ดิรัจฉาน เป็นต้น ดังมีพระพุทธดำรัสตรัสแก่ภิกษุทั้งหลาย ขณะที่เสด็จประทับอยู่ ณ พระวิหารเชตวัน พระนครสาวัตถี (ม. มู. ๑๒/๖๔) ว่า

"จิตฺเต สงฺกิลิฏฺเฐ ทุคฺคติ ปาฏิกงฺขา"

เมื่อจิตเศร้าหมองแล้ว ทุคติเป็นอันหวังได้.

ครั้นพ้นจากเวรทุคคติภูมินั้นแล้ว กลับมาได้อัตภาพเป็นมนุษย์อีก เศษของกรรมจากเวรกาเมสุมิจฉาจารที่ยังเหลืออยู่ ก็ยังทำหน้าที่เป็น **อปราปริยเวทนียกรรม** คือกรรมติดตามให้ผลในภพชาติต่อ ๆ ไป อย่างเช่นเศษของกรรมนี้ยังจะปรุงแต่งให้มาได้อัตภาพเป็นหญิงบำเรอชาย เป็นหญิงหมัน และเป็นกระเทย ได้อีก เป็นต้น ดังปรากฏตัวอย่างเรื่องพระโสเรยยะในคัมภีร์อรรถกถาธรรมบท (ภาค ๒ หน้า ๕๓) มีความว่า

ขึ้นชื่อว่าชายไม่เคยกลับเพศเป็นหญิง หรือว่า หญิงไม่เคยกลับเพศเป็นชาย มาก่อน ไม่มี เพราะผู้ชายที่ประพฤติล่วงประเวณีกับภรรยาของชายอื่น ครั้นตายไปต้องหมกไหม้ในนรกสิ้นหลายหมื่นปีแล้ว เมื่อกลับมาได้เกิดเป็นมนุษย์ย่อมได้เพศเป็นหญิงสิ้น ๑๐๐ ชาติ

แม้ท่านพระอานนทเถระ ผู้เป็นอริยสาวก ได้บำเพ็ญบารมีมาแล้วตั้งแสนกัป ขณะที่ยังเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในสงสาร มีอยู่ชาติหนึ่งท่านได้เกิดในตระกูลช่างทอง แล้วได้เป็นชู้กับภรรยาของชายอื่น ตายไป ต้องไปหมกไหม้อยู่ในนรก ครั้นพ้นจากนรก ได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีก เศษของกรรมชั่วที่ยังเหลืออยู่ก็ยังติดตามให้ผลปรุงแต่งให้เกิดเป็นหญิงบำเรอชายถึง ๑๔ ชาติ และกาลต่อมา ได้เกิดเป็นหญิงหมันอีก ๗ ชาติ

ส่วนบรรดาหญิงที่ได้ประกอบการบุญกุศล มีทานกุศลเป็นต้น คลายความพอใจในความเป็นหญิงของตนแล้ว ตั้งจิตอธิษฐานว่า **"ขอให้บุญทั้งหลายของข้าพเจ้านี้จง**

เป็นไปเพื่อให้ข้าพเจ้าได้เกิดเป็นชายเถิด" ดังนี้แล้ว เมื่อตายลงและได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกก็ย่อมจะได้อัตภาพเป็นชาย **อนึ่ง บรรดาหญิงที่ปฏิบัติดีต่อสามีดุจว่าเป็นเทวดา ก็ย่อมจะได้อัตภาพเป็นชายในภพชาติต่อไปอีกเช่นกัน**

สำหรับบุคคลผู้มีศีลข้อนี้ คือเป็นผู้มีความสันโดษในคู่ครองของตน มีความซื่อสัตย์ต่อกัน รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีความสำรวมในกาม ไม่สำส่อนในกิเลสกาม ชีวิตในครอบครัวย่อมจะมีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข มีความอบอุ่น มีความสามัคคีรักใคร่ปรองดองกันดี เรียกว่า ครอบครัวจะมีแต่ความสันติสุขและมั่นคง ไม่แตกแยก ชีวิตในสังคมก็ดี จะมีแต่คนยกย่องสรรเสริญ และนับถือในคุณความดีนั้น พลอยให้ชีวิตในหน้าที่การงานหรือในอาชีพเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง เพราะความเป็นผู้มีศีลมีธรรม เมื่อแตกกายทำลายขันธ์ คือ ตายไป บุญกุศลจากความเป็นผู้มีศีลมีธรรม ให้จิตใจเบิกบานผ่องใส ก็ย่อมจะปรุงแต่งหรือนำไปสู่สุคติโลกสวรรค์ ได้แก่ไปบังเกิดเป็นมนุษย์ในตระกูลหรือครอบครัวที่ดี หรือได้ไปบังเกิดในเทวโลก เป็นต้น ดังมีพระพุทธดำรัสตรัสไว้ว่า

"จิตฺเต อสงฺกิลิฏฺเฐ สุคติ ปาฏิกงฺขา"

เมื่อจิตไม่เศร้าหมองแล้ว สุคติเป็นอันหวังได้.

เมื่อกล่าวถึงกรรมดีหรือกรรมชั่วที่จะเป็นชนกกรรมปรุงแต่งหรือนำให้ไปเกิด หรือไปเสวยผลกรรมในสุคติโลกสวรรค์ก็ดี ให้ไปเกิดในทุคติภพ ได้แก่ ไปเกิดเป็นเปรต สัตว์นรก อสุรกาย สัตว์ดิรัจฉาน เป็นต้น ก็ดี อาจจะมีหลายท่านที่ไม่เชื่อว่าจะเป็นเช่นนั้นได้ หรือไม่แน่ใจว่า การที่สัตว์โลกผู้ยังมีกิเลสอวิชชา ตัณหา อุปาทาน อยู่ ยังจะต้องไปเกิดในภพภูมิใหม่ตามกรรมแน่นอน และว่านรกสวรรค์ มีจริงอย่างไร ก็เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ เพราะนอกจากสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ก็ไม่มีใครที่จะแสดงการเกิดใหม่ตามกรรม หรือแสดงนรกสวรรค์ ให้เห็นประจักษ์ด้วยสายตาเนื้อ เหมือนดูหนังดูละครได้ แต่ถ้าได้ศึกษาพระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ถ่องแท้และได้ลงมือปฏิบัติธรรม คือ ศึกษาอบรมศีลอันยิ่ง ศึกษาอบรมจิตอันยิ่งคือเจริญสมาธิอันยิ่งให้ได้มาตรฐานขั้นพื้นฐานที่จะเจริญวิชชาหรืออภิญญาอันเป็นความสามารถพิเศษที่จะสามารถให้รู้-เห็น การเวียนว่ายตายเกิดของสัตว์โลกไปตามกรรม และให้รู้-เห็น นรก สวรรค์ และพรหมโลกได้ตามที่เป็นจริง ก็จะสามารถเจริญปัญญาจากการที่ได้ทั้งรู้และทั้งเห็นเรื่องการเกิดใหม่

ตามกรรม และนรก สวรรค์ ถึงพรหมโลกได้ตามที่เป็นจริง ด้วยตนเอง **เป็น ปจฺจตฺตํ** คือ **เป็นการรู้เห็นเฉพาะตัว** ใครว่านรกสวรรค์เป็นเรื่องที่พิสูจน์ไม่ได้ หรือว่าไม่รู้วิธีพิสูจน์ โปรดฟังทางนี้ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสวิธีพิสูจน์เรื่องการเกิดใหม่ตามกรรม และเรื่องนรก สวรรค์ ไว้แล้ว มีปรากฏในพระสุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มูลปัณณาสก์ เล่มที่ ๑๒ หน้า ๖๒-๖๓ มีคำว่า "อากงฺเขยฺย เจ ภิกฺขเว ภิกฺขุ ฯเปฯ พฺรูเหตา สุญฺญาคารานํ" ดังนี้เป็นต้น แปลความว่า

ภิกษุทั้งหลาย ถ้าภิกษุจะพึงหวังว่า เราพึงเห็นหมู่สัตว์ที่กำลังจุติ กำลังอุบัติ เลว ประณีต มีผิวพรรณดี มีผิวพรรณทราม ได้ดี ตกยาก ด้วยทิพยจักษุอันบริสุทธิ์ล่วงจักษุของมนุษย์ พึงรู้ชัดซึ่งหมู่สัตว์ผู้เป็นไปตามกรรมว่า สัตว์เหล่านี้ ประกอบด้วยกายทุจริต วจีทุจริต มโนทุจริต ติเตียนพระอริยเจ้า เป็นมิจฉาทิฏฐิ ยึดถือการกระทำด้วยอำนาจมิจฉาทิฏฐิ เมื่อตายไป เขาเข้าถึงอบาย ทุคติ วินิบาต นรก ส่วนสัตว์เหล่านี้ประกอบด้วยกายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริต ไม่ติเตียนพระอริยเจ้า เป็นสัมมาทิฏฐิ ยึดถือการกระทำด้วยอำนาจสัมมาทิฏฐิ เมื่อตายไป เขาเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ ดังนี้

เราพึงเห็นหมู่สัตว์ที่กำลังจุติ กำลังอุบัติ เลว ประณีต มีผิวพรรณดี มีผิวพรรณทราม ได้ดี ตกยาก ด้วยทิพยจักษุอันบริสุทธิ์ล่วงจักษุของมนุษย์ พึงรู้ชัดซึ่งหมู่สัตว์ผู้เป็นไปตามกรรม ด้วยประการฉะนี้แล ดังนี้

ภิกษุนั้นพึงเป็นผู้กระทำให้บริบูรณ์ในศีลประกอบธรรมเครื่องระงับจิตของตน ไม่ทำฌานให้เหินห่าง ประกอบด้วยวิปัสสนา พอกพูนสุญญาคาร.

กล่าวโดยย่อก็คือว่า ถ้าผู้ใด

ประสงค์จะรู้-เห็นสัตวโลกที่ต้องเวียนว่ายตายเกิดตามกรรมดีกรรมชั่ว ไปสุคติโลกสวรรค์บ้าง ไปทุคติภพ คือ ไปเกิดเป็นเปรต สัตว์นรก อสุรกาย และสัตว์ดิรัจฉาน ตามที่เป็นจริง ก็พิสูจน์ได้โดยการศึกษาและอบรมศีล สมาธิ และปัญญา ให้ยิ่งขึ้นไปถึงสามารถรู้-เห็นแจ้งได้ด้วยตน

ขึ้นชื่อว่าพระพุทธดำรัสแล้ว ย่อมเป็นหนึ่งไม่มีสอง คือ ย่อมเป็นจริงเสมอไป ที่ไม่เป็นจริงนั้นไม่มีเลย เหตุนั้น **หากจะมีผู้ใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพุทธศาสนิกชนใด แม้จะเรียนภาคปริยัติมามาก แต่ยังไม่อาจเจริญปัญญารู้แจ้งเรื่องการเกิดใหม่ เรื่องนรก-สวรรค์** เป็นต้นนี้ **ตามที่เป็นจริงด้วยตน แล้วยังคิดหลงผิดว่า นรก สวรรค์ไม่มีจริง เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นภายหลัง เป็นเรื่องที่พิสูจน์ไม่ได้** หรือว่า **การพิสูจน์เรื่องนี้ ไม่มีที่สิ้นสุด ดังนี้เป็นต้น แล้วแสดงออกทางวาจา พูด สอน แนะนำผู้อื่น โดยผิดเพี้ยนไปจากพระพุทธดำรัสนี้ ย่อมเป็นการประกอบมโนทุจริต และวจีทุจริตเป็นการตู่พุทธวจนะ และเป็นการดูหมิ่นพระญาณของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นการติเตียนพระอริยเจ้าเป็นมิจฉาทิฏฐิโดยไม่รู้ตัว** และ**กรณีเช่นนี้จะป่วยกล่าวไปใยถึงการที่จะรู้เรื่องพระนิพพาน อันเป็นปรมัตถธรรมที่สุขุมลุ่มลึก อันบัณฑิตเท่านั้นจะพึงรู้ได้**

เพราะฉะนั้น **เรื่องนี้ สาธุชนไม่พึงประมาท พึงศึกษาปฏิบัติธรรมให้รู้แจ้ง เห็นแจ้งด้วยตน** หรือ **อย่างน้อยก็ขวนขวายหาข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้และสมบูรณ์จากพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ** หรือ**จากผู้ที่กำลังศึกษาอบรมอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ด้วยดีอยู่ที่เชื่อถือได้ก็พอจะช่วยแก้มิจฉาทิฏฐิ อกุศลกรรมที่ได้ประกอบมโนทุจริต และวจีทุจริต คือหลงคิดผิด แล้วก็พูดแนะนำสั่งสอนผู้อื่นไปอย่างผิด ๆ เช่นนั้น โดยที่ไม่มีใครจะช่วยแก้ไขได้**

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นข้อปฏิบัติให้ถึงความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุข ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต คือทั้งในภพชาตินี้และในภพชาติต่อไป รวม ๒ ข้อ คือความถึงพร้อมด้วยศรัทธา และความถึงพร้อมด้วยศีล ส่วนอีก ๒ ข้อ คือความถึงพร้อมด้วยความเสียสละหรือการบริจาค ความถึงพร้อมด้วยปัญญานั้น เมื่อมีโอกาสจะได้กล่าวต่อไปในคราวหน้า สำหรับวันนี้ ขอยุติปาฐกถาธรรมไว้แต่เพียงเท่านี้ก่อน

ขอความสุขสวัสดี จงมีแก่ท่านผู้ฟังทุกท่าน

เจริญพร ■

ขอเชิญร่วมอนุโมทนาต่อกุศลจิตอันงดงาม

ของเหล่ากัลยาณมิตร ผู้หยิบยื่นแสงสว่างอันนิรันดร์แก่เพื่อนมนุษย์
ด้วยการอุปถัมภ์การพิมพ์นิตยสารดังนี้

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล
พระสมาน กุสลจิตฺโต

หจก.ประวัติยนต์
คุณรวิศ สุวรรณแสง
โรงเรียนอนุบาลสุนรา
คุณสุเมธ วงศ์พิภพมงคล
คุณประจักษ์ ศิริบัณฑิตย์กุล
บริษัทแสงศิริการแพทย์ จำกัด
คุณพรสม แซ่เตียว
คุณอุดม เรืองสุรัตน์
คุณนัทธมน เลิศมหโชค
คุณสายันต์ เจริญสมสกูล
คุณสมศักดิ์ เลิศอำนวยลาภ

คุณวริษฐ–คุณเรียม มงคลศรี และครอบครัว
คุณสุทัศน์–คุณสุนีรัตน์–ด.ญ.สุชญา นิ่มกุลรัตน์
คุณจันทร์ศรี–คุณระเบียบ สิงห์น้อย และครอบครัว
คุณสุรพันธ์ – คุณทำนุ วีระอำไพพงศ์ และครอบครัว

ผู้มีรายนามข้างต้นนี้ คือผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินบำรุงการพิมพ์นิตยสารธรรมกายแต่ละเล่มเป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท
ผู้มีจิตศรัทธาโปรดติดต่อขอบริจาคได้ที่ **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย**
สำนักงานศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร กทม.๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕, ๒๒๕-๑๙๙๘

บ.บางกอกสลักภัณฑ์ และ คณะสามัคคีธรรม เป็นเจ้าภาพบริจาคเงินค่ารถรับสาธุชนไปปฏิบัติธรรม
ทุกวันเสาร์ต้นเดือน ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท

สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชินาติ
การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง
รายนามเจ้าภาพถวายนิตยสาร "ธรรมกาย" แด่พระภิกษุสงฆ์

เจ้าภาพ		ผู้รับ
คุณบุษบา อ่องละออ	ถวาย	พระญาณวโรดม วัดเทพศิรินทราวาส ป้อมปราบ กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐
คุณอภิชัย-หทัยชนก-ธนาธิป นาคสมบูรณ์	ถวาย	พระสุธรรมธิบดี วัดราชาธิวาส เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณอภิชัย-หทัยชนก-ธนาธิป นาคสมบูรณ์	ถวาย	พระพรหมโมลี วัดยานนาวา เขตยานนาวา กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณสุรเกียรติ วรายน	ถวาย	พระมงคลเทพโมลี วัดสุทัศน์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณสมใจ-นิดา ลี้สมประสงค์และครอบครัว	ถวาย	พระราชมงคลญาณ วัดปากน้ำ (ตึกมงคลเทพนิมิตร) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณจันทร์ศรี-ระเรียบ สิงห์น้อยและครอบครัว	ถวาย	พระราชพุทธิญาณวงศ์ วัดปากน้ำ (คณะเนกขัมม์) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณศุกรวรรณ์ รัตตกุล	ถวาย	พระสุวรรณเจติยาภิบาล วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร ป้อมปราบ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณทำนุ วีระอำไพพงษ์	ถวาย	พระอาจารย์มหามนตรี ขนฺติสาโร วัดปากน้ำ (คณะเนกขัมม์) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

คุณนิวัติ-รินดา พานิชสุขไพศาล	ถวาย	พระอาจารย์มหาประสิทธิ์ สิทธิคฺโค วัดปากน้ำ (ตึกวิจิตรเนกขัมม์) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณณัฏธชัย พัดเอี่ยม	ถวาย	พระอาจารย์มหาเกลื่อน กิตติโก วัดปากน้ำ (คณะเนกขัมม์) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
ครอบครัวเลิศยศธนวัฒน์	ถวาย	พระมหาบุญชู อุชุจาโร วัดปากน้ำ (ตึกมงคลเทพมุนี) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณศิริพร-ด.ช.ลูกแก้ว อุ่นฐิติวัฒน์	ถวาย	พระอาจารย์มหาถวัลย์ ฐิตเวโล วัดปากน้ำ (ศาลาศตมานุสรณ์) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ๑๐๑๖๐
คุณกฤษณา ศรีดำ	ถวาย	พระอาจารย์สังเวียน อธิวัตฺโต วัดปากน้ำ (คณะเนกขัมม์) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณอัฐพงษ์ ปันตา	ถวาย	พระมหาบุญชู อุชุจาโร วัดปากน้ำ(ตึกเนกขัมม์) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
คุณสมศักดิ์ เลิศอำนวยลาภ	ถวาย	พระมหาปราโมทย์ ปโมทิโต วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ๗๐๑๓๐
คุณสมศักดิ์ เลิศอำนวยลาภ	ถวาย	พระมหาสัจจา จนฺทวํโส วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ๗๐๑๓๐
คุณสุเมธ วงศ์พิภพมงคล	ถวาย	พระอาจาย์สุวิชชาญ วัดปากน้ำ (คณะเนกขัมม์) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
ครอบครัวศิริบัณฑิต	ถวาย	พระอาจารย์โนรี วัดปากน้ำ (คณะเนกขัมม์) ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

ผู้มีรายนามข้างต้นนี้ คือผู้มีจิตศรัทธาเป็นเจ้าภาพถวายนิตยสารธรรมกาย ถวายแด่พระสงฆ์ ๑ ปี (๔ เล่ม)
ผู้มีจิตศรัทธาโปรดติดต่อขอรับเป็นเจ้าภาพได้ที่ มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย
สำนักงานศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร กทม.๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕, ๒๒๕-๑๙๙๘

ในวันที่ ๑๒ เมษายน ของทุกปี เป็นวันเริ่มเทศกาลสงกรานต์วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามอ.ดำเนินสะดวกจ.ราชบุรี ได้มีพิธีบำเพ็ญกุศลเป็นการภายใน ให้แก่ญาติโยม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับเยาวชนและพ่อแม่-ผู้ปกครองของเยาวชนผู้เข้ารับการอบรมธรรมปฏิบัติภาคฤดูร้อนจะได้ร่วมทำบุญตักบาตรถวายสังฆทานภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์ สามเณร ทั้งวัด ส่วนพระภิกษุสงฆ์ก็ได้ร่วมสวดมาติกาบังสุกุลให้ญาติมิตรและครู-อาจารย์ผู้ล่วงลับไป ต่อจากนั้นก็จะเป็นพิธีสรงน้ำพระ อันประกอบด้วย พระบรมสารีริกธาตุ พระพุทธรูป และรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ รวมทั้งพระสงฆ์เถระวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

รุ่งขึ้น วันที่ ๑๓ เมษายน ประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลให้ญาติโยมถวายสังฆทานภัตตาหารเพล และมีพิธีสรงน้ำพระอีกเช่นเดียวกันที่สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร **เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์** องค์ประธานสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายได้เมตตามาเป็นประธานในพิธี และ**พระเดชพระคุณพระภาวนาโกศลเถร** วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ได้เมตตามาร่วมรับน้ำสรงจากศิษยานุศิษย์ด้วยทุกปี

• หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล กล่าวถวายรายงานและขอประทานโอวาทจากเจ้าประคุณหลวงพ่อสมเด็จพระพุฒาจารย์

พิธีสรงน้ำพระ เนื่องในเทศกาลสงกรานต์

• ความเมตตาต่อศิษย์อย่างสม่ำเสมอของเจ้าประคุณหลวงพ่อสมเด็จพระพุฒาจารย์นี้ ยังความปลื้มปีติแก่ศิษยานุศิษย์โดยถ้วนหน้า

• เสร็จพิธี พระอาจารย์มหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ออกไปส่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาสและอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ ผู้เป็นอาจารย์พระกัมมัฏฐาน

• เมื่อส่งครูอาจารย์และผู้มีพระคุณกลับแล้ว หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ทำหน้าที่รับน้ำสรงจากญาติโยมแทนเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ และพระเดชพระคุณพระภาวนาโกศลเถร

วันคล้ายวันบรรลุธรรมกายของหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๐ ตรงกับวันอังคาร ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐

คณะสงฆ์วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ในสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ได้จัดให้มีการบำเพ็ญกุศล เพื่ออุทิศถวายแด่ **พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๐ เนื่องในวันคล้ายวันบรรลุธรรมกายของพระเดชพระคุณหลวงพ่อท่าน

• หลวงพ่อเจ้าอาวาส พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ได้จัดให้มีพิธีเจริญพระพุทธมนต์ เลี้ยงภัตตาหารพระสงฆ์ สามเณร ทั้งวัด และเลี้ยงญาติโยมด้วย

• เวลา ๑๘.๓๐ น. พระสงฆ์ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา สวดมนต์ทำวัตร ณ บริเวณหน้าวิหารหลวงพ่อสด จากนั้นหลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล เจ้าอาวาส นำเจริญภาวนา อุทิศกุศลถวายแด่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ

บำเพ็ญกุศล วันอาสาฬหบูชา

ในวันอาสาฬหบูชาทุกปี วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ได้จัดให้มีการบำเพ็ญกุศล ทั้งทานกุศล ศีลกุศลและภาวนากุศล แจกทุนการศึกษาแก่นักเรียน ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา หลังจากนั้นเป็นพิธีเวียนเทียนบูชาพระรัตนตรัย

ทบทวนและสรุป ธรรมอันเป็นภูมิเป็นอารมณ์ ของวิปัสสนา

โดย
พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖

หมวดที่ ๑ ขันธ์ ขันธ์ ๕ คือ

ฝ่าย**รูปธรรม** คือ **รูปขันธ์**

ฝ่าย**นามธรรม** ได้แก่ **เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์**

หมวดที่ ๒ อายตนะ ๑๒ คือ

อายตนะภายใน ๖ คือ		**อายตนะภายนอก ๖** คือ	
จักขายตะ	อายตนะคือตา	**รูปายตนะ**	อายตนะคือรูป
โสตายตนะ	อายตนะคือหู	**สัททายตนะ**	อายตนะคือเสียง
ฆานายตนะ	อายตนะคือจมูก	**คันธายตนะ**	อายตนะคือกลิ่น
ชิวหายตนะ	อายตนะคือลิ้น	**รสายตนะ**	อายตนะคือรส
กายายตนะ	อายตนะคือกาย	**โผฏฐัพพายตนะ**	อายตนะคือสิ่งสัมผัสทางกาย
มนายตนะ	อายตนะคือใจ	**ธัมมายตนะ**	อายตนะคืออารมณ์เกิดกับใจ

หมวดที่ ๓ ธาตุ ๑๘ คือ

ธาตุ ๖ คือ		**ธาตุกระทบ ๖** คือ	
จักขุธาตุ	ธาตุคือตา	**รูปธาตุ**	ธาตุคือรูป
โสตธาตุ	ธาตุคือหู	**สัททธาตุ**	ธาตุคือเสียง
ฆานธาตุ	ธาตุคือจมูก	**คันธธาตุ**	ธาตุคือกลิ่น
ชิวหาธาตุ	ธาตุคือลิ้น	**รสธาตุ**	ธาตุคือรส
กายธาตุ	ธาตุคือกาย	**โผฏฐัพพธาตุ**	ธาตุคือสิ่งสัมผัสทางกาย
มโนธาตุ	ธาตุคือใจ	**ธัมมธาตุ**	ธาตุคืออารมณ์เกิดกับใจ

ธาตุรับรู้ ๖ คือ

จักขุวิญญาณธาตุ	ธาตุคือวิญญาณทางตา
โสตวิญญาณธาตุ	ธาตุคือวิญญาณทางหู
ฆานวิญญาณธาตุ	ธาตุคือวิญญาณทางจมูก
ชิวหาวิญญาณธาตุ	ธาตุคือวิญญาณทางลิ้น
กายวิญญาณธาตุ	ธาตุคือวิญญาณทางกาย
มโนวิญญาณธาตุ	ธาตุคือวิญญาณทางใจ

หมวดที่ ๔ ได้แก่ **อินทรีย์ ๒๒** คือ

๑. **จักขุนทริยะ**	ความเป็นใหญ่ทางตา
๒. **โสตินทริยะ**	ความเป็นใหญ่ทางหู
๓. **ฆานินทริยะ**	ความเป็นใหญ่ทางจมูก
๔. **ชิวหินทริยะ**	ความเป็นใหญ่ทางลิ้น
๕. **กายินทริยะ**	ความเป็นใหญ่ทางกาย
๖. **มนินทริยะ**	ความเป็นใหญ่ทางใจ
๗. **อิตถินทริยะ**	ความเป็นใหญ่ทางในความเป็นหญิง
๘. **ปุริสินทริยะ**	ความเป็นใหญ่ทางในความเป็นชาย

๙. **ชีวิตินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในความเป็นอยู่
๑๐. **สุขินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในความสุข
๑๑. **ทุกขินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในความทุกข์
๑๒. **โสมมนัสสินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในความโสมนัส
๑๓. **โทมนัสสินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในความโทมนัส
๑๔. **อุเปกขินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในการวางเฉย
๑๕. **สัทธินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในความเชื่อ
๑๖. **วิริยินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในความเพียร
๑๗. **สตินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในความ
๑๘. **สมาธินทริยะ** ความเป็นใหญ่ทางในความตั้งจิตมั่น
๑๙. **ปัญญินทริยะ** ความเป็นใหญ่ในความรอบรู้
๒๐. **อนัญญตัญญัสสามีตินทริยะ** อินทรีย์ของพระอริยบุคคลผู้ปฏิบัติด้วยคิดว่า เราจักตรัสรู้พระนิพพาน. ได้แก่อินทรีย์ของพระโสดาบัน
๒๑. **อัญญินทริยะ** อินทรีย์อันมิได้ล่วงซึ่งแดน อันพระโสดาปัตติมัคคญาณเห็นแล้วตรัสรู้อริยสัจและพระนิพพาน ได้แก่อินทรีย์ของพระอริยบุคคลตั้งแต่พระสกทาคามีถึงพระผู้ตั้งอยู่ในอรหัตมรรค
๒๒. **อัญญินทริยะ** อินทรีย์ของพระอริยบุคคลผู้ตรัสรู้แล้ว. ได้แก่อินทรีย์ของพระอรหันต์[๑]

หมวดที่ ๕ อริยสัจ ๔ คือ

๑. **ทุกข์สัจ** ได้แก่

ชาติ ความเกิด
ชรา ความแก่
มรณะ ความตาย

---

๑ *พระญาณวโรดม (สนธิ์ ป.๕) วัดบวรนิเวศวิหาร อุปกรณ์กัมมัฏฐาน: มหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๒ หน้า๔๔-๔๗*

โสกะ ความแห้งใจ
ปริเทวะ ความคร่ำครวญ
ทุกขะ ความไม่สบายกาย (ทุกข์ทางกาย)
โทมนัสสะ ความไม่สบายใจ (ทุกข์ทางใจ)
อุปายาสะ ความคับแค้นใจ
อัปปิยสัมปโยคะ ความประสบกับสัตว์สังขารอันเป็นที่รัก
ปิยวิปโยคะ ความพลัดพรากจากสัตว์สังขารอันเป็นที่รัก
ยัมปิจฉัง น ลภติ ตัมปิ ทุกขะ ความปรารถนาไม่สมหวังก็เป็นทุกข์
สังขิตเตนะปัญจุปาทานักขันธทุกขะ ว่าโดยย่อ ความเข้าไปยึดขันธ์ ๕ เป็นตัวทุกข์

๒. **สมุทัยสัจ** ได้แก่

กามตัณหา ความทะยานอยากในกาม
ภวตัณหา ความทะยานอยากในความมี ความเป็น
วิภวตัณหา ความทะยานอยากในความไม่มีไม่เป็น

๓. **นิโรธสัจ** คือ

สภาวะที่ทุกข์ดับ เพราะเหตุ (สมุทัย) ดับ ซึ่งมีทั้ง**อาการดับแห่งนิโรธ** อันเป็น**สังขตธรรม**และ**ทั้งความบรรลุนิโรธธาตุ** คือ **ความบรรลุพระนิพพานธาตุ โดยปรมัตถ์** อันเป็น**อสังขตธรรม**

๔. **มรรคสัจ** (อริยมรรคมีองค์ ๘) คือ

ข้อปฏิบัติอันเป็นเครื่องดำเนินถึงความดับทุกข์ ท่านจำแนกเป็น ๘ คือ

๑. **สัมมาทิฏฐิ** ความเห็นชอบ ได้แก่ เห็นอริยสัจ ๔
๒. **สัมมาสังกัปปะ** ความดำริชอบ ได้แก่ กุศลวิตก ๓ คือ เนกขัมมวิตก ดำริออกจากกาม ๑ อัพยาบาทวิตก ดำริในอันไม่พยาบาท ๑ อวิหิงสาวิตก ดำริในอันไม่เบียดเบียน ๑
๓. **สัมมาวาจา** เจรจาชอบ ได้แก่ เว้นจากวจีทุจริต ๔ คือ เว้นจากพูดปด ๑ เว้นจากพูดส่อเสียด ๑ เว้นจากพูดคำหยาบ ๑ เว้นจากพูดเพ้อเจ้อ ๑
๔. **สัมมากัมมันตะ** การงานชอบ ได้แก่ เว้นจากฆ่าสัตว์ ๑ เว้นจากลักทรัพย์ ๑ เว้น

จากประพฤติผิดในกาม ๑

๕. **สัมมาอาชีวะ** เลี้ยงชีพชอบ ได้แก่ การแสวงหาเครื่องเลี้ยงชีพในทางไม่ผิดศีลธรรม

๖. **สัมมาวายามะ** ทำความเพียรชอบ ได้แก่ ปธาน ๔ คือ เพียรไม่ให้อกุศลเกิด ๑ เพียรละอกุศลที่เกิดแล้ว ๑ เพียรให้กุศลที่เกิดแล้ว (ให้ตั้งมั่นและให้เจริญ) ๑

๗. **สัมมาสติ** ระลึกชอบ ได้แก่ ระลึกในสติปัฏฐาน ๔ คือ กายานุปัสสนา เวทนานุปัสสนา จิตตนุปัสสนา ธัมมานุปัสสนา

๘. **สัมมาสมาธิ** ตั้งจิตชอบ ได้แก่ ตั้งอยู่ในฌาน ๔ คือ ปฐมฌาน ทุติยฌาน ตติฌาน จตุตถฌาน.[๒]

หมวดที่ ๖ ปฏิจจสมุปบาทธรรม ๑๒

๑. **อวิชชา**	เป็นปัจจัยให้เกิด สังขาร
๒. **สังขาร**	เป็นปัจจัยให้เกิด วิญญาณ
๓. **วิญญาณ**	เป็นปัจจัยให้เกิด นามรูป
๔. **นามรูป**	เป็นปัจจัยให้เกิดสฬายตนะ
๕. **สฬายตนะ**	เป็นปัจจัยให้เกิด ผัสสะ
๖. **ผัสสะ**	เป็นปัจจัยให้เกิด เวทนา
๗. **เวทนา**	เป็นปัจจัยให้เกิด ตัณหา
๘. **ตัณหา**	เป็นปัจจัยให้เกิด อุปาทาน-กรรม
๙. **อุปาทาน**	เป็นปัจจัยให้เกิด ภพ
๑๐. **ภพ**	เป็นปัจจัยให้เกิด ชาติ
๑๑. **ชาติ**	เป็นปัจจัยให้เกิด ชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาสะ ฯลฯ

■ ■ ■ ■

๒ พระญาณวโรดม (สนธิ์ ป.๕) วัดบวรนิเวศวิหาร อุปกรณ์กัมมัฏฐานะ มหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๒ หน้า๗๖-๗๗

จักรพรรดิ/กายสิทธิ์ ภาคผู้เลี้ยง

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖
เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

ในสมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นคฤหัสถ์ ได้ทำงานในตำแหน่ง Research Specialist สำนักข่าวสารอเมริกัน กรุงเทพฯ ข้าพเจ้าได้เข้าศึกษาและปฏิบัติภาวนาธรรมกับพระเดชพระคุณ **พระภาวนาโกศลเถร (วีระ คณฺตฺตโม)** รองเจ้าอาวาสและอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รูปปัจจุบัน **ผู้สอนภาวนาตามที่หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระอุปัชฌาย์ของท่าน** (พระภาวนาโกศลเถร) **ที่สอนให้ปฏิบัติถึงธรรมกายและพระนิพพาน** รวมเรียกว่า **"วิชชาธรรมกาย" ตามรอยบาทพระพุทธองค์** ข้าพเจ้าจึงได้รู้เรื่องกายในกาย ฯลฯ ที่สุดละเอียดต่อไปอีกว่า **ในท่ามกลางพระนิพพานธาตุ** คือ**ธรรมกายที่ตรัสรู้** (มีขนาดโตใหญ่กว่า ๒๐ วาพระนิพพานขึ้นไป มีรัศมีสว่างยิ่งนัก) **ของพระพุทธเจ้าและพระอรหันตเจ้าที่ดับขันธ์เข้าปรินิพพานด้วยอนุปาทิเสสนิพพานธาตุและสถิตยั่งยืนอยู่ในอายตนะนิพพานนั้น ยังมีพระจักรพรรดิ** (เหมือนพระทรงเครื่องอยู่ในดวงธรรมที่ใสบริสุทธิ์) **สถิตอยู่ด้วย** และพระจักรพรรดินี้ยังมีรัตนะ ๗ เป็นบริวาร คือมีจักรแก้ว ช้างแก้ว ม้าแก้ว นางแก้ว ขุนคลัง(คฤหบดี)

แก้ว และดวงแก้วหรือแก้วมณี ตรงกลางดวงแก้วหรือแก้วมณียังมีแว่นแก้ว กล้องแก้วเป็นดวงแก้วที่ใสบริสุทธิ์ และละเอียดยิ่งนัก **พระจักรพรรดินี้สถิตเป็นพระภาคผู้เลี้ยงประจำอยู่ในท่ามกลางพระนิพพานธาตุของพระพุทธเจ้าและพระอรหันตสาวกทุกพระองค์ใน อายตนะนิพพานไปจนสุดละเอียด ถึงอายตนะนิพพานเป็นของพระ พุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม** (พุทธลักษณะเหมือนพระภิกษุกายเนื้อ มีขนาดโตใหญ่กว่า ๒๐ วาพระนิพพานขึ้นไปและใสบริสุทธิ์ มีรัศมีสว่างยิ่งนัก) **แวดล้อมด้วยพระพุทธเจ้ากลางธาตุ** ประทับอยู่ซ้าย-ขวา-หน้า-หลัง ของพระพุทธเจ้าต้นธาตุ และมีพระพุทธเจ้า**กลางในกลางธาตุ** และ**ปลายธาตุ**ประทับอยู่ซ้าย-ขวา-หน้า-หลัง ซึ่งกันและกันต่อ ๆ ไปนับไม่ถ้วน

พระจักรพรรดิ ชื่อว่า **"พระภาคผู้เลี้ยง"** นั้น ด้วยว่า**ทำหน้าที่หล่อเลี้ยงพระนิพพานธาตุของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์เจ้า** ถึง**พระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมที่เป็นอมตธรรม** ตลอดทั้ง**กลางธาตุ**และ**ปลายธาตุ**ทั้งสิ้น ด้วย**นิพพานสมบัติ** ให้ได้**เสวยวิมุตติสุขเป็นบรมสุขที่ยั่งยืน ที่ไม่มีความเกิด แก่ เจ็บ** และ**ตาย**อีก

แล้ว**ยังถ่ายทอดเป็นโลกิยสมบัติ** คือ **เป็นอรูปพรหม-รูปพรหมสมบัติ สวรรคสมบัติ และมนุษยสมบัติ มาตามสายธาตุธรรมของภาคพระ/ธรรมขาว** หรือ**ฝ่ายบุญกุศล ตามระดับบุญบารมี**และ**ภูมิธรรมของสัตวโลกในสุคติภพที่ได้ประกอบบำเพ็ญมาอีกด้วย** เพราะเหตุนั้น**ในท่ามกลางของกายในกาย ณ ภายในของสัตวโลกในสุคติภพจากกายสุดหยาบ สุดละเอียด ทั้งระดับโลกิยะ** ได้แก่ **เบญจขันธ์** ของมนุษย์-มนุษย์ละเอียด, ทิพย์-ทิพย์ละเอียด, รูปพรหม-รูปพรหมละเอียด, อรูปพรหม-อรูปพรหมละเอียด ถึง**ระดับโลกุตตระ** คือ**ธรรมกาย ทุกระดับภูมิจิต จึงมีจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงนี้สถิตอยู่ในท่ามกลางกายสุดหยาบสุดละเอียดนี้ทุกกาย** และ**ยังมีจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงประจำหมู่ชนที่อยู่ร่วมกันเป็นคณะน้อยใหญ่ทั้งปวง ตั้งแต่ระดับครอบครัว ประเทศชาติ โลก และภพภูมิต่าง ๆ** ได้แก่ กามภพ รูปภพ และอรูปภพ **ถึงพ้นโลกคือพระนิพพาน ตามระดับบุญบารมี** อีกทั้ง**สัตวโลกในทุคติภูมิ** (เปรต สัตว์นรก อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน) ถึง**อายตนะโลกันตร์ที่พ้นโลกพ้นขอบจักรวาลไปเบื้องล่าง**

เฉพาะจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงภาคพระหรือฝ่ายบุญกุศลที่ให้ผลเป็นสุขสมบัติแก่สัตวโลกแต่ละบุคคลหรือแต่ละตัวตน และแต่ละหมู่คณะที่อยู่ร่วมกันตามระดับบุญกุศลคุณความดีและบารมีที่ได้เคยกระทำสั่งสมมาแล้วแต่อดีต ติดตามให้ผลเป็นวิบาก คือ

"จุลจักรพรรดิ" ให้ผลเป็น **"สุขสมบัติ" ที่ไม่สมบูรณ์** คือ แร้นแค้น ทำมาหากินฝืดเคือง ไม่พอกินพอใช้ **แก่สัตวโลกที่กระทำกรรมดี** มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล เป็นต้น **มามาก**

"มหาจักรพรรดิ" ให้ผลเป็น **"สุขสมบัติ" ที่สมบูรณ์แต่พอกินพอใช้** คือไม่ถึงอุดมสมบูรณ์นัก **แก่สัตวโลกที่กระทำกรรมดี** มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล เป็นต้น **มามากพอสมควร**

"บรมจักรพรรดิ" ให้ผลเป็น **"สุขสมบัติ" ที่อุดมสมบูรณ์บริบูรณ์เต็มที่** แก่สัตวโลกที่ได้ประกอบกรรมดี มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล เป็นต้น **มามาก**

จักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงธาตุธรรมภาคพระ (ฝ่ายบุญกุศล หรือธาตุธรรมขาว) ที่มีประจำสัตวโลก**ให้สุขสมบัติ เป็นความสุขความเจริญด้วยมนุษยสมบัติ สวรรคสมบัติ พรหม-อรูปพรหมสมบัติ ถึงนิพพานสมบัติ เช่นไร จักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงธาตุธรรมภาคมาร** (ฝ่ายบาปอกุศล หรือธาตุธรรมภาคดำ) **ของสัตวโลกผู้ประพฤติปฏิบัติหรือกระทำกรรมชั่ว หรืออกุศลกรรม ด้วยอำนาจของกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน ก็ย่อมให้ผลตรงกันข้ามกับฝ่ายบุญกุศล คือกลับให้ผลเป็นความทุกข์เดือดร้อนเช่นนั้น**

และสัตวโลกที่ได้กระทำทั้ง**กรรมดีและกรรมชั่ว จึงย่อมได้รับผลที่เป็นทั้งความสุขความเจริญ และทั้งความเสื่อม เป็นโทษ เป็นความทุกข์เดือดร้อน** จากจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงทั้งฝ่ายบุญ

กุศลและทั้งฝ่ายบาปอกุศลที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันให้ผล ตามความหนักเบาของกรรมดีหรือกรรมชั่วที่ได้กระทำไว้แล้ว ให้ผลตามหน้าที่และกาลเวลาที่เหมาะสมที่กรรมนั้น ๆ จะให้ผลเป็นวิบาก

ในส่วนที่จักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงที่ตั้งอยู่ ณ ศูนย์กลางในกายสุดกายหยาบกายละเอียดของสัตวโลกทั้งฝ่ายบุญกุศล ฝ่ายบาปอกุศล และฝ่ายกลาง ๆ (ไม่ดีไม่ชั่ว) ดังที่กล่าวข้างต้นนี้ **ยังมี "กายสิทธิ์" ภาคผู้เลี้ยงซึ่งเป็นบริวารของจักรพรรดิ เป็นธาตุธรรมเป็น มีรูปกายคล้ายเทวดา สถิตอยู่กับธาตุธรรมส่วนหยาบ ที่จะให้ผลเป็น "สุขสมบัติ"** ได้แก่ มนุษยสมบัติ สวรรคสมบัติ ฯลฯ และ/หรือเป็น **"ทุกข์สมบัติ"** แก่สัตวโลกตามผล(วิบาก)แห่งกรรมดีหรือกรรมชั่วในส่วนหยาบ คือ สถิตอยู่กับทุกอนูของวัตถุธาตุที่ประกอบด้วยธาตุดิน-น้ำ-ไฟ-ลม เช่นอยู่กับดิน หิน กรวด ทราย โลหะ แร่ธาตุต่าง ๆ อัญมณี ต้นไม้ และพืชพันธุ์ต่าง ๆ เป็นต้น ที่ให้คุณและโทษต่าง ๆ แก่สัตวโลกทั้งหลายอีกด้วยเช่นกัน

ธรรมชาติดังกล่าวนี้ **ผู้ปฏิบัติภาวนาวิชชาธรรมกายตามที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ท่านสอนศิษยานุศิษย์ให้ปฏิบัติถึงธรรมกาย - ถึงพระนิพพาน ตามรอยบาทพระพุทธองค์ เมื่อฝึกเจริญภาวนาได้ถึงธรรมกาย ฝึกเจริญสติปัฏฐาน ๔ และฝึกเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง** (มีรายละเอียดในหนังสือ**มรรคผลพิสดาร เล่มที่ ๑ - ๒** และหนังสือ**การสะสางธาตุธรรม**) **แล้วก็จะรู้-เห็นได้** ตามสมควรแก่ระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้

มีข้อที่น่าสังเกตว่า

(๑) "กายสิทธิ์" ภาคผู้เลี้ยงฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศล ที่เป็นพลังและให้พลังทรัพยากรที่เป็นคุณ เป็นสุขสมบัติ ได้แก่มนุษย-สมบัติเป็นต้น **แก่สัตวโลก**ได้แก่ **มนุษย์ผู้ปฏิบัติตนอยู่แต่ในคุณความดี เป็นบุญเป็นกุศล เพิ่มพูนบุญบารมีอยู่เสมอ ย่อมสถิตอยู่กับวัตถุธาตุที่บริสุทธิ์และที่เป็นมงคล ที่ใสสะอาดบริสุทธิ์และที่มีวรรณ (สี) เป็นมงคล** ได้แก่สีขาว สีทอง สีเงิน สีเหลือง สีเขียว สีน้ำเงิน เป็นต้น รวมทั้งพันธุ์ไม้ที่เป็นเภสัชและที่เป็นมงคลต่าง ๆ

อนึ่งวัตถุธาตุใดยิ่งประกอบด้วยอนูที่ควบกันอยู่หนาแน่นเพียงใด ก็ยิ่งมีกายสิทธิ์สถิตอยู่มาก (หนาแน่น) เพียงนั้น

เพราะเหตุนั้น **จึงไม่แปลกประหลาดอะไรที่ผู้รู้จะมีวัตถุธาตุอันเป็นที่สถิตอยู่ของกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศลนี้ไว้ในครอบครอง เพื่อเป็นพลังและให้พลังเพิ่มพูนทรัพยากรแก่ผู้ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ** อยู่ในกรอบแห่งศีลธรรม มุ่งบำเพ็ญบุญกุศลคุณความดีและบุญบารมีสูง ๆ และ/หรือ**แก่ผู้ได้มาหรือมีอยู่ในครอบครองด้วยกุศลคุณความดี หรือบุญบารมีที่ตนได้เคยสั่งสมมา**--เช่นหินผลึก (Rock Crystal) หิน Quartz อัญมณี (Gem stone) โลหะทองคำ เงิน และแม้ธาตุเหล็กไหลต่างๆที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น และก็**ไม่แปลกประหลาดอะไรที่ประเทศหรือหมู่ชนที่มีวัตถุธาตุเป็นที่สถิตอยู่ของ"กายสิทธิ์"ภาคผู้เลี้ยงฝ่ายบุญกุศลที่เป็นพลังและให้พลัง**ทรัพยากรที่เป็นคุณมาก ก็จะได้รับการหล่อเลี้ยงจากกายสิทธิ์ฝ่ายบุญกุศลเป็นสุขสมบัติมาก อย่างเช่นประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีทั้งทรัพยากรเช่นนั้นอยู่มาก และทั้งยังเป็นที่ตั้งสำนักงานกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund - IMF) ที่มีทองคำเป็นทุนสำรองจากประเทศสมาชิกต่าง ๆ ทั่วโลกมาฝากและฝังอยู่ที่นั่นมาก ประเทศนี้จึงมีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่งคั่งและมั่นคงมากแห่งหนึ่งในโลก

ตราบใดที่บุคคลหรือประชาชนของหมู่ชนประเทศนั้น **ยังปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่มากเพียงไร สุขสมบัตินั้นก็จะให้ผลเป็นความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขอย่างมั่นคงแก่บุคคลหรือหมู่ชนประเทศชาตินั้นได้มากเพียงนั้น**

ส่วนว่า**บุคคลใดหรือหมู่ชนประเทศชาติใดที่ประพฤติปฏิบัติที่ไม่ดีคือที่เป็นความชั่วหรือบาปอกุศลมาก ๆ วัตถุธาตุอันเป็นที่สถิตอยู่ของกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงฝ่ายบุญกุศลที่จะให้สุขสมบัติก็จะเสื่อมสิ้นหรือสูญหายไปได้ง่าย ๆ** อย่างเช่นผู้ครอบครอง**เหล็กไหลที่มีคุณและที่มีอานุภาพสูง** หรืออย่างเช่น**อัญมณีที่ดี ๆ** และ/หรือ**ทองคำ เงิน** เป็นต้น **มักจะอยู่กับคนชั่วหรือคนทุศีลไม่ได้นาน มักมีอันให้สูญหายหรือสิ้นสูญไปได้โดยง่าย**

แต่พระอริยเจ้า หรือผู้มีคุณธรรมสูง และผู้บำเพ็ญบุญบารมีมามาก ท่านไม่จำเป็นต้องแสวงหาและยึดติด (มีอุปาทาน) ด้วยตัณหาและทิฏฐิให้เป็นทุกข์ ท่านได้มาหรือมีอยู่ในครอบครองก็เพียงสักว่ามี หรือเพียงกระทำไปเพื่อเป็นประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม และเพียงมีไว้เพื่อประกอบการบำเพ็ญกุศลคุณความดี เพิ่มพูนบุญบารมีของท่าน เมื่อสมควรเสียสละให้แก่บุคคลหรือคณะบุคคลที่สมควรให้ ท่านก็เสีย

สละให้ได้โดยง่าย เพราะท่านผู้เป็นพระอริยเจ้าหรือผู้กำลังบำเพ็ญบุญบารมีย่อมทราบดีว่าทรัพย์ภายนอกล้วนเป็นอนิจฺจํ ทุกฺขํ อนตฺตา ถ้ายิ่งยึดติดอยู่ด้วยตัณหาและทิฏฐิ ก็ยิ่งเป็นทุกข์ และยิ่งหน่วงเหนี่ยวไม่ให้ถึงพระนิพพานที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวงได้ ก็อย่าสงสัยเลย

(๒) "กายสิทธิ์" ภาคผู้เลี้ยงฝ่ายมาร หรือฝ่ายบาปอกุศลที่ให้พลังทรัพยากรที่เป็นโทษ เป็นทุกข์สมบัติแก่สัตวโลกที่ประพฤติปฏิบัติที่ชั่วที่เป็นบาปอกุศลย่อมสถิตอยู่กับวัตถุธาตุที่ไม่สะอาดบริสุทธิ์หรือที่เป็นอัปมงคล ไม่ว่าจะเป็นดิน หิน โลหะ แร่ธาตุอัญมณี ที่สกปรก ที่ขุ่นมัว ไม่สะอาด และที่มีวรรณะ (สี) ที่ไม่เป็นมงคลต่าง ๆ เช่นสีดำสนิท หรือจะเป็นพืชพันธุ์ที่เป็นพิษและที่เป็นอัปมงคลต่าง ๆ ได้แก่ หินดำ นิลดำ เพชร/พลอยดำสนิท ธาตุเหล็กไหล เหล็กทรหด หรือแร่อุกาบาต ที่ดำสนิท เป็นต้น ก็ตาม ถ้าผู้มีอยู่ในครอบครองมีความประพฤติปฏิบัติที่ชั่วหยาบหรือทุศีลแล้ว ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้จะให้ผลเป็นโทษ เป็นความทุกข์เดือดร้อน ที่ร้ายแรงและรวดเร็วมาก อุปมาดั่งโจรที่มีโจรเป็นเพื่อนคู่หูที่ย่อมจะพากันไปสู่ความวิบัติฉิบหายเร็วฉันใดฉันนั้น แต่ถ้าผู้มีอยู่ในครอบครองเป็นพระอริยเจ้าหรือมีคุณธรรมสูงก็จะสามารถเปลี่ยนธาตุกายสิทธิ์ฝ่ายมารให้เข้าสู่กระแสธรรมเป็นฝ่ายพระได้ หรือผู้มีอาคมขลัง (แก่กล้า) ที่สามารถข่มหรือครอบงำให้เขาอยู่ในอำนาจได้ ก็ได้แต่เพียงชั่วระยะเวลาที่มีอำนาจข่มหรือครอบงำได้ไม่ยั่งยืน เหมือนพระอริยเจ้าที่ทรงคุณธรรมสูงที่ถาวร และ/หรือที่สูงยิ่ง ๆ ขึ้นไปถ่ายเดียว เพราะอาคมก็เป็นอนิจฺจํ ทุกฺขํ อนตฺตา เหมือนกัน

(๓) "กายสิทธิ์" ที่ให้ผลได้ทั้งคุณและโทษแก่ผู้มีอยู่ในครอบครองที่ประพฤติปฏิบัติดีบ้าง ชั่วบ้าง ก็สถิตอยู่กับวัตถุธาตุที่มีลักษณะทั้ง ๒ อย่างข้างต้นปะปนกัน ถ้าได้รับการเจริญภาวนา-อธิษฐานจิตจากผู้ทรงศีลทรงธรรมปรับธาตุธรรมให้เป็นกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศลที่ให้พลังเป็นพลังทรัพยากรที่ให้คุณ ก็กลับเป็นสุขสมบัติได้ และ/หรือถ้าอยู่กับคนดี มีศีลมีธรรม ประกอบแต่คุณความดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ไม่ประมาท ก็ให้ผลเป็นสุขสมบัติได้ตามส่วนเหมือนกัน แต่ถ้าอยู่กับคนชั่ว คนทุศีล ก็ให้ผลเป็นโทษเป็นความทุกข์เดือดร้อนได้ อย่างเช่นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ น้ำมันมาก แม้จะให้ผลเป็นมนุษย-สมบัติมาก แต่ถ้าบุคคลในชาติเป็นมิจฉาทิฏฐิเป็นคนพาลปัญญาโฉดเขลา มีความประพฤติปฏิบัติที่ผิดศีลผิดธรรมมาก ทรัพย์สมบัตินั้นก็จะกลับกลายเป็นเครื่องทำลาย ได้แก่อาวุธยุทโธปกรณ์ที่ใช้ประหัตประหารกันมาก อันให้โทษเป็นความทุกข์เดือดร้อนแก่ทั้งสังคมและประเทศชาติของตนและทั้งของประเทศชาติอื่นได้มากเป็นทุกข์สมบัติไป ส่วนว่าถ้าบุคคลในชาติประพฤติปฏิบัติดีมีศีลมีธรรมมาก ทรัพยากรนั้นก็จะให้สุขสมบัติมาก เป็นความเจริญและสันติสุขมากตามส่วน

(๔) วัตถุธาตุกายสิทธิ์ตามธรรมชาติที่บริสุทธิ์ เป็นธาตุธรรมฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศลที่เคยให้สุขสมบัติระดับโลกิยะ (มนุษยสมบัติ - สวรรคสมบัติ) แต่เดิม ถ้านำไปสร้างเป็นปูชนียวัตถุที่สำคัญ เช่น เอาหินผลึก (Rock Crystal) หรือหิน Quartz หรืออัญมณีที่ใสบริสุทธิ์ หรือโลหะทองคำ เงิน ทอง นาก และแม้ทองแดง ทองเหลือง หรือวัตถุธาตุเหล็กไหลที่บริสุทธิ์ไปทำเป็นพระพุทธปฏิมา (พระพุทธรูป) หรือพระปฏิมาจำลองจักรพรรดิ พระอริยเจ้า พระอรหันตเจ้า หรือพระโพธิสัตว์ ฯลฯ ธาตุกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ ณ ภายในวัตถุธาตุเช่นนั้น จะเข้าสู่กระแสธรรมกลายเป็นพระจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงที่มีพลังอำนาจสูง ให้สุขสมบัติทั้งระดับโลกิยะและโลกุตตระ ชักนำให้ผู้สร้างปูชนียวัตถุนั้นเข้าสู่กระแสธรรมให้ไม่ตกต่ำไปในทางชั่วได้มาก

ผู้รู้จึงมักนิยมสร้างพระพุทธรูปด้วยวัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่ดีเพื่อเป็นอริยทรัพย์ฝากไว้ในพระพุทธศาสนา อันเป็นมหานิสงส์ที่จะติดตามให้ผลเป็นทั้งโลกิยสมบัติถึงโลกุตตรสมบัติ แก่ผู้มีจิตศรัทธาสร้างถวายต่อ ๆ ไปทุกภพทุกชาติ

ตราบเท่าเข้าสู่ปรินิพพาน และในส่วนของกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่กับปูชนียวัตถุที่สร้างขึ้นด้วยวัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่ดี ที่บริสุทธิ์เช่นนั้นก็จะเข้าสู่กระแสธรรมกลายเป็นพระจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงฝ่ายพระทั้งระดับโลกิยะและโลกุตตระที่มีพลังอำนาจสูงแก่ผู้เคารพกราบไหว้ บูชา ด้วยทั้งอามิสบูชาและปฏิบัติบูชา กับเป็นบุญเป็นกุศลแก่ผู้สร้างถวายนั้นเป็นทับทวี

พระผู้รู้จึงนิยมสร้างพระพุทธรูปบูชาขนาดเล็กสำหรับให้ใช้บูชาติดตัว หรือขนาดพระบูชาประจำบ้าน ประจำสำนักงาน มอบให้แก่ญาติโยมผู้มีจิตศรัทธาบำเพ็ญกุศลบำรุงวัดหรืออุปถัมภ์พระพุทธศาสนาตามสมควรแก่กำลังศรัทธาไว้เป็นที่เคารพบูชา เป็นพุทธานุสติ ธรรมานุสติ สังฆานุสติ และเป็นสิริมงคลแก่การดำเนินชีวิตไปตามกระแสธรรมสู่ความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ส่วนวัตถุธาตุกายสิทธิ์ธรรมชาติที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นธาตุธรรมฝ่ายมาร หรือธาตุธรรมดำที่เคยให้ทุกข์สมบัติแก่สัตวโลกผู้ปฏิบัติชั่วหยาบ เป็นผู้ทุศีล เช่นหินดำสนิท นิลดำสนิท เพชรพลอยดำสนิท ธาตุเหล็กไหล แร่เหล็กทรหด หรือแร่อุกาบาตที่ดำสนิทเป็นต้น ถ้าเอาไปสร้างเป็นปูชนียวัตถุก็จะกลับมีพลังอำนาจแรงขึ้น กายสิทธิ์ที่มีธาตุธรรมดำหรือภาคมารอยู่แต่เดิมจะเปลี่ยนสภาพเป็นจักรพรรดิที่มีพลังอำนาจของภาคมารแฝงอยู่ด้วยสูงขึ้น หากผู้มีไว้ในครอบครองหรือวัดวาอารามที่พระภิกษุผู้มีอำนาจปกครองและพระลูกวัดไม่มีคุณธรรมดีพอ มีวัตรปฏิบัติที่ย่อหย่อนในพระธรรมวินัยแล้วจะได้รับผลเป็นทุกข์สมบัติ ให้มีปัญหาความล้มเหลวในกิจการงานและเป็นความทุกข์เดือดร้อนได้มาก อย่างเช่นสำนักหรือสถาบันสงฆ์แห่งหนึ่งนำหินดำก้อนใหญ่มาแกะเป็นพระพุทธรูป ถึงขึ้นหุ่นเป็นรูปพระแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จเรียบร้อยข้าพเจ้าได้เคยเห็นวาง ทิ้งไว้กลางแดด กลางฝน เมื่อหลายปีก่อน ก็ปรากฏว่าพระผู้ใหญ่สำนักนั้นมีปัญหาความล้มเหลวในโครงงาน และมีปัญหาอื้อฉาวต่าง ๆ ไม่หยุดหย่อน และได้เคยทราบว่าได้มีการใช้หินแกรนิตสีดำก้อนใหญ่มาสร้างเป็นสัญญลักษณ์แห่งพระพุทธศาสนา นับเนื่องในปูชนียวัตถุที่สำคัญ ณ บริเวณพุทธสถานที่สำคัญของประเทศไทยเราเมื่อหลายปีก่อน ก็อดนึกเป็นห่วงวงการพระพุทธศาสนาไม่ได้ว่า จะได้รับผลกระทบกระเทือนจากวัตถุธาตุกายสิทธิ์ภาคมารหรือธาตุธรรมภาคดำ (ฝ่ายบาปอกุศล) ที่มีอำนาจสอดละเอียดคือมีอำนาจสอดแทรกเข้า

มาทำหน้าที่ครอบงำ/ชักนำ ผู้ปฏิบัติและทรงธรรมภาคขาวหรือฝ่ายบุญกุศลที่ยังไม่แก่กล้าดีพอให้ปฏิบัติตนเป็นอุปสรรคหรือผลร้ายแก่การศึกษา การอบรมธรรมปฏิบัติ และการเผยแพร่พระสัทธรรมที่ถูกต้องสมบูรณ์ให้เป็นผลสำเร็จได้ยากและมีผลให้การปฏิบัติตามพระธรรมพระวินัยย่อหย่อนและให้เสื่อมถอยลงได้มากและเร็วยิ่งขึ้น และยังจะให้ผลเกี่ยวเนื่องไปถึงการเศรษฐกิจและสังคมประเทศชาติให้เสื่อมเสียลงได้มาก

เพราะเหตุนั้นตามธรรมดาแล้ว**ผู้รู้จะไม่นิยมสร้างปูชนียวัตถุด้วยวัตถุธาตุเป็นที่สถิตอยู่ของกายสิทธิ์ภาคมารหรือธาตุธรรมภาคดำเลย เว้นแต่ผู้สร้างจะเป็นพระอริยเจ้าหรือผู้ทรงคุณธรรมสูงผู้ทรงอำนาจสิทธิที่สามารถเจริญภาวนาชำระธาตุธรรมภาคดำ และได้พลิกธาตุธรรมนั้นให้เป็นธาตุธรรมฝ่ายขาวหรือฝ่ายบุญกุศลที่จะให้สุขสมบัติแต่ส่วนเดียวได้แล้วเท่านั้น** มิฉะนั้นแล้ว**ผู้มีไว้ในครอบครองที่ไม่มีคุณธรรมสูงพอที่จะควบคุมกายสิทธิ์ภาคมารหรือธาตุธรรมภาคดำให้อยู่ในอำนาจแห่งกระแสธรรมที่จะให้คุณเป็นสุขสมบัติได้แล้ว ภาคมารเขาก็จะทำหน้าที่ของเขาได้เต็มที่ คือชักนำผู้มีไว้ในครอบครองไปสู่ความเสื่อมหรือเป็นโทษถึงความทุกข์เดือดร้อนได้ง่าย**

จึงขอฝากเรื่องนี้ไว้ให้ท่านได้ศึกษาจากผู้รู้ให้ดีก่อนที่จะไปหลงแสวงหาวัตถุธาตุที่มีกายสิทธิ์ที่เป็นธาตุธรรมภาคมารหรือธรรมดำไว้ในครอบครอง ด้วยหวังว่าจะให้คุณ แต่กลับให้โทษแก่ผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ง่าย

ข้าพเจ้าพอเรียนรู้และได้รับทราบเรื่องนี้มาบ้างพอสมควร **แต่ยังมีส่วนที่ยังไม่รู้อีกมาก** เพราะฉะนั้นจึงสนใจแต่เฉพาะวัตถุธาตุที่มีกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศลที่บริสุทธิ์มาก ๆ เพื่อประกอบการบำเพ็ญบารมีกะเขาบ้างเหมือนกัน และนี้คือที่มาของ **พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (กวนอิม)** ที่สำเร็จด้วยหินผลึกขาวใสบริสุทธิ์ ขนาดสูงถึง ๑๖ นิ้ว ฝีมือช่างหลวงสมัยราชวงศ์ถังที่เก่าแก่ มีอายุประมาณกว่า ๑,๐๐๐ ปีมาแล้ว และธาตุกายสิทธิ์อื่น ๆ ที่สำคัญเท่าที่พอจะเล่าสู่กันฟังได้ต่อไป

■■■■

พระผงธรรมกายรุ่นเทพนิมิต

(ชุดประวัติศาสตร์)

กองบรรณาธิการ

คุณทวีวัฒน์ เติมฤทธิ์ (คุณอู๋) ผู้ปฏิบัติธรรมท่านหนึ่ง ได้ประสบเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเวลาใกล้รุ่งของวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๐ โดยคุณอู๋ ได้มีนิมิตฝันไปว่า มีเทพธิดาองค์หนึ่งแต่งชุดขาว ท่าทางสุภาพเรียบร้อย ใบหน้าหมดจดงดงาม ตัดผมสั้น ได้มายืนตรงหน้าพร้อมกับชี้มือมาที่บริเวณหน้าอกของคุณอู๋แล้วกล่าวขึ้นว่า "พระองค์ที่แขวนอยู่นั้นเป็นพระที่ดีมีรัศมีสว่างมาก แต่สว่างเหมือนเวลา ๘ โมงเช้า" (พระที่คุณอู๋แขวนเดี่ยวอยู่เป็นประจำนั้นเป็นพระกรุเก่าแก่จากกรุที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง) เทพธิดาองค์นั้นยังพูดต่อไปอีกว่า "แต่ก็สู้พระองค์นี้ไม่ได้ เพราะพระองค์นี้มีรัศมีสว่างเหมือนพระอาทิตย์เที่ยงวัน" พร้อมกับยื่นพระองค์หนึ่งมาให้ดู

คุณอู๋รับพระองค์นั้นมาพิจารณาดูอยู่ครู่หนึ่งก็มีความคิดว่าพระองค์นี้เป็นพระอะไรไม่เคยเห็นมาก่อน ตรงด้านหลังกลางองค์พระมีของสิ่งหนึ่งลักษณะคล้ายแก้วใสขนาดเล็กฝังอยู่ด้วย และมีอักษรขอมสามสี่ตัว แต่อ่านไม่เป็นจึงไม่ทราบว่าเขียนว่าอะไร พลิกมาด้านหน้าก็เห็นเป็นพระผงสี่เหลี่ยมขนาดเล็กมีสีขาวออกครีม พยายามดูอยู่นานจึงมั่นใจว่ายังไม่เคยเห็นมาก่อนแน่นอน ในใจคิดว่าพระนี้จะดีจริงอย่างที่เทพธิดาบอกหรือ เพราะพระมีขนาดเล็กนิดเดียว จากนั้นก็สะดุ้งตื่น แต่ยังสามารถจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี เพราะเป็นนิมิตที่แปลกประหลาดไม่เคยเจอมาก่อนในชีวิต และเป็นนิมิตที่ชัดเจนเหมือนว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงทีเดียว

ในวันนั้นซึ่งเป็นวันอาทิตย์ คุณอู๋และครอบครัวได้ไปร่วมงานบุญทอดผ้าป่าซึ่งจัดโดยพระนวกะที่วัดหลวงพ่อสดฯ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี และเป็นปกติเมื่อมีเวลาว่างในช่วงเช้าก็ได้เข้าไปนั่งสมาธิที่ใต้ถุนโบสถ์ หลังจากนั้นได้ขึ้นไปกราบพระประธานในโบสถ์ ก็ได้พบกับพระวิวัฒน์ชัยซึ่งคุ้นเคยกันดี ท่านได้ทักถามว่าเคยเห็นพระชุดใหม่ของวัดหรือยัง ก็ตอบท่านว่าเคยแต่ได้ยินยังไม่เคยเห็นเลย ท่านจึงได้หยิบมาให้ดูองค์หนึ่ง เมื่อแรกเห็นก็ทำให้คุณอู๋ตกตะลึงทันที เพราะมีลักษณะเหมือนกับพระองค์ที่เทพธิดานำมาให้ดูไม่ผิดเพี้ยนทั้งขนาด สีสันขององค์พระและการฝังเม็ดพลอยขนาดเล็กที่ด้านหลัง จึงบอกแก่พระวิวัฒน์ชัยอย่างตื่นเต้นว่า "เคยเห็นพระองค์นี้แล้ว แต่เห็นในนิมิตฝันเมื่อเช้านี้เอง" พร้อมกับเล่านิมิตที่ประสบมาให้ท่านฟัง ท่านก็พลอยตื่นเต้นไปด้วย เพราะพระชุดนี้เป็นพระใหม่แต่ก็มีหลายท่านที่ได้รับประสบการณ์เป็นพยานแห่งความศักดิ์สิทธิ์ในระยะเวลาอันสั้น

สาเหตุที่หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี สร้างพระรุ่นพิเศษนี้ขึ้น เนื่องจากทางวัดได้ดำเนินการก่อสร้างหอฉันเพื่อใช้เป็นโรงครัวของวัด เป็นที่ฉันภัตตาหารของพระภิกษุ และเป็นที่ประกอบกิจกรรมทางพระศาสนา ขณะนี้ได้ทำการปรับพื้นที่และลงรากฐานไปบ้างแล้ว โดยผู้ร่วมทำบุญจะได้พระผงสมเด็จธรรมกายเป็นที่ระลึก

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดฯ ได้ดำเนินการรวบรวมผงวิเศษที่เหลือจากการสร้างพระของขวัญ รุ่น ๑ รุ่น ๒ และรุ่น ๓ ซึ่งสร้างสมัยหลวงพ่อสด จนฺทสโร ยังมีชีวิตอยู่ พร้อมทั้งผงจาก

พระของขวัญ รุ่น ๔ ผงว่าน ๑๐๘ ผงจากเกสรดอกไม้ที่ใช้บูชาพระที่วัดหลวงพ่อสดฯ เส้นเกศาของหลวงพ่อภาวนาโกศลเถระ ซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระของวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และที่พิเศษคือผงจากธาตุกายสิทธิ์พญาเหล็ก นำมาบดผสมรวมกันสร้างเป็นพระสมเด็จธรรมกายชุดประวัติศาสตร์รุ่นเทพนิมิต (ชุดพิเศษ) ซึ่งสร้างขึ้นในจำนวนจำกัด

พระชุดนี้เข้าพิธีอธิษฐานจิตตามแนววิชชาธรรมกายตลอดพรรษา ของปี ๒๕๔๐ นำโดยหลวงพ่อพระมหาเสริมชัยและพระสงฆ์ที่เข้าถึงวิชชาธรรมกายแล้วอีกหลายรูปร่วมกันเดินวิชชาโดยน้อมจิตอาราธนาพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ต้นธาตุต้นธรรมในที่สุดละเอียด พร้อมทั้งอาราธนาหลวงพ่อสด (หลวงพ่อวัดปากน้ำ) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย และครูบาอาจารย์ผู้ทำหน้าที่ดูแลรักษาพระศาสนา อาทิ หลวงปู่ใหญ่ หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด สมเด็จพระพุฒาจารย์ย์ (โต) พรหมรังสี หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า ฯลฯ มาร่วมอธิษฐานจิตตั้งผังความศักดิ์สิทธิ์ให้เกิดแก่พระชุดนี้อย่างเต็มที่ ให้สมกับที่จะเป็นพระชุดประวัติศาสตร์ของวัดและของประเทศชาติต่อไป

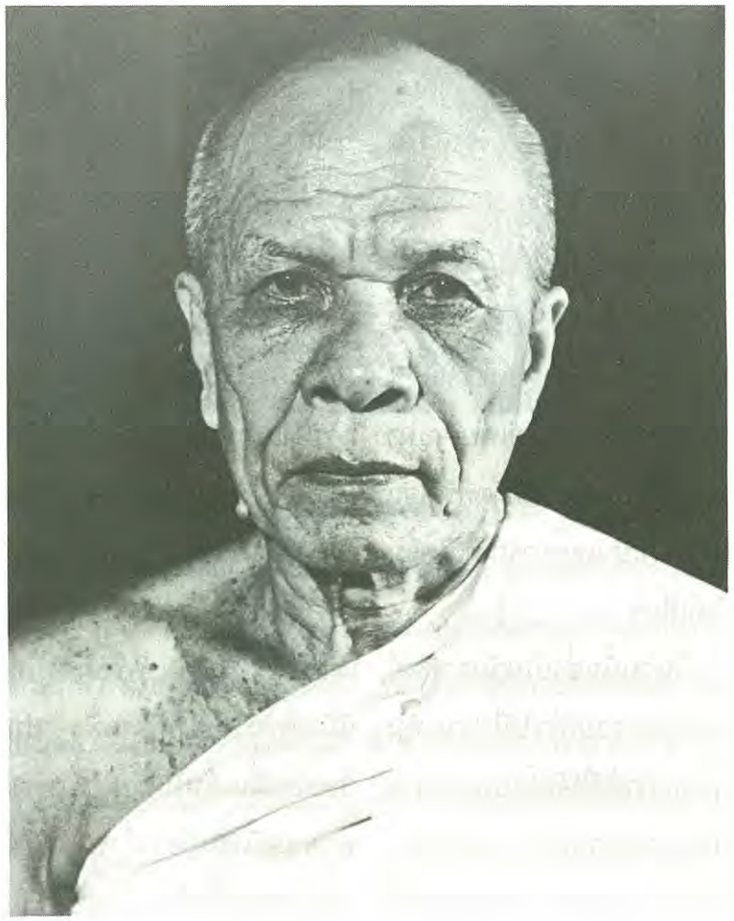

นอกจากนี้ยังได้ตั้งจิตอัญเชิญเทพพรหมฝ่ายสัมมาทิฐิผู้ทรงฤทธิ์อานุภาพ เช่น ท้าวสักกะเทวราช (พระอินทร์) พญานาค พญาครุฑ พญาเหล็ก ฯลฯ เข้าร่วมอธิษฐานจิตให้กับพระชุดนี้อีกคำรบหนึ่งด้วย

ทางวัดตั้งใจที่จะมอบพระรุ่นนี้แก่พุทธศาสนิกชนที่ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดี เพื่อเป็นเครื่องระลึกถึงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณและพระสังฆคุณ เพื่อคุ้มครองรักษาผู้ที่มีไว้ในครอบครองให้รอดพ้นจากภัยพิบัติต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในยุคนี้ โดยได้อธิษฐานจิตให้ครอบคลุมถึงพุทธคุณ ๙ ประการ คือ แคล้วคลาดมหาอุด คงกระพันชาตรี เมตตามหานิยม มหาอำนาจ มหาลาภ คุ้มกันสรรพภัย (รวมถึงภัยจากสงครามนิวเคลียร์) คุ้มกันภัยจากเขี้ยวงาอสรพิษ คุ้มกันภัยจากคุณไสย ไข้ป่า ป้องกันภูติผีปีศาจ และที่พิเศษคือ ตั้งผังพลิกธาตุพลิกธรรมให้เป็นฝ่ายบุญสัมมาทิฏฐิ เพื่อที่ผู้มีไว้ติดตัวจะได้มีจิตใจฝักใฝ่ในการบุญการกุศลอีกด้วย

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าพระชุดนี้เด่นทั้งด้านเนื้อหามวลสารและพุทธคุณ สมกับที่ทางผู้จัดสร้างได้ตั้งใจไว้ ซึ่งผู้ที่ได้มีไว้ต่างก็ประสบกับความศักดิ์สิทธิ์ขององค์พระรุ่นเทพนิมิต (ชุดพิเศษ) นี้ โดยเฉพาะพระภิกษุที่วัดหลวงพ่อสดฯ เอง ซึ่งได้รับแจกไว้ท่านละ ๑ องค์ ต่างได้รับความคุ้มครองอันตรายจากของมีคมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะควบคุมการก่อสร้างภายในวัด ทำให้รอดพ้นจากอันตรายต่าง ๆ จนเป็นที่อัศจรรย์ โดยมีพยานบุคคลที่สามารถยืนยันได้ เช่น พระมหาถิรเดช พระมหาสุจิตต และสามเณรชันรัตน์ เป็นต้น

สำหรับที่มาของชื่อรุ่นเทพนิมิต (ชุดพิเศษ) นี้ ก็เนื่องมาจากเทพนิมิตที่เกิดขึ้นแก่คุณอู๋ดังกล่าวในตอนต้นนั้นเอง

ผู้สนใจที่จะร่วมทำบุญสร้างหอฉัน พร้อมกับรับพระสมเด็จธรรมกายรุ่นต่าง ๆ รวมทั้งรุ่นเทพนิมิต (ชุดพิเศษจิ๋วแต่แจ๋ว) นี้ จะติดต่อได้ที่ สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม. ๑๐๑๐๐ โทร. ๖๒๑-๑๒๓๕-๖ หรือที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ริมถนนสายบางแพ-ดำเนินสะดวก กม.ที่ ๑๔ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ๗๐๑๓๐ โทร. (๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐ หรือ ๒๕๓-๓๕๒ ต่อ ๒๒๐ ได้ทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดราชการ

■■■■

ประวัติและการบริหารวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม และ สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย

อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

โดย

พระมหาเสริมชัย ชยมงคฺโล ป.ธ.๖, รป.ม. (ม.ธ)

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ข. พระที่ปรึกษาและพระพี่เลี้ยง พระนวกภิกษุ[๒๓]

เพื่อให้พระนวกภิกษุ ได้มีความรู้ในระเบียบวินัยและวัตรปฏิบัติขั้นพื้นฐานของการเป็นพระภิกษุที่จะพึงปฏิบัติในการอยู่ศึกษาและอบรมพระธรรมและพระวินัย ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามนี้ โดยความสงบ เรียบร้อย และให้งดงามด้วยศีลาจารวัตร จึงแต่งตั้งให้พระภิกษุดังต่อไปนี้

๑. พระมหาศักดา สุมโน เป็น**ที่ปรึกษาพระพี่เลี้ยงพระนวกภิกษุ**

๒. พระสัจจา จนฺทวํโส เป็น**ที่ปรึกษาพระพี่เลี้ยงพระนวกภิกษุ**

๓. พระเล็ก สุวณฺโณ เป็นพระพี่เลี้ยงพระนวกภิกษุ

๔. พระสุบรรย์ สุธีโร เป็นพระพี่เลี้ยงพระนวกภิกษุ

๕. พระมณฑล อตฺตทนฺโต เป็นพระพี่เลี้ยงพระนวกภิกษุ

ให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอบรมแนะนำระเบียบวินัยและวัตรปฏิบัติขั้นพื้นฐานของการเป็นพระภิกษุที่จะพึงปฏิบัติ แก่พระนวกภิกษุ เพื่อการอยู่ร่วมกันโดยความสงบเรียบร้อยสันติสุข และให้งดงามด้วยศีลาจารวัตร เพื่อความเจริญรุ่งเรืองในธรรมของผู้เข้ามาศึกษาและอบรมพระธรรมพระวินัย ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามนี้ เพื่อให้เป็นที่ตั้งแห่งความเลื่อมใสศรัทธา และเป็นที่พึ่งทางใจแก่สาธุชนได้

๒๓ คำสั่งที่ ๔/๒๕๓๕ ในภาคผนวก

ค. พระผู้ปกครอง พระที่ปรึกษา และพระพี่เลี้ยงสามเณร[๒๔]

เพื่อให้การปกครองดูแลสามเณรให้อยู่ร่วมกันด้วยความสงบเป็นระเบียบเรียบร้อย ให้มีความสมัครสมานสามัคคีกัน ให้มีศีลาจารวัตรงดงาม และให้มีการศึกษาภาคปริยัติ อบรมภาคปฏิบัติภาวนาธรรมให้ได้ผลดี และเพื่อให้มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนหน้าที่รับผิดชอบของพระพี่เลี้ยงสามเณร ตามความเหมาะสมแก่กำลังของพระภิกษุเจ้าหน้าที่ของวัด จึงแต่งตั้งพระภิกษุดังต่อไปนี้เป็นพระพี่เลี้ยงช่วยดูแลสามเณร ให้เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ ดังที่กล่าวข้างต้นนี้ ดังต่อไปนี้

๑. พระมหาปราโมทย์ ปโมทิโต เป็น**พระผู้ปกครองสามเณร**

๒. พระอุบล สนฺตมโน เป็น**ที่ปรึกษาพระพี่เลี้ยงสามเณร**

๓. พระสายชล กิตฺติชญฺโญ เป็น**ที่ปรึกษาพระพี่เลี้ยงสามเณร**

๔. พระนิติศักดิ์ อุปสโม เป็นเลขานุการพระผู้ปกครองสามเณร

๕. พระนพพร คนฺธสีโล เป็นพระพี่เลี้ยงสามเณร

๖. พระสมชาย จนฺทสาโร เป็นพระพี่เลี้ยงสามเณร

๗. พระเฉลิมพล ธมฺมพโล เป็นผู้ช่วยพระพี่เลี้ยงสามเณร

๑. ให้พระพี่เลี้ยงสามเณรขึ้นตรงต่อผู้ปกครองสามเณร ให้ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันตามนโยบายและคำสั่งของพระผู้ปกครอง ให้ปรึกษาหารือพิจารณาตัดสินปัญหาร่วมกัน และให้ปฏิบัติต่อสามเณรไปในแนวทางเดียวกัน ด้วยพรหมวิหารธรรม สาราณียธรรม และอปริหานิยธรรม

๒. ให้พระพี่เลี้ยงสามเณรมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันดังต่อไปนี้

๒.๑ อบรมศีลาจารวัตรและธรรม ดูแลสามเณรให้

๒๔ คำสั่งที่ ๕/๒๕๓๕ ในภาคผนวก

ประพฤติอยู่ในกรอบแห่งศีลธรรม กฎระเบียบและนโยบายของวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เมื่อสามเณรประพฤติผิดศีล ผิดธรรม ประพฤติผิดกฎระเบียบ และ/หรือนโยบายของวัด ให้พระพี่เลี้ยงปรึกษาพิจารณาความผิดของสามเณรร่วมกัน แล้วเสนอพระผู้ปกครองเพื่อพิจารณาตัดสิน

๒.๒ ดูแลการศึกษา โดยจัดหาหนังสือให้สามเณรได้ศึกษา

๒.๓ ดูแลการเงินของสามเณร โดยการรับฝากเงินของสามเณร และการนำเงินฝากธนาคาร การพิจารณาให้ถอนเงิน การทำบัญชีรับฝากเงิน และการถอนเงินของสามเณร การทำรายงานการเงิน และการประกาศให้ทราบเป็นครั้งคราว

๒.๔ ดูแลการเบิกของ เมื่อต้องการเครื่องอุปโภคบริโภค ให้สามเณรเขียนรายการ ของที่ต้องการเบิกใช้มาให้พิจารณาอนุญาต ก่อนนำใบเบิกไปเบิกของกับผู้ดูแลรักษาคลัง

๒.๕ มอบหมายให้สามเณรรับผิดชอบหน้าที่การงานตามที่เห็นสมควร และตรวจตราดูแลการทำงานของสามเณรให้เรียบร้อย

๒.๖ อื่น ๆ

- พิจารณาเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป-กลับ ให้สามเณรกลับเยี่ยมบ้านได้ปีละ ๒ ครั้ง ๆ ละ ไม่เกิน ๗ วัน
- ดูแลสามเณรเมื่อเจ็บไข้ และ/หรือนำส่งโรงพยาบาล
- ดูแลให้สามเณรรักษาความสะอาดที่อยู่อาศัยของตน และบริเวณรอบที่อยู่อาศัย
- ดูแลให้สามเณรรักษาบริขารให้เรียบร้อย
- ให้คำปรึกษาเมื่อสามเณรมีปัญหา

ฯลฯ

ง. การจัดการโรงครัว และหอฉัน[๒๕]

เพื่อให้การจัดการกิจการโรงครัว หอฉัน และการดูแลปกครองคนงานในโรงครัวและแม่ชี อุบาสก อุบาสิกา ฆราวาส ผู้มาอยู่ปฏิบัติธรรม ดูแลการใช้รถยนต์และการซ่อมแซม เป็นไปโดยความเรียบร้อย ข้าพเจ้าจึงได้แต่งตั้งให้ **พระมหาสัจจา จนฺทวํโส**

๑. เป็น**ผู้ปกครอง**คนงานโรงครัว แม่ชี อุบาสก อุบาสิกา ฆราวาส ผู้มาอยู่ปฏิบัติธรรม และพนักงานขับรถยนต์ปิคอัพและรถตู้

๒. ดูแลการจัดการกิจการโรงครัว หอฉัน อุปกรณ์โรงครัว โดยมี

พระพงศนันท์ กลฺยาณธมฺโม เป็นผู้ช่วย

พระจิรวัฒน์ ญาณโสภโณ เป็นผู้ช่วย

พระนิติศักดิ์ อุปสโม เป็นผู้ช่วย (ฝ่ายการซ่อมแซมรถยนต์)

พระเกรียงศักดิ์จิรสกฺโก เป็นผู้ช่วย (ฝ่ายการซ่อมแซมรถยนต์)

แม่ชีประยูร ระฆังสมบูรณ์ เป็นที่ปรึกษา (ฝ่ายกิจการโรงครัวและฝ่ายการปกครองแม่ชี)

แม่ชีอุไร คงหมึก เป็นผู้ช่วย (ฝ่ายการปกครองแม่ชี-พิธีบวช)

ผ.ศ.อรวรรณ เวศอุไร เป็นผู้ช่วย (ฝ่ายการปกครองคนงานโรงครัว)

๔. การจัดการการเงินและการบัญชีรายรับ-จ่าย ของวัด[๒๖]

เพื่อให้การรับ-จ่ายและการทำบัญชีเงินทุกประเภทของวัด และการขออนุมัติเบิกเงิน เป็นไปโดยความถูกต้องเรียบร้อยและเหมาะสม ข้าพเจ้าจึงแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. **พระมหาปราโมทย์ ปโมทิโต** ทำหน้าที่รับผิดชอบ

๑.๑ ดูแลรับ-จ่ายเงินและการทำบัญชีเงินทุกประเภทของวัด

๑.๒ ร่วมกับ**พระมหาสุจิตต สุจิตฺโต** พิจารณาการขอเบิกเงินกองกลางของวัด เพื่อเสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเงินต่อเจ้าอาวาส

๒. **พระมหาสุจิตต สุจิตฺโต** ทำหน้าที่รับผิดชอบร่วมกับ**พระมหาปราโมทย์ ปโมทิโต** พิจารณาการขอเบิกเงินกองกลางของวัด เพื่อเสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเงินต่อเจ้าอาวาส

๓. **พระมหาสัจจา จนฺทวํโส ทำหน้าที่รับผิดชอบ**

๓.๑ ในการรับ-จ่าย-เก็บรักษาหรือนำฝากธนาคาร-การทำบัญชี และในการพิจารณาการขอเบิกเงินสวัสดิการสงฆ์ เพื่อเสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเงินต่อเจ้าอาวาส

๓.๒ ในการขอเบิก-จ่ายเงินและการทำบัญชีเงินโรงครัว โดยมี

พระพงศนันท์ กลฺยาณธมฺโม เป็นผู้ช่วย

แม่ชีประยูร ระฆังสมบูรณ์ เป็นผู้รับ-จ่าย และการทำบัญชีเงินค่ากับข้าว

๔. **พระสมชาย จนฺทสาโร** ทำหน้าที่รับผิดชอบในการรับ-จ่าย-เก็บรักษา หรือนำฝากธนาคาร และทำบัญชีเงินฝากส่วนตัวของสามเณร

๕. **พระอัทธวัจน์ นนฺทิโย** ทำหน้าที่รับผิดชอบ**ดูแลการรับเงิน-การเก็บรักษา และการนำส่งเงินรายรับทั้งหมดทุกประเภทของฝ่ายประชาสัมพันธ์ เข้าบัญชีเงินประเภทต่าง ๆ ของวัด เพื่อส่งฝากเข้าบัญชีธนาคาร** และการทำ บัญชีเงินรายรับและเงินนำส่งทุกประเภทของฝ่ายประชาสัมพันธ์ โดยมี

---

๒๕ *คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๓๘*

๒๖ *คำสั่งที่ ๑๔/๒๕๓๘*

พระอธิโชค สุโชโต เป็นผู้ช่วย

พระนิติศักดิ์ อุปสโม เป็นผู้ช่วย

พระหลิ่ม มหาญาโณ เป็นผู้ช่วย และ

นางสุพรรณี หังสสูต เป็นผู้ทำหน้าที่**ช่วยรับเงินรายรับ-การเก็บรักษา-การนำส่งเข้าบัญชีเงินทุกประเภทของวัดเพื่อส่งฝากเข้าบัญชีธนาคารและการทำบัญชีเงินรายรับและเงินนำส่งทุกประเภทของฝ่ายประชาสัมพันธ์**

๖. พระหลิ่ม มหาญาโณ ทำหน้าที่รับผิดชอบในการ**ทำบัญชีผู้ตั้งทุน**และ**ผู้เพิ่มทุนนิธิการศึกษาอบรมและเผยแพร่** และ**ทำบัญชีนำส่งเงินทุนนิธิฯ** ให้พระจารุวัฒน์ จารุวฑฺฒโน ส่งฝากเข้าบัญชีธนาคาร โดยมี

พระปรีชา ปรีชาโน เป็นผู้ช่วย

สามเณรกิตติศักดิ โสภาที เป็นผู้ช่วย

๗. พระจารุวัฒน์ จารุวฑฺฒโน ทำหน้าที่รับผิดชอบในการ**รับเงินทุกประเภทตาม ข้อ ๓.๑, ๔, ๕ และข้อ ๖ ฝากเข้าบัญชีธนาคารทันที การจ่ายเงินที่ได้รับอนุมัติจ่ายจากเจ้าอาวาสแล้ว โดยจ่ายเงินเป็นเช็คธนาคาร มีลายเซ็นของเจ้าอาวาสกับผู้ช่วยเจ้าอาวาสอีก ๑ รูปด้วยเสมอ และการทำบัญชีการรับจ่ายเงินกองกลางของวัด** นอกจากเงินประเภทตาม ข้อ ๓.๑, ๔, ๕ และข้อ ๖

๘. พระวรรณพงศ์ วณฺณวํโส ทำหน้าที่รับผิดชอบ**ช่วยดูแลการรับ-จ่าย และนำส่งเงินทุกประเภทตามข้อ ๗ ฝากเข้าบัญชีธนาคาร และการจดบันทึกการรับ-จ่ายเงินในบัญชีให้ถูกต้องเรียบร้อย**

๙. พระภาสกร ปภากโร ทำหน้าที่รับผิดชอบ**ดูแลการรับ-จ่ายเงิน การเก็บรักษาและส่งเข้าฝากชีธนาคาร และการทำบัญชีเงินประเภทต่าง ๆ ที่สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญวัดสระเกศ กรุงเทพฯ ให้ถูกต้องเรียบร้อย โดยมี

๙.๑ **น.ส.ภาวิดา ตรีนุชจรัสกุล** เป็นผู้ทำหน้าที่**รับเงินรายรับทุกประเภท ที่สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย การเก็บรักษา**และ**ส่งเงินฝากเข้าบัญชีธนาคาร** และ**การทำบัญชีการรับจ่ายเงิน** และ**เงินนำส่งฝากเข้าบัญชีธนาคาร**

๙.๒ **น.ส.เปรมยุดา ศิริบัณฑิตย์กุล** เป็นผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการ**นำส่งเงินฝากเข้าบัญชีธนาคาร**

๙.๓ **น.ส.อังคณา นะตะ** เป็นผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการ**รับเงินค่าบูชาหนังสือธรรมและอื่น ๆ แล้วนำส่งเข้าบัญชีธนาคาร ตามข้อ ๙.๑**

(๓) ฐานะการเงินของวัด

๑. รายจ่าย

นับตั้งแต่ที่ได้รับการประกาศตั้งเป็น **"วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม"** เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นมานั้น ทางวัดมี**รายจ่ายหลัก ๆ ที่สำคัญเป็นประจำ** ดังต่อไปนี้

๑.๑ **เป็นค่าก่อสร้างถาวรวัตถุที่จำเป็น** ได้แก่ เสนาสนะเพิ่มเติม ถนน สะพาน โรงคลังพัสดุ และโรงเรียนปริยัติธรรม ฯลฯ

๑.๒ **เป็นค่าซื้อที่ดิน**แปลงที่อยู่ติดที่ดินของวัด หรือของมูลนิธิ (ในส่วนที่ยังไม่ได้โอนให้กับวัด)บ้าง

๑.๓ **เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่ดิน เพื่อปลูกสวนป่า ขุดลอกคลอง พัฒนาแหล่งน้ำ ฯลฯ**

๑.๔ **เป็นค่าใช้จ่ายในการให้การศึกษาภาคปริยัติธรรม** ทั้งแผนกนักธรรมและแผนกบาลี แก่พระภิกษุและสามเณร

๑.๕ **เป็นค่าใช้จ่ายในการให้การอบรมและเผยแพร่ธรรมปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกวัด ทั้งในและนอกประเทศ และทางสื่อมวลชน** ได้แก่ทางวิทยุ กว่า ๓๐ สถานี ทางโทรทัศน์สีช่อง ๙ ของ อ.ส.ม.ท. และเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และเทปสอนภาวนาธรรม

๑.๖ **เป็นค่าภัตตาหารเลี้ยงพระภิกษุ สามเณร และอุบาสก อุบาสิกา** ทั้งที่อยู่ประจำและทั้งที่มาเข้ารับการอบรมชั่วคราว ตลอดทั้งปี

๑.๗ **เป็นค่าจ้างแรงงานแก่พนักงานขับรถ คนงานโรงครัว คนงานทำสวน และค่าปุ๋ยบำรุงต้นไม้**

๑.๘ **ให้เป็นทุนสงเคราะห์นักเรียนชั้นประถม และมัธยมทุกปี**

๑.๙ **ช่วยการกุศลภายนอก**

วัดตามสมควร

๑.๑๐ **เป็นค่านิตยภัตรแก่พระภิกษุสามเณรที่อยู่ประจำหมดทั้งวัด**

กรณีเรื่อง**การจ่ายเงินเป็นค่านิตยภัตรแก่พระภิกษุสามเณรที่อยู่ประจำ หมดทั้งวัดนี้** ก็เพราะว่า **วัดนี้มีระเบียบสมบัติพิเศษว่าปัจจัยเอกลาภที่เกิดแก่พระภิกษุและสามเณรใด โดยที่เจ้าภาพมิได้ระบุเฉพาะเจาะจงว่า จะถวายให้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวแล้ว ให้ส่งเข้าเป็นเงินกองกลาง** ถือเป็น **"เงินสวัสดิการสงฆ์" เพื่อให้ได้ใช้สอยร่วมกัน**

ปัจจัยเอกลาภนี้ โดยทั่วไปก็จะเกิดแก่สมภารหรือ**เจ้าอาวาสมากที่สุด นอกนั้นก็จะมีลดหลั่นกันไป ตามแต่จะได้รับกิจนิมนต์** ซึ่งก็ได้หมุนเวียนพระภิกษุทั้งหมดไปรับกิจนิมนต์ที่มีมา**ส่วนสามเณรนั้นแทบจะไม่เคยได้รับกิจนิมนต์เลย** (เพราะญาติโยมนิมนต์แต่พระภิกษุแทบทั้งสิ้น)

ข้าพเจ้าจึงมีความดำริขึ้นว่า **เงินทองเป็นวัตถุอนามาสของพระภิกษุ สามเณร หากพระภิกษุได้รับเงินทองเองก็ดี ให้ผู้อื่นรับไว้ให้ก็ดี เมื่อมีความยินดีแล้ว ย่อมต้องอาบัติปาจิตตีย์ แม้จะเป็นลหุกาบัติที่พ้นได้ด้วยการแสดง (เทศนาคามินี) ก็เป็นบาปอกุศลอยู่นั่นแหละ ควรจะมีทางช่วยให้พระภิกษุสามเณรวัดนี้รวมทั้งตัวสมภารเจ้าวัดด้วยได้บรรเทาบาปอกุศลนี้** โดยประการ**ให้ทุกคนที่ได้รับปัจจัยเอกลาภมาส่งเข้าเป็นสมบัติส่วนกลางของสงฆ์** ชื่อ **"เงินสวัสดิการสงฆ์" เพื่อแบ่งเฉลี่ยกันใช้สอยร่วมกัน เพื่อปฏิบัติศาสนกิจอันเป็นส่วนรวมของสงฆ์ พระภิกษุสามเณรก็จะปล่อยวางอุปาทานในปัจจัยคือเงินทองดังกล่าว ไม่ยึดถือว่าเป็นของตนเป็นการลดกิเลสตัณหาอุปทานไปในตัวเสร็จต่อเมื่อพระภิกษุสามเณรใดมีกิจธุระจำเป็นเพื่อการปฏิบัติศาสนกิจใดก็เบิกใช้สอยได้ทุกคนสบายใจกันหมดทั้งวัด ขอให้สมภารเจ้าอาวาสเป็นผู้เสียสละเอกลาภใหญ่ของตนเท่านั้นแหละ ทุกอย่างก็ถูกต้องตามพระธรรมพระวินัย และบริสุทธิ์ยุติธรรมดี**

ข้าพเจ้าจึงวางระเบียบปฏิบัติพิเศษนี้ไว้ เพื่อปิดกั้นประตูอบายแก่ทั้งตนเอง และทั้งพระภิกษุสามเณรลูกวัด และเมื่อพอมีเงินเหลือบ้าง ก็ได้จัดสรรแบ่งเป็นเงินนิตยภัตร ถวายพระภิกษุสามเณรหมดทั้งวัด เป็นประจำทุกเดือน แรก ๆ ก็ได้แบ่งถวายเดือนละ ๑๐๐-๒๐๐-๓๐๐-๕๐๐ บาทเป็นอย่างยิ่ง สมภารเจ้าวัดได้เดือนละ ๕๐๐ บาทมาหลายปี เพิ่งจะอนุมัติขึ้นเงินค่านิตยภัตร ในเดือนกรกฎาคมศกนี้ (พ.ศ.๒๕๓๘) เองดังต่อไปนี้

เงินนิตยภัตร**ชั้นพิเศษ** สำหรับเจ้าอาวาส เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท

เงินนิตยภัตร**ชั้นเอก** สำหรับพระสงฆาธิการ เดือนละ ๘๐๐ บาท สำหรับพระเถระที่มิใช่พระสังฆาธิการ เดือนละ ๖๐๐ บาท

เงินนิตยภัตร**ชั้นโท** สำหรับพระมัชฌิมะ เดือนละ ๔๐๐ บาท

เงินนิตภัตร**ชั้นตรี** สำหรับพระนวกะผู้ได้พรรษาแล้ว เดือนละ ๒๐๐ บาท

สำหรับสามเณรผู้ได้พรรษาแล้ว เดือนละ ๒๐๐ บาท

(พระนวกภิกษุหรือสามเณรผู้ยังไม่ได้พรรษา ยังไม่จ่ายนิตยภัตรให้)

เฉพาะสมภารเจ้าวัดนี้ได้สละนิตยภัตรของตนเดือนละ ๑,๐๐๐ บาทนั้น เฉลี่ยถวายพระภิกษุสามเณรรูปละ ๑๐๐ บาท เดือนละ ๑๐ รูปที่อยู่ประจำวัดนี้เรื่อยไป ครบจำนวนพระภิกษุสามเณรทั้งวัดแล้ว ก็เริ่มต้นถวายตั้งแต่รูปที่มีอาวุโสพรรษาสูงสุดลงมาต่อ ๆ ไปใหม่อีก **เพราะสมภารได้รับนิตยภัตรจากรัฐบาลแล้วเดือนละ ๕๐๐ บาท และพอมีปัจจัยที่ญาติโยมถวายให้ใช้สอยเป็นส่วนตัวบ้าง**

พระภิกษุ และสามเณร วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามนี้ จึงเป็นผู้ (แทบจะ) ไม่มีเงินส่วนตัวเลย เว้นแต่บางครั้งจะมีญาติโยมบางท่านถวายเจาะจงแก่ภิกษุสามเณรบางรูป เพื่อให้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวบ้างเท่านั้น และ**แม้กระนั้นปัจจัยที่ได้จากนิตยภัตร**หรือ**จากญาติโยมที่เจาะจงถวายให้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวบ้างนี้ ก็ให้ถือว่าเป็นเงินใช้จ่ายเพื่อสงฆ์คือเพื่อการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกันของสงฆ์ จะได้ไม่คิดโลภ หรือยินดีว่าได้มีไว้เป็นสมบัติเพื่อเสวยสุขส่วนตนก็จะพอคุ้มครองใจตนจากอาบัติและจากบาปอกุศล เพราะไม่เจตนารับด้วยความยินดีว่าเป็นของตน ได้** อีกโสดหนึ่ง

๒. รายได้

วัดมีรายได้หลัก ๆ ที่สำคัญแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ***เงินรายได้ส่วนกลาง*** ได้จาก

การที่**มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย**จัดกองกฐินสามัคคี**ในวันอาทิตย์** (ประมาณ) สัปดาห์แรก**ภายหลังแต่วันออกพรรษาของทุกปี**

มูลนิธิฯ จัด**กองผ้าป่าสามัคคี "วันวิสาขบูชา"** ของทุกปี

คณะพระนวกภิกษุ จัด**กองผ้าป่าสามัคคี "วันนวกานุสรณ์" เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)**

บรรลุธรรม คือวันเพ็ญเดือน ๑๐ ของทุกปี (ถ้าไม่ตรงกับวันอาทิตย์ ก็เลื่อนไปเป็นวันอาทิตย์)

ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคบำรุงวัดโดยทั่วไป หรือ**ร่วมรับเป็นเจ้าภาพสิ่งก่อสร้าง** เช่น **เจ้าภาพร่วมสร้างเสนาสนะ อุโบสถ "วิหารหลวงพ่อสด" ถนน สะพานภายในวัด** ฯลฯ และเป็นเจ้าภาพร่วมหรือทั้งหมดในเรื่องอื่น ๆ เช่น **เจ้าภาพภัตตาหาร-น้ำปานะเลี้ยงพระภิกษุสามเณร** ทั้งในยามปกติและในระหว่างการอบรมพระกัมมัฏฐาน เจ้าภาพถวายหนังสือ-คัสเซทเทป-วีดีโอ-ลูกแก้วถวายพระภิกษุที่มาเข้ารับการอบรมพระกัมมัฏฐาน หรือที่หน่วยพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายเคลื่อนที่ออกไปสอนยังจังหวัดต่าง ๆ ฯลฯ

ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารประเภทบัญชีเงินฝากประจำ เช่น ดอกเบี้ยเงินฝาก **"ทุนนิธิภัตตา-หารคิลานเภสัช"** และ **"ทุนการศึกษาอบรมและเผยแพร่"** เป็นต้น

เงินตั้งตู้รับบริจาค เป็นค่าน้ำ-ค่าไฟฟ้า-โทรศัพท์-เผยแพร่ธรรม ฯลฯ

ได้ฝากไว้ในบัญชีธนาคาร**ประเภทบัญชีเงินฝากบัญชีออม-ทรัพย์** โดยมีกำหนดเวลา นำเงินจากแหล่งต่าง ๆ มาเข้าบัญชีกองกลาง แล้วส่งฝากเข้าบัญชีธนาคารทันทีในวันนั้น ไม่ข้ามคืน

เงินดังกล่าวนี้ ได้มาก็จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายทั่วไป และเป็นค่าก่อสร้างถาวรวัตถุต่าง ๆ ได้แก่ อุโบสถ เสนาสนะ ถนน สะพาน และโรงเรียนปริยัติธรรมเป็นต้น จึงมีเงินเหลือน้อย

๒.๒ เงินทุนนิธิภัตตาหารคิลานเภสัช

ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคตั้งเป็นทุนนิธิฯ และเพิ่มทุน ฝากเข้าธนาคารประเภทบัญชีเงินฝากประจำ เพื่อเก็บดอกผลมาใช้จ่ายเป็นค่าภัตตาหารเลี้ยงพระภิกษุสามเณร และอุบาสก อุบาสิกาผู้มาอยู่ปฏิบัติธรรมที่วัด ปัจจุบัน (๑ กันยายน ๒๕๓๘) มีเงินทุนรวมประมาณ ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบสองล้านบาท)

๒.๓ เงิน"ทุนนิธิการศึกษาอบรมและเผยแพร่ธรรม"

โดยผู้มีจิตศรัทธาบริจาคตั้งทุนนิธิฯ และเพิ่มทุน ฝากเข้า ธนาคารประเภทบัญชีเงินฝากประจำ ปัจจุบัน (๑ กันยายน ๒๕๓๘) มีเงินทุนรวมประมาณ ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสี่แสนบาท)

๒.๔ เงินสวัสดิการสงฆ์

เป็นเงินที่พระภิกษุวัดนี้ได้รับเนื่องในกิจนิมนต์ต่าง ๆ หรือ เนื่องในการไปบรรยายธรรมหรือสอนธรรมในที่ต่าง ๆ และเนื่องในการถวายสังฆทานแก่พระภิกษุสงฆ์ ทั้งภายในภายนอกวัด ฯลฯ ฝากเข้าบัญชีธนาคาร**ประเภทบัญชีเงินฝากออมทรัพย์** ปัจจุบันมีประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนบาท)

*๒.๕ เงิน **"ทุนสงเคราะห์นักเรียนชั้นประถม"** และเงิน **"ทุนสงเคราะห์นักเรียนชั้นมัธยม"*** ที่พระภิกษุวัดนี้ พากันบริจาคตั้งทุนและเพิ่มทุนคนละเล็กคนละน้อย ฝากประจำไว้เพื่อเก็บดอกผลมาเป็นทุนสงเคราะห์นักเรียนชั้นประถมและมัธยม ในวันอาสฬหบูชาทุกปี ฝากเข้าธนาคาร**ประเภทบัญชีเงินฝากประจำ** มีไม่มาก

ส่วน **"เงินฝากส่วนตัวของสามเณร"** ไม่จัดเป็นรายได้ของวัด

(๔) ทรัพย์สินของวัด

ณ ที่นี่คงจะไม่จำเป็นต้องชี้แจงฐานะสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นของบริโภคใช้สอย หมดไปในระยะเวลาไม่นาน ข้าพเจ้าจึงจะขอชี้แจงแต่เฉพาะอสังหาริมทรัพย์โดยย่อพอเห็นภาพพจน์ได้

๑. สิ่งก่อสร้างอันเป็นถาวรวัตถุ

ถึง ณ บัดนี้ (๑ กันยายน ๒๕๓๘) ได้มีถาวรวัตถุดังต่อไปนี้

๑.๑ กุฏิพระ ขนาด ๖ x ๖ เมตร สำหรับพระภิกษุอยู่ได้หลังละ ๒ รูป จำนวน ๑๒ หลัง ราคาค่าก่อสร้างเฉลี่ยหลังละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท เป็นมูลค่าก่อสร้างรวม ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านแปดแสนบาท)

๑.๒ **กุฏิเจ้าอาวาส** ๑ หลัง ราคาค่าก่อสร้าง ๔๕๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๑.๓ **ศาลาเอนกประสงค์** ขนาด ๒๔ x ๓๖ เมตร ๑ หลัง มูลค่าก่อสร้าง ๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกล้านห้าแสนบาท)

๑.๔ **อาคารที่พักพระภิกษุ ๒ ชั้น** ขนาด ๙ x ๕๒ เมตร มี ๒๔ ห้อง สำหรับพระภิกษุอาศัยอยู่ได้ ๔๘ รูป มูลค่าก่อสร้าง ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านบาท)

มีโครงการจะก่อสร้างหลังที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไปตามความจำเป็น

๑.๕ **เรือนรับรองทรงไทย** ฝาไม้สัก ส่วนอื่นเป็นไม้เนื้อแข็ง ชั้นล่างจัดทำเป็น**สำนักงาน "สารบรรณ"** ของวัด ๑ หลัง มูลค่าก่อสร้าง ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)

๑.๖ **โรงเรียนปริยัติธรรม** ๑ หลัง ขนาด ๑๒.๕ x ๖๐ เมตร เป็นอาคาร ๓ ชั้น **มูลค่าก่อสร้าง** ๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดล้านห้าแสนบาทถ้วน)

๑.๗ **วิหาร "หลวงพ่อสด"** [หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)] ๑ หลัง **มูลค่าก่อสร้าง ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท** (หกล้านบาท) พระเดชพระคุณพระธรรมปัญญาบดี วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เป็นเจ้าภาพ ห้าล้าน-

ห้าแสนบาท กับญาติโยมร่วมอีกประมาณห้าแสนบาท

๑.๘ **ห้องน้ำถาวร** ที่อยู่ภายนอกอาคาร สำหรับสาธุชนทั่วไป ๓๖ ห้อง และ

๑.๙ สะพานคอนกรีตข้ามคลอง ๗ แห่ง รวมมูลค่าก่อสร้าง ๒,๐๓๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสามหมื่นบาท)

๑.๑๐ ถนนครีตหน้าวัดและภายในวัด รวมเป็นมูลค่าก่อสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ (หนึ่งล้านแปดแสนบาท)

๑.๑๑ **อุโบสถ** เป็นอาคารคอนกรีต ๒ ชั้นและมีชั้นลอยอีก ๑ ชั้น ใช้พื้นที่อุโบสถชั้นบนสุดเป็นที่ทำสังฆกรรม **มูลค่าก่อสร้าง ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท** (ยี่สิบห้าล้าน บาทถ้วน)

ออกแบบโดย ผศ.ดร. ภิญโญ สุวรรณคีรี เป็นรูปแบบทรงสถาปัตยกรรมที่ชื่อว่า "ทรงมุขประเจิด" เป็นการออกแบบในลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยแบบช่างในราชสำนักหรือช่างหลวง บานประตูหน้าต่างเป็นทองแดงลายดุนนูน กรอบเช็ดหน้าประตูและหน้าต่างเป็นทองแดง ลักษณะนี้ยังไม่ปรากฏที่วัดใดในยุคนี้มาก่อน ไม่ว่าจะเป็นคันบวย หรือลักษณะของคันทวยที่เป็นหงส์

อุโบสถประกอบด้วยหมู่อาคารเรียงรายล้อมรอบอีก ๖ หลัง คือ วิหารราย ๔ หลัง วิหารแกลบ ๒ หลัง เพื่อประดิษฐานพระพุทธรูปที่สำคัญและตู้พระไตรปิฎก

อาคารทั้งหมดอยู่บนเกาะมีน้ำล้อมรอบ จัดสรรเป็นเขตพุทธาวาสโดยเฉพาะ

นายเฉลิมชัย ชงาภรณ์ นายช่างศิลป์ผู้ปั้นสร้างสรรค์ลวดลายหน้าบัน คันทวย ช่อฟ้า ใบระกา ฯลฯ ของอุโบสถ วิหารราย และวิหารแกลบ ด้วยศิลปะปูนปั้น และทำบานประตู หน้าต่าง และกรอบเช็ดหน้า ของอุโบสถและ

วิหารแกลบ ที่เป็นทองแดงทั้งหมด

นายธนิต และนายกนก เล็กพงศ์ นายช่างศิลป์ผู้ปั้นสร้างสรรค์ลวดลายฐานชุกชีแท่นพระพุทธปฏิมา ผนังและเพดานภายในอุโบสถและวิหารแกลบ ซุ้มพระพุทธรูปยืนปางโปรดสัตว์ ที่ผนังอุโบสถด้านนอก ด้วยศิลปะปูนตำลวดลายทั้งหมดประดับด้วยหินรัตนชาติประมาณกว่า ๓๐,๐๐๐ ชิ้น

ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ประกอบพิธีสวดถอนติจีวรวิปปวาส และ**สมานสังวาสสีมาอุโบสถ** และได้ประกอบ**พิธีผูกพัทธสีมา บนพื้นที่เขตพัทธสีมา กว้าง ๔๑.๑๕ เมตร ยาว ๕๗.๔๐ เมตร เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เวลาประมาณ ๑๒.๓๐ น.** โดยมี **เจ้าประคุณหลวงพ่อสมเด็จ พระอุปัชฌาย์ (สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์) วัดสามพระยา เจ้าคณะใหญ่หนกลาง เป็นประธานในพิธี**

ในวันประกอบพิธีผูกพัทธ-สีมานั้น ได้มีปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ด้วยพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ ของผู้เจริญวิชชาธรรมกาย และ (เข้าใจว่า)ด้วยเทวานุภาพผู้มาร่วมอนุ-โมทนาอีกด้วย ปรากฏรู้-เห็นกันทั่วปริมณฑลพิธีเป็นที่น่าอัศจรรย์ ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าควรบันทึกไว้เป็นประวัติของการสร้างวัดนี้เพื่อให้สาธุชนรุ่นหลังได้ทราบไว้ด้วยว่า

(ก) ในวันพิธีสวดถอนติ-จีวรวิปปวาส และ**สมานสังวาสสีมาอุโบสถ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน อันเป็นระยะเวลาปลายฤดูร้อนต่อเริ่มฤดูฝนซึ่งโดยปกติอากาศจะร้อนจัดมาก** (ถ้าไม่มีเมฆฝนหรือฝนยังไม่ตก) **เฉพาะแต่ในวันพิธีนี้ได้มีเมฆครึ้มลอยมาปิดบังทั่วบริเวณ ตั้งแต่ก่อนเที่ยงวันทรงอยู่อย่างนั้นจนถึงเวลาเริ่มพิธี ๑๖.๐๐ น. และตลอดไปจนเสร็จพิธีเวลาประมาณ ๑๘.๑๕ น.** ซึ่งเป็นเวลาเย็นและเริ่มเป็นเวลาค่ำ ทำให้อากาศไม่ร้อน และยังมีลมพัดอ่อน ๆ เย็นสบายตลอด

(ข) ในวัน**พิธีผูกพัทธสีมา เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม** อีกเล่า **ก็มีปรากฏการณ์ทำนองที่กล่าวข้างต้น**เช่นกัน ซึ่งเมื่อก่อนจะถึงวันพิธีข้าพเจ้าได้ยินพระมหาเถระบางรูปบ่นว่า **"ทำไมท่านมหาเสริมชัยจึงกำหนดพิธีเวลาเที่ยง** (ซึ่งจะเป็นเวลาที่แดดกล้าและจะร้อนจัดมาก) **อย่างนี้** ?" ความจริงข้าพเจ้ามิได้เจตนาจะกำหนดเวลาเช่นนั้น และข้าพเจ้าเองโดยปกติจะประกอบพิธีอะไร ๆ ก็ไม่ค่อยจะได้หาฤกษ์ **จะใช้ฤกษ์ "สะดวก" ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสมอ** เว้นแต่จะเป็นกรณีพิธีวางศิลาฤกษ์ ซึ่งควร

จะกำหนดเวลาตามแผ่นศิลาฤกษ์ที่มีผู้รู้จัดทำให้

แต่ในการกำหนด พิธีผูกพัทธสีมาวัดหลวงพ่อสดนี้ ข้าพเจ้าถือเอา **"ฤกษ์สะดวก" ที่เจ้าประคุณหลวงพ่อสมเด็จ พระอุปัชฌาย์** ของข้าพเจ้าที่ท่านสามารถจะรับมาฉันเพลและมาเป็น**ประธานในพิธี**ในวันเวลานี้ได้ พร้อมด้วยพระมหาเถระได้แก่ **เจ้าประคุณหลวงพ่อ สมเด็จพระพุฒาจารย์** วัดสระเกศ เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก ผู้เป็นพระกรรมวาจาจารย์ของข้าพเจ้า กับ**พระเดชพระคุณพระธรรมปัญญาบดี** วัดปากน้ำภาษีเจริญ เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ ผู้เป็นพระอนุสาวนาจารย์ของข้าพเจ้า ซึ่งจะมาเป็นพระคู่สวดในพิธีนี้ ในวันเวลานี้ได้

ปรากฏว่า **เกือบตลอดวันนั้นนับตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. เป็นต้นไป มีก้อนเมฆมาบังทั่วบริเวณวัดเป็นกลุ่ม ๆ มีลมพัดโชยอ่อน ๆ เย็นสบายจนเสร็จพิธีตลอดไปจนถึงเวลาเย็น** อนึ่งยังได้มีพระอาทิตย์ทรงกลด และมีฝนปรอยลงมาเล็กน้อย อยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง ในระหว่างเวลาประกอบพิธีผูกพัทธสีมา นี้ด้วย

(ค) **เฉพาะผู้เจริญสมาธิในระหว่างเวลาระหว่างการประกอบพิธีผูกพัทธสีมาอยู่ ต่างได้เห็นปฏิหาริย์องค์พระธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันต์** ที่แม้ดับขันธ์เข้าปรินิพพานด้วยอนุปาทิเสสนิพพานธาตุไปแล้ว **ปรากฏสว่างไสวเต็มบริเวณอุโบสถ และบริเวณวัดทั่วไปหมดเป็นจำนวนมากมาย** และ**บางท่านก็ได้เห็นปาฏิหาริย์องค์พระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม** ซึ่งมี**พระพุทธลักษณะเหมือนพระภิกษุกายเนื้อ โต ใหญ่ ใสสว่างเต็มบริเวณอุโบสถและบริเวณวัดทั่วไปอีกเป็นจำนวนมากมาย**

และ**ต่างได้เห็นเหล่าเทพยดามาอนุโมทนาด้วยเต็มบริเวณท้องฟ้า โดยรอบวัด สว่างไสวไปหมดอีกด้วยเช่นกัน**

จึงเป็นที่ปลื้มปีติ ยินดี ปรีดาปราโมทย์ ในมหากุศลของผู้มาร่วมอนุโมทนาในพิธีผูกพัทธสีมาวัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามในวันนั้นโดยทั่วหน้ากัน

๒. ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

เป็นที่น่ายินดีว่า **ทางจังหวัดราชบุรีได้พิจารณาคัดเลือกวัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามเป็นอุทยานการศึกษาประจำ พ.ศ. ๒๕๓๘** (ตามหนังสือ อำเภอดำเนินสะดวก ด่วนที่สุด ที่ รบ. ๐๔๒๗/๑๘๘๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘ เรื่อง การคัดเลือกวัดเป็น อุทยานการศึกษาประจำ พ.ศ. ๒๕๓๘)

ในปัจจุบันนี้ที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของวัดคงมีจำนวน ๗๒.๕ ไร่เช่นเดิม แต่ที่ดินอันเป็นที่ตั้งของ **สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อยู่ติดวัดด้านทิศใต้และทิศตะวันตกโดยรอบ ซึ่ง**มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย**เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ และได้อนุมัติให้ทางวัดใช้ได้ ตลอดไปนั้นมี ๑๕๕.๕ ไร่ **รวมเป็นที่ดินที่วัดถือกรรมสิทธิ์อยู่**และ**ที่เป็นของมูลนิธิฯ ที่วัดมีสิทธิ์ใช้สอยเป็นจำนวน ๒๒๗ ไร่** ซึ่งทางวัดได้มีโครงการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๒.๑ โครงการก่อสร้างถาวรวัตถุ

วัดได้สร้างอาคารสองชั้นที่ใช้เป็นเสนาสนะของพระภิกษุสามเณรหลังที่ ๑ กับอาคารโรงเรียนปริยัติธรรม ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ดินอันเป็นที่ตั้ง**ของสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ซึ่งมูลนิธิฯ ถือกรรมสิทธิ์อยู่ ทางด้านทิศตะวันตก

ทางวัดมีโครงการที่จะจัดสร้างอาคารสองชั้นที่ใช้เป็นเสนาสนะของพระภิกษุสามเณรหลังที่ ๒ และที่ ๓ และมีโครงการที่จะสร้างอาคารโรงเรียนปริยัติธรรมหลังที่ ๒ อาคารโรงครัวและหอฉันใหม่แทนหลังเดิมที่เก่าชำรุดทรุดโทรมและคับแคบ ตามกำลังทรัพย์ ในบริเวณพื้นที่ดินของสถาบัน/มูลนิธิฯ ทางด้านทิศตะวันตกนี้ ต่อไปอีกด้วย

๒.๒ โครงการพัฒนาที่ดินและแหล่งน้ำ เพื่อปลูกสวนป่า

ทางวัดได้วาง**โครงการพัฒนาที่ดินและแหล่งน้ำเพื่อปลูกต้นไม้เป็นสวนป่า ให้เป็นที่ร่มรื่น สงบเงียบ เหมาะแก่การเจริญภาวนาธรรม และพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นที่ศึกษาพันธุ์ไม้ที่สำคัญต่างๆ ของไทยและให้มีแหล่งกักเก็บน้ำไว้ใช้สอยภายในวัด และได้ระบายน้ำไปสู่ประชาชนให้ได้ใช้สอยด้วย** จึงได้ทำ**โครงการพัฒนาที่ดินและแหล่งน้ำขึ้นเพื่อปลูกสวนป่า** เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลย์สิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ พระพรรษา เสนอขออนุมัติช่วยอนุเคราะห์จากกรมการทหารช่าง จ.ราชบุรี และได้รับอนุมัติจากกองทัพบกให้**โรงเรียนการทหารช่าง กรมการทหารช่าง จ.ราชบุรี** ดำเนินโครงการนี้ได้ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

โรงเรียนการทหารช่างได้ช่วยขุดลอกคลอง ปรับพื้นที่ดินจำนวน ๙๐ ไร่ เสร็จในระยะเวลา ๓๐๐ วัน คือถึงต้นเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ และกรมการทหารช่างได้ประกอบพิธีส่งมอบงาน**การพัฒนาที่ดินและแหล่งน้ำ เพื่อปลูกเป็นสวนป่า** ในวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ปีเดียวกันนี้ เวลา ๑๓.๔๐ น. โดยมี**เจ้าประคุณ**

หลวงพ่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ วัดสระเกศ เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก กรรมการมหาเถรสมาคม ผู้เป็นองค์**ประธานสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย เป็นประธานผู้รับมอบฝ่ายสงฆ์**และมี **พล ต. สมศักดิ์ ชุติมนต์ รองเจ้ากรมการทหารช่าง** ราชบุรี เป็นประธานส่งมอบฝ่ายกองทัพบก และมี **พล ท. บัณฑิตย์ มลายอริศูนย์ แม่ทัพภาคที่ ๑** พร้อมด้วยข้าราชการกองทัพบก พ่อค้าประชาชน และพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ผู้มาร่วมในงานเป็นสักขีพยานด้วยเป็นจำนวนมาก

๒.๓ โครงการปลูกสวนป่าเฉลิมพระเกียรติ"กาญจนาภิเษก"

หลังจากนั้นทางวัดได้จัดให้ปลูกกล้าไม้พันธุ์ที่สำคัญของไทยเต็มพื้นที่เป็นจำนวนประมาณ ๖,๐๐๐ ต้น เพื่อ**เฉลิมพระเกียรติ "กาญจนาภิเษก"** และ**เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลเนื่องในโอกาสครองราชย์ ๕๐ พระพรรษา** ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยมี

๑) **ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จก. สาขาดำเนินสะดวก** โดยนายสุรพันธ์ เด็ดขาด ผู้จัดการเป็นผู้อุปถัมภ์ค่าใช้จ่ายในการขุดหลุม ผสมปุ๋ยและปลูกต้นไม้จำนวน ๔,๐๐๐ ต้น เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จเถลิงถวัลย์สิริราชสมบัติครบ ๕๐ พระพรรษา

๒) ได้รับอนุเคราะห์การจัดหาต้นไม้ถวายให้ จากบุคคลและศูนย์ส่งเสริมเพาะชำกล้าไม้ต่าง ๆ หลายแห่งคือ

พระอาทิตย์ อนาลโย วัดลุมพินีวันวนาราม อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

พล.ต.พินิจ ศุขสายชล เสนาธิการกรมการทหารช่าง และ**นายบุญญฤทธิ์**

ศูนย์ส่งเสริมการเพาะชำกล้าไม้ที่ ๗ จังหวัดราชบุรี

ศูนย์ส่งเสริมการเพาะชำกล้าไม้ อำเภอเมืองและอำเภอท่าช้าง จังหวัดนครราชสีมา

ครูนที เทียนวรรณ และศูนย์ส่งเสริมการเพาะชำกล้าไม้ จังหวัดบุรีรัมย์

ฯลฯ

๓) **ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาและอนุรักษ์ที่ดิน จ.ราชบุรี** ได้อนุเคราะห์จัดหาหญ้าแฝก จำนวน ๔๐,๐๐๐ ต้น ถวายให้มาปลูกข้างตลิ่งตามแนวคลองที่ขุดลอก เพื่อกันตลิ่งพัง

ซึ่งข้าพเจ้าในนามของ**วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** และ**สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ขอขอบคุณและอนุโมทนาในกุศลเจตนา ของท่านผู้มีอุปการคุณในการพัฒนาที่ดิน แหล่งน้ำ และ

การเพาะปลูกกล้าไม้ต่าง ๆ ในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวให้สำเร็จเรียบร้อยด้วย

มี**ประเภทไม้ที่สำคัญ**ที่ได้ปลูกในบริเวณพื้นที่ดินที่ได้พัฒนาใหม่นี้แล้ว คือ

(ก) ไม้กลุ่มโพธิ คือ พันธุ์ไม้ที่พระพุทธเจ้าองค์ก่อน ๆ ได้เคยประทับนั่งที่ใต้โคนบำเพ็ญสมณธรรม แล้วบรรลุพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ เฉพาะที่ปลูกในบริเวณพื้นที่ใหม่นี้คือ

ต้นพญาสัตตบรรณ (สตฺตปณฺณ) ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าตัณหังกรได้ตรัสรู้

ต้นแคฝอย (ปาฏลี) ต้นไม้ที่พระเจ้าสรณังกร และพระพุทธเจ้าวิปัสสี ได้ตรัสรู้

ต้นขานาง (สาลกลฺยาณี) ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าโกณฑัญญะได้ตรัสรู้

ต้นรกฟ้า (อชฺชุน) ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าอดนมทัสสีได้ตรัสรู้

ต้นสะเดา (นิมฺพ) ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าสุเมธะได้ตรัสรู้

ต้นกุ่มบก (กกุธ) ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าปิยทัสสีได้ตรัสรู้

ต้นมะพลับ (ติมฺพรุ) ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าธัมมทัสสีได้ตรัสรู้

ต้นมะขามป้อม (อามลก) ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าปุสสะได้ตรัสรู้

ต้นมะม่วงป่า (ปุณฑริก) ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าสิขีได้ตรัสรู้

ต้นสาละใหญ่ หรือต้นเต็ง/รัง (มหาสาล) ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าเวสสภูได้ตรัสรู้

(ข)กลุ่มไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ (สูง ๒๐-๒๕ เมตร)

(ที่มีเครื่องหมาย * เป็นสมุนไพรด้วย)

กระบก (มะลื่น)
กระพี้เขาควาย*
กราด (สะแบง)*
กฤษณา*
กันเกรา (มันปลา/ตำเสา)*
ขานาง
เขลง (นางดำ/ลูกหยี)
ถ่อน (ทิ้งถ่อน)*
ประดู่ชิงชัน
ประดู่ป่า
ปีปขาว*
พยอม*
พระเจ้าห้าพระองค์*
พะยูง (แดงจีน)*
ยางเหียง (ซาด)*
ยางนา
รัง*
สมอไทย*
สมอพิเภก*
สะคร้อ (ตะค้อ)*
สะเดาเทียม (เทียม)*
คอแลน (หมากแวว)*
แดง (ไม้แดง)*
ตะเคียนทอง*
ตะแบกนา
เต็ง (สาละ)*

พันซาน*
มะเกลือ*
มะขาม*
มะคำแต้
มะค่าโมง
สะเดาป่า*
สะตอป่า
ส้านใหญ่
หว้า*
เหรียง (สะตือ)*

(ค) ไม้ยืนต้นขนาดกลาง (สูง ๑๕-๒๐ เมตร)

(ที่มีเครื่องหมาย* เป็นยาสมุนไพรด้วย)

กรวยป่า*
กระดังงาไทย*
กระโดน*
กระท้อน*
กระทิง (สารภีทะเล)*
กระถินพิมาน*
กระทุ่มบก
กระบาก
กระเบา (แก้วกาหลง)*
กระพี้จั่น
เกว้า (เขว้า)*
ขนุน*
ขี้เหล็ก*
แคหางค่าง
จันทน์-อิน*
จันทน์เทศ*
ชมภู่มะเหมี่ยว
ตะคร้ำ
ตะไคร้ต้น (การบูร/เทพธาโร)*
ติ้ว (แต้ว)
ทำมัง*
ประดู่แดง
ปีปทอง (กาซะลอง)*
พญารากดำ*
พิกุล*
มะกล่ำต้น (มะกล่ำตาช้าง)*
มะกอก*
มะเกิ้ม (มะกอกเลื่อม)
มะขวิด*
มะพูด
มะไฟป่า
มะม่วงป่า*
มะหาด*
มะฮอกกานี
ยมหิน
ยวนผึ้ง
ราชพฤกษ์ (คูน)*
ส้มเสี้ยว*
สักทอง*
สาธร (ขะเจ๊าะ)
สารภี*
สีเสียดแก่น*
เสลา
แสมสาร*
อโศกระย้า
อินทนิลบก (กาเสลา)

(ง) กลุ่มไม้ยืนต้นขนาดเล็ก (สูง ๑๐-๑๕ เมตร)

(ที่มีเครื่องหมาย* เป็นยาสมุนไพรด้วย)

กุ่มบก

ไกรทอง*
ขี้หนอน
จันทน์ชะมด*
จิกนา*
ชำมะเลียง*
ดงดำ (พญารากดำ/ดีหมี)*
พลองขาว
พลองแดง
พุดผา (ข่อยหิน)
เพกา*
มะขามป้อม*
มะซาง (ละมุดสีดา)
มะตาด*
มะตูม*
มะพร้าวหมูสี
มะพลับ*
มะสัง
โมกมัน*
รง*
ลำพวน
โล่ติ้น*
สุรามะริด (ชะเอมต้น)*
หมีเหม็น
อบเชย*

(จ) กลุ่มไม้พุ่ม (สูงไม่เกิน ๑๐ เมตร)

(ที่มีเครื่องหมาย* เป็นยาสมุนไพรด้วย)

กระบือเจ็ดตัว*
กาหลง*
ขันทองพยาบาท (ขันทสกร)*
ตะลิงปิง*
ประ(มะ)คำดีควาย*
ประ(มะ)คำไก่*
เปล้าน้อย*
พิลังกาสา*
สะบู่แดง (ละหุ่งแดง)*
เสม็ด*
เสลดพังพอน*
หางนกยูงไทย
ชงโค
ชะมวง*
ชุมเห็ด*
เท้ายายม่อม (พญารากเดี่ยว)*
น้อยหน่า* ฯลฯ
ฝาง (อะราง/นนทรีป่า)*
ยอ*
รวงผึ้ง
ลั่นทม (ชื่นชม)*
อโศกขาว
อโศกพวง*
อโศกเหลือง*
อ้อยช้าง*

(๕) สรุปผลการบริหารระหว่าง พ.ศ.๒๕๓๔ - ปัจจุบัน (๑ สิงหาคม ๒๕๓๘)

การบริหารงานวัดนี้ เมื่อเปรียบเทียบ**ค่าลงทุน** (Investment Values) คือ กำลังบุคลากร และเงินกองกลางเพื่อใช้จ่ายทั่วไป ใช้จ่ายในการก่อสร้างและปลูกสร้างถาวรวัตถุ**ที่ต่ำมาก**กับ**ประสิทธิผล** (Effectiveness) **ที่สูงมาก** ได้แก่

การสร้างคน ได้แก่ **การ**

พัฒนาคุณวุฒิของพระภิกษุและสามเณร โดยการ**ให้การศึกษาภาคปริยัติและให้การอบรมภาคปฏิบัติภาวนาธรรมเพื่อ "สร้างพระในใจคน" ให้งดงามพร้อมด้วยสีลาจารวัตรที่ดีพอสมควร** พอที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นและเป็นที่พึ่งทางใจ ช่วยแนะนำสั่งสอนศีลธรรม จริยธรรม และภาวนาธรรม แก่สาธุชนทั่วไปได้

ณ บัดนี้ (๑ สิงหาคม ๒๕๓๘) มีพระภิกษุ สามเณร อยู่จำพรรษารวม ๗๕ รูป (เป็นพระภิกษุ ๕๙ รูป และสามเณร ๑๖ รูป) มีพระภิกษุ สามเณรได้สำเร็จการศึกษาภาคปริยัติ แผนกนักธรรม และแผนกบาลีแล้ว และ(ผู้ที่มีเครื่องหมาย *)กำลังศึกษาอยู่ชั้นสูงขึ้นถัดไปดังต่อไปนี้

แผนกนักธรรม

สำเร็จการศึกษาแล้ว (* กำลังเรียนอยู่ชั้นสูงถุดไป)	**รวม**	**พระภิกษุ**	**สามเณร**
นักธรรมเอก	๒๐	๑๗	๓
นักธรรมโท*	๑๘	๑๑	๗
นักธรรมตรี*	๑๔	๑๐	๔
รวม(ผู้บวชได้พรรษาแล้ว)	๕๒	๓๘	๑๔
พระภิกษุสามเณรบวชใหม่กำลังเรียนชั้น น.ธ.ตรี	๒๓	๒๑	๒
รวม(ทั้งสิ้น)	**๗๕**	**๕๙**	**๑๖**

แผนกบาลี

สำเร็จการศึกษาแล้ว (* กำลังเรียนอยู่ชั้นสูงถุดไป)	**รวม**	**พระภิกษุ**	**สามเณร**
ป.ธ. ๗*	๑	๑	-
ป.ธ. ๖*	๔	๔	-
ป.ธ. ๕*	๑	๑	-
ป.ธ. ๔*	๑	-	๑
ป.ธ. ๓*	๕	๓	๒
ประโยค ๑-๒	๑๑	๑๐	๑
ผ่านไวยากรณ์แล้ว*	๑๒	๘	๔
รวม(ผู้บวชได้พรรษาแล้ว)	๓๕	๒๗	๘
พระภิกษุสามเณรบวชใหม่เรียนชั้นไวยากรณ์	๑๗	๑๑	๖
รวม(ทั้งสิ้น)	**๕๒**	**๓๘**	**๑๔**

หมายเหตุ มีพระภิกษุ สามเณร ๒๓ รูป ที่เรียนแต่เฉพาะแผนกนักธรรมก่อน

๒. การจัดทำโครงการให้การศึกษาอบรมธรรมปฏิบัติแก่สาธุชนพุทธบริษัททั่วไป ทั้งภายในภายนอกวัด ทั้งภายนอกประเทศและทั้งทางสื่อมวลชน ได้แก่ทางวิทยุ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ และเทปอย่างกว้างขวาง จนมีผู้สนใจศึกษาและปฏิบัติธรรม คือศีลธรรม จริยธรรม และภาวนาธรรมทั่วประเทศ เป็นจำนวนมาก

๓. การสร้างถาวรวัตถุ ได้แก่ **เสนาสนะ อุโบสถ ศาลาอเนกประสงค์ โรงเรียนปริยัติธรรม เรือนรับรอง วิหารหลวงพ่อสด (หลวงพ่อวัดปากน้ำ) ถนนคอนกรีต** และ**สะพานคอนกรีต** ภายในวัด ฯลฯ เป็นมูลค่าก่อสร้างรวมทั้งสิ้น**ประมาณ ๖๔ ล้านบาท**

๔. ที่ดินอันเป็นที่ตั้งวัด ๗๒.๕ ไร่ มูลค่าประมาณ ๑๘ ล้านบาท กับ**ที่ดินอันเป็นที่ตั้งของสถาบันฯที่มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายให้วัดใช้สอยได้อีก ๑๕๕.๕ ไร่** เป็นมูลค่า**ประมาณ ๓๙ ล้านบาท**

ได้ใช้จ่ายเป็น**ค่าพัฒนาที่ดิน ๙๐ ไร่ พัฒนาแหล่งน้ำและปลูกสวนป่าโดยรอบวัด**อีก เป็น**มูลค่า ๑ ล้าน ๔ แสนบาท**

๕.เงินฝากธนาคารบัญชีเงินฝากประจำ ๓ บัญชี ในปัจจุบันนี้ (๑ กันยายน ๒๕๓๘) คือ

๕.๑ บัญชีเงิน **"ทุนนิธิภัตตาหารคิลานเภสัช" ๑๒ ล้านบาท**

๕.๒ บัญชีเงิน **"ทุนนิธิการศึกษาอบรมและเผยแพร่" ๑ ล้าน ๔ แสนบาท**

๕.๓ บัญชีเงิน **"สวัสดิการสงฆ์" ๔ แสนบาท**

๖. มีพระประธาน "พระพุทธชัยมงคล" หยกแท้ และ**พระคู่บารมีพระประธาน ซึ่งสำเร็จด้วยหินรัตนชาติและโลหะเนื้อดีประจำในอุโบสถอีก นับประมาณค่ามิได้**

จึงพอจะอนุมานสรุปได้ (โดยไม่เปรียบเทียบกับการบริหารวัดอื่น) **ว่า มีประสิทธิภาพสูง (High Efficiency) ด้วยเหตุผลเดียวกันดังที่ข้าพเจ้าได้เคยกล่าวไว้แล้วในข้อ (๑๒) สรุปผลการบริหารในระหว่างพ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๔ ในตอนที่ ๒ ระยะของการบริหารโครงการมูลนิธิและสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๔ นั้นแล้ว** ข้าพเจ้าจึงจะไม่ขอกล่าวซ้ำอีก

ขอจบ**ประวัติและการบริหารงานวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม**และ**สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี** แต่เพียงเท่านี้

■ ■ ■ ■

วิชชาธรรมกายชั้นสูง-การสะสางธาตุธรรม

โดย

ชยมงฺคโล ภิกขุ

ในระหว่างการอบรมธรรมปฏิบัติแก่เยาวชนภาคฤดูร้อน เดือนเมษายน ๒๕๔๐ สามเณรผู้ปฏิบัติได้ถึงธรรมกาย ผู้ได้ผ่านการฝึกเจริญภาวนาสติปัฏฐาน ๔ แล้ว ฝึกเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง ๓ รูป คือ **สามเณรมรกต ไข่เกตุ สามเณรสำราญ สร้อยดอกไม้** และ**สามเณรชัยวัตน์ ฤกษ์สวัสดิ์ถาวร** ได้ฝากถามปัญหาร่วมกันว่า

● **ถาม ใช้กายมนุษย์พิเศษทำวิชชาสะสางธาตุธรรม ถูกหรือไม่?**

○ **ตอบ ถูกแล้ว เพราะ กายมนุษย์พิเศษเป็นธาตุล้วน ธรรมล้วน** ที่ผ่านการเจริญภาวนาสะสางธาตุธรรมถึงพระนิพพานธาตุของพระพุทธเจ้าและจักรพรรดิ (ภาค ผู้เลี้ยง) ภาคผู้สอด ภาคผู้ส่ง ภาคผู้สั่ง ภาคผู้บังคับ ภาคผู้ปกครอง และถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมดีแล้ว จึงปรากฏเป็นกายมนุษย์พิเศษที่พร้อมด้วยจักรพรรดิรัตนเจ็ดที่บริสุทธิ์ **ที่ภาคมารระเบิดไม่แตก** คือที่ภาคมารจะทำอวิชชาสอดละเอียดเข้ามาเอิบอาบ ซึมซาบปนเป็น ฯลฯ เข้ามาระเบิด เข้ามาทำลายอีกมิได้ เพราะฉะนั้น **เมื่อผู้ปฏิบัติภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงได้ถึงได้รู้ ได้เห็น และได้เป็นกายมนุษย์พิเศษนั้นแล้วจงดับหยาบไปหาละเอียด หยุดในหยุดกลางของหยุดอีกต่อ ๆ ไปจนสุดละเอียด จนตัวเราเองเป็นกายมนุษย์พิเศษ เป็นองค์พระที่ใสบริสุทธิ์**และ**มีรัศมีสว่างนั้น**

แล้ว**อาราธนาพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมทับทวีบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์อำนาจ สิทธิ สิทธิเฉียบขาด**

แล้ว**ใช้กายมนุษย์พิเศษนั้นแหละ ทำวิชชาสะสางธาตุธรรมต่อ ๆ ไปต่อ ๆ ไปจนสุดละเอียด** แล้ว**อธิษฐานตั้งวิชชาเป็น ธาตุเป็น-ธรรมเป็น** (แผนผังเป็นกายเป็น วิชชาเป็น) **ตั้งผังสุขสมบูรณ์บริบูรณ์** (ด้วยมนุษยสมบัติ สวรรคสมบัติ ถึงนิพพานสมบัติ) **ตลอดธาตุตลอดธรรม**

แล้ว**อาราธนาพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ทับทวีเข้ามาให้เต็มปราสาททำวิชชาของวัดหลวงพ่อสดฯ ใน สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายเข้าไว้** แล้ว**พิสดารกายรอบตัวทับทวีให้เต็มวัด เต็มประเทศ และเต็มโลก เต็มภพ เต็มจักรวาล** เท่าที่สามารถจะทำได้ และที่จะเป็นไปได้ เข้าไว้ **อย่างน้อยให้เต็มวัดและเต็มประเทศเข้าไว้**

แล้ว**ตั้งผังสำเร็จในกิจโดยชอบ** เข้าไว้ด้วย**ทุกครั้ง**

● **ถาม ทำไมเมื่อสะสางธาตุธรรม เก็บธาตุธรรมภาคดำและภาคกลาง ๆ จนใสเหมือนเพชรแล้วต่อไปยังเห็นมีธาตุธรรมภาคดำ ภาคกลาง ๆ อยู่อีก**

○ **ตอบ เพราะ**

(๑) เรายังละกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน ซึ่งรวมเรียกว่า **สัญโยชน์** (กิเลสเครื่องร้อยรัดให้ติดอยู่กับโลก) **ที่ได้เคยสะสมมาแต่อดีตนับภพนับชาติไม่ถ้วนยังไม่หมดสิ้นโดยเด็ดขาดเป็นสมุจเฉทปหาน ต่อเมื่อใดเราได้บำเพ็ญบุญบารมี อุปบารมี ถึงปรมัตถบารมีเต็มส่วน** (ตามอธิษฐานบารมี เป็นพระอรหันตสาวก หรือเป็นพระอรหันตปัจเจกพุทธเจ้า หรือเป็นพระอรหันตสัพพัญญูพุทธเจ้า หรือถึงต้นธาตุต้นธรรม) **ปฏิบัติธรรมตรัสรู้พระอริยสัจจธรรม จนละสัญโยชน์ได้ทั้งหมด (๑๐ ประการ) โดยเด็ดขาดเป็นพระอรหันตขีณาสพตามระดับบุญบารมีที่อธิษฐาน (บารมี) ไว้แล้ว ทั้งธรรมกายตรัสรู้** ชื่อว่า **"พระนิพพานธาตุ" และกายมนุษย์พิเศษของพระอริยเจ้านั้น จึงโตใหญ่เต็มธาตุเต็มธรรม และใสบริสุทธิ์มีรัศมีสว่างอยู่อย่างนั้น** (ไม่มีมัวหมองและไม่กลับเล็กลงอีก) **พระนิพพานธาตุและกายมนุษย์พิเศษนั้นแหละจะเชื่อมเป็นอันเดียวกัน เป็นอมตธรรมที่มีสภาพเที่ยง เป็นบรมสุข และเป็นตัวตนที่แท้จริง ที่ยั่งยืน ของพระอริยเจ้านั้น** เพราะฉะนั้นจงบำเพ็ญบุญบารมี และปฏิบัติธรรมให้ยิ่งขึ้นไปจนถึงบรรลุพระนิพพานที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวงและที่เป็นบรมสุขนั้นเถิด

(๒) เพราะธาตุธรรมของสัตวโลกเกี่ยวเนื่องถึงกัน เมื่อเราทำวิชชาสะสางธาตุธรรมของ

เรา ก็เกี่ยวเนื่องถึงธาตุธรรมของสัตวโลกอื่น ๆ ด้วย

วิชชาธรรมกายชั้นสูงเป็นวิชชาสะสางธาตุธรรมของพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม เพื่อช่วยรื้อสัตว์ขนสัตว์ เข้านิพพาน เมื่อเราเข้าถึงแล้ว จึงได้วิชชานี้มาเพื่อสะสางธาตุธรรมของสัตวโลกอื่นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปฏิบัติธรรมในสายธาตุธรรมเดียวกัน คือ **ธาตุธรรมสายขาว** -หรือ**ฝ่ายพระพุทธศาสนา** ซึ่งพระอริยเจ้า พระอรหันตเจ้า และ**พระพุทธเจ้า** คือ **ธรรมกายนั่นเอง จะได้รับผลก่อน และมากกว่าสายอื่น** (คือธาตุธรรมสายกลาง ๆ และธาตุธรรมสายดำ) **ซึ่งจะค่อย ๆ ได้รับผลเมื่อผู้เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงช่วยสะสางธาตุธรรมของสัตวโลก หมดทั้งกามภพ รูปภพ อรูปภพ ทั่วทั้งจักรวาล ตามศักดิ์แห่งบุญบารมีและพลัง** คือ**ทั้งจำนวน** (ปริมาณ) **และระดับภูมิธรรม** (คุณภาพ) **ของผู้ปฏิบัติธรรมที่ได้ถึงธรรมกาย** และ**ได้ฝึกเจริญสติปัฏฐาน ๔** และ**วิชชาธรรมกายชั้นสูงที่ได้ผลดี** คือ**ที่บริสุทธิ์**และ**มั่นคงดีแล้ว ที่มีมากขึ้นและแก่กล้าขึ้นตามลำดับ**

เพราะเหตุนั้น วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ใน สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อ. ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี จึงมีนโยบายและโครงการที่จะ **"สร้างพระในใจตน"** และ**"ช่วยสร้างพระในใจคน(อื่น)" ให้ได้คุณภาพ** และ**ปริมาณที่ดี ให้มากที่สุด เพื่อช่วยตนเองและผู้อื่น** โดยมีหลักว่า **เท่าที่กำลังสติปัญญาความสามารถ ภูมิธรรม กำลังทรัพย์ที่สามารถจะช่วยผู้อื่นได้** นี้เป็นงานช้าง (งานหลัก) แต่เราทำเท่าที่สามารถทำได้ตามกำลังของเรา แต่เราต้องช่วยตนเองและผู้อยู่ในสายธาตุธรรมที่ใกล้ชิดกันเอง คือผู้ปฏิบัติธรรมที่ทำหน้าที่รบทำงาน ตรวจงาน เผยแพร่ กองเสบียงก่อน ให้มีกำลังแข็งพอที่จะขยายความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นที่อยู่ห่างสายธาตุธรรมวิชชาธรรมกายและนอกพระพุทธศาสนาออกไป

เพราะเหตุนี้ **หลวงพ่อวัดปากน้ำฯ** ท่านจึงกล่าวว่า **"ธรรมกายนั้นแหละคือที่พึ่งของสัตวโลก" ใครผู้ใดขัดข้อง คิด และกระทำการทำลายธรรมปฏิบัติตามที่หลวงพ่อฯ และศิษยานุศิษย์ท่านสอนให้ปฏิบัติถึงธรรมกายถึงพระนิพพาน ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ด้วยมิจฉาทิฏฐิ จึงมีผลดุจดังเด็กกำถ่านเพลิง และดุจดังคนโง่ทุบหม้อข้าวตนเองฉันใดฉันนั้น**

■■■■

ขอเชิญเป็นเจ้าภาพสร้างเสนาสนะถวายเป็นวิหารทาน

มูลค่าห้องละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

ด้วย**วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** จะได้จัดสร้างกุฏิที่พำนักสงฆ์ เป็นเรือน ๒ ชั้น ๆ ละ ๑๒ ห้อง รวมเป็น ๒๔ ห้อง (มีห้องน้ำ-ห้องสุขาเบ็ดเสร็จ) คิดเป็นมูลค่าห้องละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้ประสงค์จะเป็นเจ้าภาพ ๒๐๐,๐๐๐* บาท จะได้รับการจารึกชื่อภายในบริเวณห้อง
ผู้ประสงค์จะเป็นเจ้าภาพ ๑๐๐,๐๐๐* บาท จะได้รับการจารึกชื่อร่วมกับเจ้าภาพรายอื่นอีก ๑ ชื่อ
ผู้ประสงค์จะเป็นเจ้าภาพ ๕๐,๐๐๐* บาท จะได้รับการจารึกชื่อร่วมกับเจ้าภาพรายอื่นอีก ๓ ชื่อ

ขอเชิญติดต่อบริจาคและรับพระเป็นที่ระลึกได้ที่

๑. **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕, ๒๒๕-๑๙๙๘
๒. ประชาสัมพันธ์ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ริมถนนสายบางแพ-ดำเนินสะดวก กม.ที่ ๑๔ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี โทร. (๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐ ต่อหมายเลข ๒๒๐

(* ๒๐๐,๐๐๐ บาท จะได้รับพระผงรุ่น ๔ พิมพ์สี่เหลี่ยม ของวัดปากน้ำ เป็นที่ระลึก ๑ องค์
๑๐๐,๐๐๐ บาท จะได้รับพระผงรุ่น ๔ พิมพ์สามเหลี่ยม ของวัดปากน้ำ เป็นที่ระลึก ๑ องค์
๕๐,๐๐๐ บาท จะได้รับพระผงสมเด็จพระธรรมกายฝังเพชร เป็นที่ระลึก ๑ องค์)

• •

สาธุชนผู้สนใจพระตระกูลวัดปากน้ำ โปรดทราบ

พระตระกูลวัดปากน้ำ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อ **พระภาวนาโกศลเถร** (วีระ คณฺตฺตโม) รองเจ้าอาวาสและพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระวัดปากน้ำภาษีเจริญและพระอาจารย์**มหาเสริมชัย ชยมงฺคโล** เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม สร้างขึ้นตามแนววิชชาธรรมกายที่รับถ่ายทอดมาจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแจกแก่ผู้ทำบุญนั้น **ไม่มีขาย! แต่หาได้ไม่ยาก** เพราะผู้มาทำบุญที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี หรือที่ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม. จะได้รับพระเป็นที่ระลึกตามที่กำหนดไว้ทุกท่าน

ขอเชิญสาธุชนทุกท่าน

นมัสการบูชาและสรงน้ำพระพุทธปฏิมาและพระบรมสารีริกธาตุ/พระธาตุที่สำคัญ

ในระหว่างเทศกาลสงกรานต์ปีนี้ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม (ริมถนนสายบางแพ-ดำเนินสะดวก ตรง กม.ที่ ๑๔) อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี** จะได้จัดแสดง**พระบรมสารีริกธาตุและพระธาตุที่สำคัญหลายชนิด** โดยเฉพาะอย่างยิ่ง**พระโลหิตธาตุ พระบุพโพธาตุ พระเกศาธาตุ** และ**เกศาธาตุหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี** (สด จนฺทสโร) กับ**หลวงปู่ใหญ่** (พระครูธรรมเทพโลกอุดร) ฯลฯ ให้สาธุชนทุกท่านได้เข้านมัสการบูชา **ระหว่างวันที่ ๙-๑๕ เมษายน**นี้ และจะได้จัด**พิธีสรงน้ำพระพุทธปฏิมาที่สำคัญและศักดิ์สิทธิ์** และ**พิธีสรงน้ำพระบรมสารีริกธาตุ** ใน**วันที่ ๑๒ เมษายน**นี้ด้วย

จึงขอเชิญสาธุชนทุกท่านไปนมัสการบูชา-สรงน้ำพระพุทธปฏิมาและพระบรมสารีริกธาตุ/พระธาตุที่สำคัญและศักดิ์สิทธิ์ ในเทศกาลสงกรานต์นี้ เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ทุกท่าน

อนึ่ง **ตลอดระยะเวลาของการเปิดให้บูชาพระบรมสารีริกธาตุช่วงเทศกาลสงกรานต์นี้ ทางวัดจะแจกพระสมเด็จธรรมกาย ฝัง "ปฐวีธาตุ"** (ธาตุดินมีธาตุกายสิทธิ์ที่ศักดิ์สิทธิ์อยู่ภายใน) ***ให้แก่ผู้ไปร่วมบูชาทุกท่าน ท่านละ ๑-๒ องค์ ฟรี! เพื่อนำไปไว้บูชาที่บ้านของท่านด้วย***

หลังจากเทศกาลสงกรานต์นี้แล้ว ทางวัดจะเปิดให้สาธุชนได้บูชาอีกในวันวิสาขบูชาและวันอาสาฬหบูชา

• •

รายการสิ่งพิมพ์ เทปบันทึกเสียง และวีดีโอเทป ธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกาย

จัดทำโดย มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย

สิ่งพิมพ์

๑. หลักการเจริญภาวนาเบื้องต้น	๑๐.-
๒. นิพพานให้แจ้ง (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม)	๘๐.-
๓. สวดมนต์ทำวัตร	๑๕.-
๔. นิตยสารธรรมกาย	๔๐.-
๕. อริยสัจ ๔	๕๐.-
๖. ทางมรรคผลนิพพาน	๓๐๐.-
๗. ธรรมปฏิบัติ	๕๐.-

เทปบันทึกเสียง

๑. ธรรมเทศนาหลวงพ่อวัดปากน้ำ	๓๐.-
๒. สาราณียธรรม หลักธรรมมหาเสน่ห์	๓๐.-
๓. พรสี่ประการ	๓๐.-
๔. อย่าประมาทในธรรมทั้งปวง	๓๐.-
๕. มาปฏิบัติธรรมเพื่ออะไร	๓๐.-
๖. วิชชาธรรมกายที่ว่ามีดีเพราะอะไร	๓๐.-
๗. จงทำตนเป็นเกาะที่พึ่ง	๓๐.-
๘. อะไรคือแก่นสารชีวิต	๓๐.-
๙. อานิสงส์บวชเณร-บวชพระ	๓๐.-
๑๐. เกิดเป็นมนุษย์พบพุทธศาสนาเป็นของยาก	๓๐.-

ขอเชิญตั้งทุนนิธิภัตตาหารคิลานเภสัช

ในชื่อวงศ์ตระกูล หรือคณะของท่าน

วัตถุประสงค์เพื่อนำดอกผลมาใช้เป็นค่าภัตตาหารและค่ารักษาพยาบาลแด่พระภิกษุ สามเณร ผู้อยู่ศึกษาและปฏิบัติธรรมและเป็นกำลังสำคัญในการเผยแพร่พระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ณ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ใน **สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

(๑) **ต้นทุนนิธิของท่านคงอยู่ตลอดไป**

(๒) **ได้ดอกผลมาเป็นค่าใช้จ่ายปัจจัยสี่แด่พระภิกษุ สามเณร ผู้ประพฤติธรรมและเผยแพร่ธรรมอันเป็นบุญเขตกว้างขวางไม่มีประมาณ เป็นบุญและบารมีหลั่งไหลติดตามให้ผลแก่ท่านตลอดกาลนาน** ให้เป็นผู้เจริญรุ่งเรือง สุข สมบูรณ์ บริบูรณ์ ด้วยมนุษยสมบัติ อันมีทรัพย์สมบัติ รูปสมบัติ คุณสมบัติ และบริวารสมบัติ เป็นต้น และสวรรคสมบัติอันประณีต ได้เป็นพลวปัจจัยให้ถึงนิพพานสมบัติ มีมรรค ๔ ผล ๔ และนิพพาน ๑ ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง

(๓) **เท่ากับท่านได้ใส่บาตรทุกวันและได้รักษาพยาบาลภิกษุอาพาธเป็นประจำเมื่อนึกถึง "บุญเป็น" คือบุญอันตั้งเป็นอยู่ตลอดกาลนาน ได้ทุกเวลา จิตใจย่อมผ่องใสทุกเมื่อด้วยบุญนี้** ชีวิตย่อมไม่มีตกต่ำ มีแต่จะเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป

(๔) ขอเชิญผู้มีจิตศรัทธาปวารณาและบริจาคตั้ง **"ทุนนิธิภัตตาหารฯ"** นี้ได้ทุกวัน **ด้วยทุนประเดิม ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาท) ขึ้นไป และเพิ่มทุนได้ทุกวัน** (ครั้งละ ๕๐๐ บาทขึ้นไป ตามระเบียบของธนาคาร)

๑. สำนักงาน**มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม. ๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕ , ๒๒๕-๑๙๙๘

๒. ประชาสัมพันธ์ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ใน สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ๗๐๑๓๐ โทร. (๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐ ต่อหมายเลข ๒๒๐

เช็คธนาคารโปรดสั่งจ่ายเช็คขีดคร่อมให้แก่ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม**

หากส่งเงินทางธนาณัติไปรษณีย์โปรดสั่งจ่าย **ป.ณ.หลานหลวง** ในนาม

มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม.๑๐๑๐๐

ขอเชิญสาธุชนเข้าร่วมการอบรมพระกัมมัฏฐาน
ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี
ปีละ ๒ รุ่น ระหว่างวันที่ ๑-๑๔ พฤษภาคม และ
ระหว่างวันที่ ๑-๑๔ ธันวาคม ของทุกปี

เนื่องในโอกาสที่เปิดการอบรมพระกัมมัฏฐานแด่พระสงฆ์ปีละ ๒ รุ่น ระหว่างวันที่ ๑-๑๔ พฤษภาคม และ ๑-๑๔ ธันวาคมของทุกปี เพื่อสร้างพระในใจพระและสร้างพระวิปัสสนาจารย์ให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒินั้น ทางวัดได้เปิดโอกาสให้อุบาสก อุบาสิกา สาธุชนทั่วไปเข้ารับการอบรมได้ โดยขอให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑) ถือศีล ๘

๒) บำรุงค่าภัตตาหารเลี้ยงพระและค่าอาหารแก่ผู้มาปฏิบัติธรรมตามกำลังศรัทธา

๓) เตรียมเครื่องใช้ประจำตัว ดังต่อไปนี้ไปด้วย

- เสื้อผ้าชุดสีขาว และเครื่องใช้ประจำตัวประจำวัน
- เสื่อ ผ้าห่มนอน และมุ้งหรือกลด

เนื่องด้วยที่พักสำหรับชาย-หญิงมักจะไม่พอแก่ผู้เข้าไปอยู่อบรมพระกัมมัฏฐาน ทางวัดจึงขอสนับสนุนให้ผู้เข้ารับการอบรมอยู่กลด เพราะสัปปายะดี (เงียบสงัดจากเสียงพูดคุยรบกวน) และไม่ต้องอยู่ใกล้ชิดกันเกินไป และในกรณีที่มีผู้เข้ารับการอบรมมากที่พักมักไม่พอดังกล่าว

สำหรับท่านที่ไม่มีกลดเป็นของตนจะขอใช้กลดของวัดก็ได้ และช่วยบำรุงกลดตามกำลังศรัทธา เพื่อให้วัดพอมีเงินทุนไว้ซ่อมหรือซื้อกลดเพิ่มใหม่แทนของเก่าที่ชำรุด ก็ขออนุโมทนา

๔) ข้อห้ามระหว่างการอบรม

๔.๑ ห้ามสูบบุหรี่ตลอดระยะเวลาของการอบรม (เลิกเด็ดขาดตลอดไปได้จะดีมาก)

๔.๒ ห้ามขาดการประชุมทุกครั้ง เว้นแต่จะติดธุระที่มอบหมายให้หรือเจ็บป่วย

๔.๓ ห้ามฟังวิทยุ

๔.๔ ห้ามจับกลุ่มสนทนากันในเรื่องไร้สาระที่ไม่ใช่การสนทนาธรรมหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

๔.๕ ห้ามพูดโอ้อวดผลของการปฏิบัติธรรม

๔.๖ ห้ามลงอาบน้ำหรือซักผ้าในคลอง

๔.๗ ห้ามทำความสกปรกในบริเวณวัด เช่น ทิ้งขยะมูลฝอยลงในที่ ๆ มิได้จัดภาชนะรองรับไว้

๕. ข้อควรปฏิบัติระหว่างการอบรม

๕.๑ ต้องช่วยตนเองในเรื่องความเป็นอยู่ เช่น ช่วยตนเองในการตักอาหารและการล้างถ้วยชามที่ใช้รับประทานอาหาร และทำความสะอาดสถานที่พักอาศัยเป็นต้น

๕.๒ ต้องรักษาความสะอาดในบริเวณวัด

๕.๓ ต้องมีความสำรวมในทุกอิริยาบถ

๕.๔ ต้องร่วมมือกับวัดทุกอย่าง

๕.๕ ต้องตรงต่อเวลา

กำหนดการประจำวัน

๐๔.๐๐ น. ตื่นนอน (สัญญาณระฆัง)

๐๔.๓๐ น. ทำวัตรเช้า แล้วฝึกเจริญภาวนาธรรม

๐๖.๓๐ น. รับประทานอาหารเช้า

๐๗.๐๐ น. อุบาสกอุบาสิกาส่วนหนึ่งไปช่วยกิจกรรมพระบิณฑบาต

๐๘.๐๐ น. อุบาสกอุบาสิกาวิทยากรและผู้ปฏิบัติธรรมได้ถึงธรรมกายต่อวิชชา

๐๙.๓๐ น. ช่วยจัดและถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์

๑๑.๐๐ น. รับประทานอาหารแล้ว พักผ่อนตามอัธยาศัย

๑๔.๐๐ น. รับฟังธรรมบรรยาย

๑๗.๐๐ น. ทำวัตรเย็น แล้วแบ่งกลุ่มฝึกเจริญภาวนาธรรมแล้วพักทำธุระส่วนตัว

๑๙.๐๐ น. เจริญภาวนาธรรม

๒๑.๓๐ น. ดับไฟ นอนหรือปฏิบัติภาวนาธรรมเองตามอัธยาศัย

กิจกรรมการเผยแพร่ธรรมะ มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย

การอบรมการเจริญภาวนาธรรม

ภายใต้การควบคุมพระกัมมัฏฐานของ พระเดชพระคุณ **พระภาวนาโกศลเถร** (วีระ คณฺตฺตโม) และ**พระอาจารย์มหาเสริมชัย ชยมงฺคโล (มงคลบุตร)**

๑. ที่ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร (วัดภูเขาทอง)

ทุกวันอาทิตย์ วันละ ๓ รอบ (เฉพาะวันอาทิตย์ต้นเดือน มีพิธีถวายสังฆทานภัตตาหารเพลร่วมกันด้วย) ดังต่อไปนี้

๐๙.๐๐ น. เฉพาะผู้เจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูงและวิทยากร

๑๐.๐๐ น. สำหรับสาธุชนโดยทั่วไปฝึกเจริญภาวนาทั้งเบื้องต้นและเบื้องกลางร่วมกัน

๑๓.๐๐ น. สำหรับสาธุชนโดยทั่วไป โดยแบ่งผู้เข้ารับการอบรมเป็นกลุ่มย่อย ให้พระวิทยากรและวิทยากรฆราวาส ควบคุมแนะนำโดยใกล้ชิดเป็นกลุ่ม ๆ

ทุกวันจันทร์ และ **พฤหัสบดี** ภาคค่ำ เวลา ๑๘.๓๐ น.

๒. ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ทุกเย็น ที่วิหารเจริญภาวนา(ตึกขาว) และที่ตึกบวรเทพมุนี

๓. ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ใน **สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี**

ทุกวันเสาร์ต้นเดือน เวลา ๐๗.๓๐ น. มีรถรับส่งผู้มีจิตศรัทธาไปปฏิบัติธรรม ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม โดยไม่เสียค่าโดยสารแต่ประการใด เป็นประจำเช่นเคย มีกำหนดดังนี้

๐๙.๓๐ น. ทำวัตรเช้า แล้วเจริญภาวนาธรรม

๑๑.๐๐ น. ถวายสังฆทานภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์

๑๒.๐๐ น. รับประทานอาหารเที่ยงร่วมกัน

๑๓.๐๐ น. ทำวัตรเย็น ฝึกเจริญภาวนาธรรม

๑๔.๓๐ น. ออกเดินทางกลับ

๔. ที่ธรรมสถาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ด้านหลังตึกเลขาธิการ จุฬาฯ)

ทุกวันอังคาร และ **พฤหัสบดี** เวลา ๑๒.๑๕ น.

รายการธรรมปฏิบัติ ทางสถานีวิทยุ

รายการ "ธรรมสู่สันติ" และ "ธรรมก่อนนอน" ทางสถานีวิทยุต่าง ๆ

๑. **สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย** กรมประชาสัมพันธ์ ทุกวันอาทิตย์ที่ ๓ ของเดือน เวลา ๘.๐๐-๘.๓๐ น.

๒. **สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย** กรมประชาสัมพันธ์ ทุกคืนวันอาทิตย์ เวลา ๒๒.๕๐ น.

ขอเชิญตั้งทุนนิธิเพื่อการศึกษาอบรมและเผยแพร่ธรรมปฏิบัติ

ในชื่อวงศ์ตระกูล หรือคณะของท่าน

วัตถุประสงค์เพื่อนำดอกผลมาใช้ (๑) ในกิจกรรมการศึกษาภาคปริยัติธรรม (๒) การอบรมภาวนาธรรมแด่พระภิกษุ สามเณร ผู้อยู่ศึกษาและปฏิบัติธรรมและเป็นกำลังสำคัญในการเผยแพร่พระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และ (๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่ธรรมปฏิบัติแก่ประชาชนโดยทั่วไปทั้งทางสื่อมวลชน และการให้การอบรมภาวนาธรรมและจริยธรรมทั้งภายนอกวัดและ ณ ภายใน **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ใน **สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ตลอดไปนั้น โดยที่

๑. **ต้นทุนนิธิของท่านคงอยู่ตลอดไป**

๒. **ได้ดอกผลมาใช้จ่ายในการให้การศึกษาภาคปริยัติ แด่พระภิกษุ สามเณร ในการให้การอบรมธรรมปฏิบัติและเผยแพร่ธรรมเป็นธรรมทาน อันเป็นบุญเขตอย่างกว้างขวางไม่มีประมาณ เป็นบุญและบารมีที่หลั่งไหลติดตามให้ผลแก่ท่านตลอดกาลนาน** ให้เป็นผู้มีสติปัญญาเฉียบแหลม และเจริญรุ่งเรืองสุขสมบูรณ์ ด้วยมนุษยสมบัติ อันมีทรัพย์สมบัติ รูปสมบัติ และคุณสมบัติ และบริวารสมบัติ เป็นต้น และสวรรคสมบัติอันประณีต ได้เป็นพลวปัจจัย ให้ถึงนิพพานสมบัติ มีมรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง

๓. เมื่อนึกถึง**ธรรมทาน** อันมีอานิสงส์สูงส่งยิ่งและเป็น **"บุญเป็น" คือบุญอันตั้งเป็นอยู่ตลอดกาลนาน ได้ทุกเวลา จิตใจย่อมผ่องใสทุกเมื่อด้วยบุญนี้** ชีวิตย่อมมีแต่จะเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป ด้วยสติปัญญาสามารถและเฉียบแหลม จึงไม่ตกต่ำเป็นธรรมดา

๔. ขอเชิญผู้มีจิตศรัทธาปวารณาและบริจาคตั้ง **"ทุนนิธิการศึกษาฯ"** ได้ทุกวันด้วยทุนประเดิม ๑,๐๐๐ (หนึ่งพันบาท) ขึ้นไป และเพิ่มทุนได้ทุกวัน (ครั้งละไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท ตามระเบียบของธนาคาร) ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปที่

๑. สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม. ๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕, ๒๒๕-๑๙๙๘

๒. วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ริมถนนบางแพ-ดำเนินสะดวก กม. ที่ ๑๔ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ๗๐๑๓๐ โทร. (๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐ ต่อหมายเลข ๒๒๐

ผู้มีจิตศรัทธาโปรดติดต่อขอรับเป็นเจ้าภาพได้ที่:

๑. สำนักงาน**มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม.๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕

๒. วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ๗๐๑๓๐ โทร. (๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐ ต่อหมายเลข ๒๒๐

ส่งเงินโดยธนาณัติโปรดสั่งจ่ายในนาม **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** โดยสั่งจ่ายเงินทาง **ไปรษณีย์ หลานหลวง** กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐ ถ้าสั่งจ่ายเงินโดยเช็คธนาคาร โปรดสั่งจ่ายเช็คขีดคร่อม ให้ในนาม **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ด้วย **ขออนุโมทนา**

✂ -

ใบปวารณา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

นามผู้บริจาค.....บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร.....

ประสงค์จะ

- ☐ รับเป็นเจ้าภาพที่ดินเป็นที่ตั้งวัด เป็นจำนวนเงิน.....บาท
- ☐ รับเป็นเจ้าภาพอบรมพระกัมมัฏฐานแด่พระสงฆ์
- ☐ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตลอดการอบรม รูปละประมาณ ๑,๕๐๐ บาท หรือตามกำลังศรัทธา เป็นจำนวนเงิน.....บาท
  - ☐ ค่าภัตตาหารแด่พระสงฆ์ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ที่จะมาเข้ารับการอบรม รุ่นละประมาณ ๕๐๐-๘๐๐ รูป เป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยวันละประมาณ ๑๐,๐๐๐-๑๒,๐๐๐ บาท หรือตามกำลังศรัทธา ประจำวันที่.....เป็นจำนวนเงิน.....บาท
  - ☐ รับเป็นเจ้าภาพถวายกลดแด่พระสงฆ์ ชุดละ ๘๐๐ บาท หรือตามกำลังศรัทธา เป็นจำนวนเงิน.....บาท
- ☐ รับเป็นเจ้าภาพกิจกรรมเผยแพร่ธรรมปฏิบัติทั่วไป เป็นจำนวนเงิน.....บาท
- ☐ รับเป็นเจ้าภาพร่วมสร้างโรงภัตตาหารและโรงครัว เป็นจำนวนเงิน.....บาท
- ☐ รับเป็นเจ้าภาพ..... เป็นจำนวนเงิน.....บาท

รวมเป็นจำนวนเงิน.....บาท

ท้ายเล่ม

บุคคล ๔ ประเภท

ญาณรัตนะ

พระไตรปิฎกในอนุโสตสูตร พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้กล่าวถึงบุคคลที่ปรากฏอยู่ในโลกมีอยู่ ๔ จำพวก คือ

๑. บุคคลที่มืดมาแล้ว มืดไปในภายหน้า

๒. บุคคลที่มืดมาแล้ว สว่างไปในภายหน้า

๓. บุคคลที่สว่างมาแล้ว มืดไปในภายหน้า

๔. บุคคลที่สว่างมาแล้ว สว่างไปในภายหน้า

บุคคลจำพวกแรกคือพวกที่มืดมาแล้ว มืดไปในภายหน้า หมายถึงบุคคลที่มีโอกาสเกิดเป็นมนุษย์แล้ว ค่อนข้างยากจนขัดสนอัตคัตฝืดเคือง มีโรคภัยไข้เจ็บ สถานะการงานลำบาก ทั้งนี้ด้วยบุญกุศลที่ทำมาน้อย ที่สำคัญคือไม่มีโอกาสได้สร้างบุญบารมีและไม่มีปัญญาที่จะเห็นความสำคัญของการสร้างบุญบารมีเพิ่มขึ้นได้ ยังต้องปล่อยชีวิตให้เป็นไปตามกระแสของกรรมอย่างไร้จุดหมาย

บุคคลจำพวกที่ ๒ คือบุคคลที่มืดมาแล้ว สว่างไปในภายหน้า หมายถึงบุคคลที่มีโอกาสเกิดเป็นมนุษย์แล้ว ถึงแม้จะยากจนขัดสนอัตคัตฝืดเคือง มีโรคภัยไข้เจ็บหรือสถานะการงานลำบาก ทั้งนี้ด้วยบุญกุศลที่ทำมามีน้อย แต่มีโอกาสสร้างบุญบารมี รักษากาย วาจา ใจ ประพฤติปฏิบัติอยู่ในศีลธรรม มีปัญญาและศรัทธาอันชอบ ขวนขวายในสิ่งอันเป็นบุญเป็นกุศล เพื่อเป็นแนวทางที่จะพ้นทุกข์ในภายหน้า บุคคลประเภทนี้เมื่อตายไปก็จะไปสู่สุคติ

บุคคลจำพวกที่ ๓ คือบุคคล

ที่สว่างมาแล้ว มืดไปในภายหน้า หมายถึงบุคคลที่มีโอกาสเกิดเป็นมนุษย์แล้ว มีบุญกุศลติดตัวมามาก หล่อเลี้ยงชีวิตในเบื้องต้นให้มีความสุขสมบูรณ์ด้วยทรัพย์สินเงินทองข้าวของและการงานที่มั่นคง แต่ด้วยอวิชชาความไม่รู้บาปบุญคุณโทษ จึงประมาทและประพฤติตนไปตามอำนาจของกิเลสตัณหา อุปาทาน ไม่ขวนขวายในบุญกุศล กลับประกอบแต่บาปอกุศลจนเป็นเหตุให้เมื่อตายไปก็ต้องไปสู่อบายภูมิพบกับความทุกข์

บุคคลจำพวกที่ ๔ คือบุคคลที่สว่างมาแล้วสว่างไปในภายหน้า หมายถึงบุคคลที่มีโอกาสเกิดเป็นมนุษย์แล้ว มีบุญบารมีติดตัวมา หล่อเลี้ยงให้มีความสุขสมบูรณ์บริบูรณ์ ด้วยทรัพย์สินเงินทองข้าวของ มีฐานะในหน้าที่การงานดี และด้วยบารมีที่เป็นทุนมานี้จึงมีปัญญาขวนขวายสั่งสมบุญบารมีด้วยกาย วาจา ใจ ให้เข้าถึงที่สุดแห่งความดีได้ ยิ่งสร้างบารมีก็ยิ่งมีโอกาสบำเพ็ญกุศลผลบุญมากขึ้น บุคคลประเภทนี้เมื่อตายไปจะไปสู่สุคติ

บุคคลทั้ง ๔ ประเภทนี้ **บุคคลที่สว่างมาแล้ว สว่างไปในภายหน้า เป็นบุคคลที่ประเสริฐที่สุด** เพราะจะเป็นผู้ที่มีโอกาสได้สร้างบุญบารมียิ่ง ๆ ขึ้นไป จนถึงที่สุดของความดีคือพระนิพพาน

หากมีเวลาสักนิดได้พิจารณาว่าเราจะเป็นบุคคลอยู่ในกลุ่มใดใน ๔ จำพวก เพื่อที่จะเร่งขวนขวายในกุศลผลบุญและหาหลักประกันในชีวิต ถึงแม้จะต้องทวนกระแสทางโลกบ้างก็ต้องตั้งใจทำให้สม่ำเสมอ เพื่อเข้าสู่กระแสธรรม นำไปสู่ความสุขความเจริญ เดินตามหนทางแห่งกระแสธรรม นำไปสู่อมตะธรรมคือพระนิพพานที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ และที่เป็นบรมสุขได้ต่อไปในที่สุด

■■■■

ใบบอกรับเป็นสมาชิกนิตยสาร "ธรรมกาย"

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

นาม _____ บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ __ ตรอก/ซอย _____

ถนน _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____

จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____

(๑) ประสงค์จะ: ☐ เป็นสมาชิก (ไม่คิดค่าส่ง) ตั้งแต่ฉบับที่ _____

☐ ต่ออายุสมาชิก

☐ เป็นเจ้าภาพจัดส่งถวาย/ให้แก่ _____

ที่อยู่ _____

(๒) เป็นเวลา: ☐ ๑ ปี อัตรา ๑๖๐ บาท ☐ ๒ ปี อัตรา ๓๒๐ บาท ☐ ๓ ปี อัตรา ๔๘๐ บาท

(ลงชื่อ) _____

โปรดส่งใบบอกรับไปที่: **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศฯ กทม. ๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕

หากส่งเงินทางไปรษณีย์ โปรดสั่งจ่าย: **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม. ๑๐๑๐๐ สั่งจ่าย ปณ. หลานหลวง แห่งเดียว)

หากส่งเช็คธนาคารโปรดสั่งจ่ายเช็คขีดคร่อมแก่ **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย**

ใบบอกรับเป็นผู้อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์นิตยสาร "ธรรมกาย"

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

นาม _____ บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ __ ตรอก/ซอย _____

ถนน _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____

จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____

ประสงค์จะ: ☐ รับเป็นผู้อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์นิตยสาร และให้ประกาศชื่อไว้ที่

☐ ปกหน้าด้านใน ๔,๐๐๐ บาท ☐ ปกหลังด้านนอก ๕,๐๐๐ บาท

☐ ปกหลังด้านใน ๓,๐๐๐ บาท ☐ หน้าสอดสี ๓,๐๐๐ บาท

☐ อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ ๑,๐๐๐ บาท ☐ ประสงค์จะออกนาม ☐ ไม่ประสงค์จะออกนาม

☐ อื่น ๆ _____ จำนวนเงิน _____ บาท

(ลงชื่อ) _____

โปรดส่งใบบอกรับไปที่: **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศฯ กทม. ๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕

หากส่งเงินทางไปรษณีย์ โปรดสั่งจ่าย: **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม. ๑๐๑๐๐ สั่งจ่าย ปณ. หลานหลวง แห่งเดียว)

หากส่งเช็คธนาคารโปรดสั่งจ่ายเช็คขีดคร่อมแก่ **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย**

• พระเดชพระคุณ พระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาสและอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ (ขวา) ได้เมตตามาร่วมงานเป็นกำลังใจแก่ศิษยานุศิษย์ทุกครั้งมิได้ขาด

• พระสงฆ์ ๙ รูป นำโดยอาจารย์พระมหามนตรี ขนฺติสาโร (ป.ธ. ๙) วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เจริญพระพุทธมนต์

ทอดผ้าป่า"วันนวกานุสรณ์ '๔๐"
ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี
เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๐

สืบเนื่องจากวันคล้ายวันที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) บรรลุธรรมกาย ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ นี้ตรงกับวันอังคารที่ ๑๖ กันยายน คณะพระนวกะ โดย พระธนพงศ์ ธนสมฺปนฺโน ประธานพระนวกะรุ่นปี ๔๐ ร่วมกับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดย นายเสถียร ปิตกานันท์ ผู้อำนวยการฯ เป็นประธานใหญ่กองผ้าป่าสามัคคี นายมานิต ศิลปอาชา ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี เป็นประธานอุปถัมภ์ และอาจารย์อรุณ งามดี ประธานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย เป็นประธานจัดงาน ได้ร่วมกันจัดผ้าป่าสามัคคี "วันนวกานุสรณ์ '๔๐" ทอด ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๐ เพื่อสมทบทุนค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง "หอฉัน" และโรงครัว

• เมื่อพิจารณาผ้าบังสุกุลเสร็จแล้ว คณะสงฆ์กลับเข้านั่งประจำที่ รับเครื่องไทยทานที่สาธุชนนำถวายแล้วให้พร

• ประธานใหญ่ นายเสถียร ปิตกานันท์ ประธานอุปถัมภ์ นายมานิต ศิลปอาชา และประธานจัดงาน อ.อรุณ งามดี พร้อมด้วยสาธุชนรับศีล

• นายมานิต ศิลปอาชา ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี ประธานอุปถัมภ์ นำสาธุชนกล่าวคำถวายผ้าป่า

• หลังเสร็จพิธี ประธานใหญ่กองผ้าป่าและประธานจัดงานเข้ารับพระสมเด็จธรรมกายรุ่นพิเศษเป็นที่ระลึกจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร จากนั้นสาธุชนเข้ารับพระที่ระลึกจากหลวงพ่อเจ้าอาวาส พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล

วิหารหลวงพ่อสด

ที่ประดิษฐานรูปเหมือนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ
ขนาดหนึ่งเท่าครึ่งขององค์จริง ยืนเด่นเป็นสง่า
เป็นที่สักการะบูชาของสาธุชนทั่วไป